۸۰۸

فارسی
عربی

کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب مشکوة الانوار
مصنف محمد باقر مجلسی
مؤلف
خطی
چاپی سنگ - نسخ - تبریز
عدد اوراق
سال چاپ یا تحریر —
جزء کتاب ۱ دفعه
شماره ۷۹۶۴ عمومی
شماره قبض
شماره عمومی ۶۰۳۷م
تاریخ وقف مرداد ۱۳۴۹
واقف محمود وزیری
عرض ۱۳
طول ۲۰
صفحه ۱۴۴

۲۹۷٫۷۷
۲۸۱۴م

صداهک
نظر برگردان

کتابخانه مرکزی آستان قدس
۲۸۱۳۷

چون کتاب مشکوة
الانوار کتابی بود جامع
ومشتمل بر ذکر خواص وشرایط وفواید
وفضایل قرآن مجید وادعیه جات
واذکار وغیرها ومحتاج الیه عامه ناس
بود لهذا بصلاح دید جناب مستطاب قدوة
المحققین مروج شرع سید المرسلین جناب حاجی میرزا محمد
حسین شریعتمدار تبریزی سلمه الله تعالی وجناب جلالتمآب فضیلت
عمده الامراء العظام الطالب لمرضات الله المنان میرزا
الله رحیم خان مشیر السلطنه سربیت اول ورئیس اداره تلگراف
خانه‌های مملکت آذربایجان دام اجلاله العالی
امر به انطباع این نسخه شریفه ومتکفل مخارج وی
گردیده رجا اینکه برادران دینی وکافه منتفعین در
حین مطالعه بدعای مغفرت این بنده ووالدین
وسایر اموات ایشان یاد نمایند تا بلکه وسیله
عفو گناه در درگاه حضرت احدیت بوده ودر صفحه روزگار
یادگار بماند اللهم اغفر لنا ولوالدینا
ولجمیع اخواننا یوم
یقوم الحساب

۶۵

کتابخانه آستان قدس مشهد

هذا
کتاب
مشکوة الانوار
للفاضل المتبحر العلامة
المجلسی قدس الله
سره وجعل الجنة
مثواه

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی خیر خلقه محمد
وآله الطاهرین ولعنة الله علی اعدائهم اجمعین من الان الی
یوم الدین **اما بعد** حمد بیحد و ثنای بیعد خالق
یکتا را سزا است که هر آن و زمان فیض بی منتهایش همه افراد ممکنات
و ذرات کاینات را شامل است و صلوات نامیات و تحیات زاکیات
بر مرقد مطهر و ضریح منور رفیع القدری باد که هیچ مرغ روحی از
انبیاء عظام بسوی آشیان بلندش بی بال شفاعت او پرواز بر نداشته و هیچ
مخلوقی از نکده ویرانه نیستی بی پروانه رخصت او پا بمعموره هستی نه
گذاشته فرش خاک و سقف افلاک خانه ایست که برای منزل گاه
ملازمانش ساخته اند و از سطح زمین تا عرش برین میدانکی است

کبرای

دیباچه

که برای جولانگاه بکرانش پرداخته اند اعنی سید المرسلین
و فخر العالمین و شفیع المذنبین و رحمة الله علی الاولین محمد
بن عبد الله خاتم النبیین و درود متواتر الورود بر آل طاهرین
و اهل بیت اخیار او باد که بنور ولایتشان قنادیل و لوای جنیان روشنی
بخش زمین و آسمان گردیده و از جبین شیعیان دمیده خصوصا
سید اوصیا و امام اتقیا و فریادرس روز جزا و محرم لو کشف
الغطاء باب مدینه علم و لنگر سفینه حلم اعنی ولی الله المرتضی
و سیف الله المنتضی امیر المؤمنین و یعسوب الدین اسد الله
الغالب و شهاب الثاقب سید الوصیین علی بن ابیطالب
صلوات الله علیهم اجمعین و لعنة الله علی اعدائهم ابد الآبدین
و دهر الداهرین و بعد چنین گوید فقیر خاکسار و ذره بیمقدار
محمد باقر بن محمد تقی حشرهما الله مع الائمة الابرار که چون دلالت
آیات بینات و هدایت روایات واضحات الدلالات چنین معلوم
گردیده که نماز و تلاوت قرآن و دعا اعظم عبادات بدنیه اند و چون
شرایط و آداب و اسرار نماز در رساله مذکور شده خواستم آنچه در
بیان فضیلت قرآن مجید و فضایل سور کریمه آن که از طریق اهلبیت
صلوات الله علیهم منقول گردیده باشد و شرایط و آداب تلاوت
و وظایف قلبیه و بعضی از اسرار آن و ذکر فضیلت بعضی از اذکار
مرویه و ادعیه و تعقیبات مختصره باسانید معتبره منقول گردیده

نوشته

دیباچه

نوشته شود و بحمد الله بمساعدت تاییدات ربانی و تقویت توفیقات
سبحانی باتمام رسید مملو از الطاف صمدانی و نعمت وهابی منت آنکه
کافه مومنان از این رساله فوایده متمتع و بهره از ثواب بی‌پایان
مجرم بیکار برسانند و چون بعد از غروب خورشید رسالت از افق عالم بقا
واختفای اقمار امامت در سحاب ظلم اهل جفا تا هنگام تبشیر
صبح سعادت نشان دولت سلاطین صفویه انار الله برهانهم بسبب
استیلای ائمه ضلال و سلاطین خسران مآل اهل حق فرقه ناجیه
اثنا عشریه از اظهار مراسم دین و اعلاء معالم شریعه سید المرسلین
و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین عاجز بودند و پیوسته
در پرده خفا و لباس تقیه مذهب حق را اظهار نمی‌نمودند و اکنون
از برکات این دولت ابد قرین بحمد الله سالها است که کافه شیعیان
در مهد امن و امانند و علما مملکت بیضا در نشر علوم اهل بیت
رسالت و قلع مبانی بدعت و ضلالت مساعی جمیله تقدیم میرسانند
پس دعای خلود دولت این دودمان ابد توامان بر کافه شیعیان محتم
و شکر نعمت بی‌پایان بر ذمه عامه مؤمنات واجب و لازم است علی الخصوص
پادشاه آگاه دین پناه ملایک سپاه گردون بارگاه محل تجلیات ربانی
و مورد فیوض سبحانی محیی مراسم ملت و رونق افزای شرع مبین و
دلنواز درویشان مسکنت قرین خجسته اخلاقی که پیوسته مشغول و پشتیبان
منجبان دعایش پرستند و مجالس دل انشور از نغمات ثنایش گلشن است

حدیقه

دیباچه

حدیقه دلگشای دل اصحاب فضل و مسکن و مأوای سنیه خوشنشینان
و خداپرستان بمیمن ترتیب ریاحین بساطین شریعت غرا خرم و سبز و برشحات
سحاب مکرمتش حدایق ملت بیضا سبز و شاداب فرع شجره طیبه
رسالت و غصن دوحه کریمه امامت و خلافت اعنی السلطان الاعظم
والخاقان الافخم الاکرم مروج مذهب آبائه الائمة الطاهرین حامی
حوزة الاسلام والمسلمین محرز ممالک الدنیا مظهر کلمات الله
العلیا سلطان السلاطین فی الآفاق ملاذ الخواقین بالاستحقاق
السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان السلطان سلیمان خان
الموسوی الصفوی بهادر خان خلد الله ظلال جلاله وافضاله و رافته
و معدلته علی مفارق اهل الایمان که بپادشاهی در صورت و معنی از سلاطین
جهان ممتاز است و پیوسته باطاعت فرمان ان الله یأمر بالعدل
والاحسان سرافراز است و پیوسته عنان عزیمت همایونش بجانب احیاء مراسم
دین و ملت و پیروی دقایق احکام شریعت معروف و معطوف است لهذا
این تحفه محقر را هدیه مجلس آن اعلیحضرت گردانید و این رساله فرمانرا
بعرض رسانید اگر مرضی طبع منیر و مقبول ضمیر کیمیا تاثیر گردد از مراحم
شاهانه و عواطف خسروانه خواهد بود امید که از برکات توجهات ظل اللهی
مشهور اصقاع و مقبول طباع گردید ثوابش بروزگار فرخنده
آثار عاید گردد انه علی کل شیء قدیر و این رساله مشتمل است بر سه نور
و لهذا مسمی گردید بمشکوة الانوار **نور اول** در بیان

نور اول

فضل

نور اول

فضیلت قرآن و حامل آن و بعضی از فضایل آیات و سورهاست و این مشتمل
است بر چند کوکب **کوکب اول** در فضیلت قرآن است از
حضرت رسول منقول است که هرگاه ملتبس و مشتبه شود بر شما فتنه‌ها
مانند پاره‌های شب تار پس بر شما باد بقرآن بدرستی که قرآن شفاعت کننده ایست
که شفاعتش را قبول میکنند و با هر که مجادله کند و حجت بر او تمام کند تصدیقش
مینمایند و هر که آنرا پیشوای خود گرداند او را به بهشت میرسانند و هر که به پشت سر
اندازد و بان عمل ننماید او را بسوی جهنم میبرند راه نمائیست که بهترین راهها
دلالت میکند و کتابیست که در آن تفصیل و بیان جمیع احکام هست آنرا ظاهری
است و باطنی است ظاهرش احکام الهی است و باطنش علوم نامتناهیست
ظاهرش خوش آینده است و باطنش عمیق است آنرا نجوم و کواکب هستند که بر
احکام الهی دلالت میکنند و بر آن نجوم نجوم دیگر هستند که مرکز را بان احکام میرسانند
یعنی ائمه معصومین صلوات الله علیهم که علم قرآن نزد ایشان است عجایب
قرآن را احصا نمیتوان نمود و غرایب آن هرگز کهنه نمیشود و در آن چراغهای
هدایت افروخته است و انوار حکمت در آن ظاهر است راه نما است بسوی
آمرزش گناهان کسی را که از آن بیابد اوصاف آمرزش را پس باید هر کس دیده خود
را بقرآن بجولان در آورد و دیده دل خود را برای مطالعه انوار آن بگشاید
تا از هلاکت نجات یابد و از ورطه‌های ضلالت خلاص شود بدرستی که تفکر نمودن موجب
زندگانی دلهای بیناست و در تاریکیهای جهالت نور تفکر راه نما است پس
نیکو خود را خلاص کنید و در رفتنهای خود را کم گذارید و در حدیث دیگر فرمود

کوکب اول

که قرآن هادی است از ضلالت و بینا کننده است از کوری و نجات دهنده
است از لغزشها و نور است در ظلمتها و ظاهر کننده بدعتها است و نگاه
دارنده است از هلاکت و در گمراهیها راه نما است و بینا کننده فتنه‌ها است
و رساننده است از دنیا باخرت و کمال دین شما در قرآن است و هیچ کس از آن عدول
ننمود مگر بسوی آتش و حضرت صادق فرمود که خداوند عزیز جبار کتاب خود را
بسوی شما فرستاده است و راستگوئیست که بوعده‌های خود وفا مینماید و مشتمل
است بر احوال و اخبار گذشته‌ها و اخبار آینده‌ها و اخبار آسمان و زمین
اگر آنکسی که علمش را میداند شما را خبر دهد بآنچه در قرآن است از اخبار غیب
و علوم آن هرآینه تعجب خواهید کرد و باسانید متواتره از حضرت رسول
منقول است فرمود که از میان شما میروم و دو چیز عظیم در میان شما میگذارم
یکی کتاب خدا که ریسمانیست آویخته از آسمان بزمین و دیگری عترت و اهل
بیت من پس ببینید که با ایشان چگونه سلوک خواهید کرد و حرمت ایشان
را چگونه خواهید داشت **کوکب دوم** در بیان فضیلت حامل
قرآن است بسند معتبر از حضرت رسول منقول است که دیوانها که در قیامت
حساب میکنند سه دیوان است دیوان نعمتها و دیوان حسنات و دیوان گناهان
پس چون دیوان نعمت و دیوان حسنات را برابر کنند نعمتها تمام حسنات را
فرا گیرد و دیوان گناهان باقی ماند پس فرزندان آدم را طلبند که گناهانش
را حساب کنند در اینحال قرآن به بهترین صورتها بیاید و در پیش او بایستد
و گوید خداوندا منم قرآن و این بنده مؤمن تست که خود را

کوکب دوم در بیان فضیلت حامل قرآن

نور اول

سبب انداخت تلاوت من و در زاری شب مرا به ترتیل میخواند و چون
مرا در تهجد میخواند آب از دیده اش جاری میشد خداوندا او را راضی
کن چنانکه مرا از او راضی کرده   پس خداوند عزیز جبار فرماید ای بنده من
دست راستت را بگشا پس پر کند حقتعالی از انوار رضا و خوشنودی
خود و دست چپش را پر کند از رحمت خود پس به او گویند که اینک بهشت
از برای تو مهیا است قرآن بخوان و بالا رو پس هر آیه که بخواند یک
درجه بالا رود و در حدیث دیگر فرمود که حقتعالی بقرآن خطاب فرماید که به
عزت و جلال خود سوگند که امروز گرامی دارم هر که ترا گرامی داشته و خوار
کنم هر که ترا خوار کرده   و بسند معتبر از حضرت رسول منقولست که فرمود
قرآن را یاد گیرید بدرستی که قرآن در قیامت میآید نزد حامل خود بصورت
جوانی بسیار خوشرو و میگوید منم قرآنی که بسبب من شبها بیدار میبودی و روزها
بسبب روزه خود را تشنه میداشتی و بسبب تلاوت من آب دهانت خشک
میشد و آب دیده ات جاری میشد امروز هر کس از پی تجارت خود میرود
و من بعوض تجارت جمیع تاجرانم برای تو بشارت باد ترا که بر تو کرامت
الهی میرسد پس تاجی میآورند و بر سرش میگذارند و نامه امان از عذاب
بدست راستش میدهند و نامه مخلد بودن در بهشت را بدست چپش
میدهند و دو حله براو میپوشانند و باو میگویند که قرآن بخوان و بالا
رو و بعدد هر آیه یک درجه بالا میرود و پدر و مادرش را حقتعالی میآمرزد پس
حامل حقیقی قرآن کسیست که حامل الفاظ و معانی قرآن گردیده باشد و بصفات

کوکب دوم

حسنه اش خود را آراسته باشد   و بدانکه قرآن خوان احسان معنوی خداوند
رحمانست چنانچه از حضرت رسول منقولست که القرآن مأدبة الله یعنی
قرآن خوان نعمت خدا است و خوان کریمان جامع میباشد و در خور هر کس
نعمت در آن میباشد سبزی و تره میدارد و الوان حلوا و نفایس میدارد لهذا
هیچ کس نیست که از قرآن بهره نداشته باشد جمعی کثیر از راه کتابت
لفظش بهره های دنیوی و اخروی میبرند حتی آنکسی که مرکبش را بعمل میآورد و آن
کسی که کاغذش را میسازند و آن کاتبی که مینویسد و کار فرمائی که مزد میدهد
و غیر ایشان از جماعتی که در کتابت قرآن دخیل میباشند اگر از برای خدا کنند
بهره دنیا و آخرت میبرند و اگر از برای دنیا کنند بهره دنیوی میبرند و جمعی از
تعلیم لفظش بهره های دنیوی و اخروی میبرند و صاحبان هر علم از علوم متناهیه
از قرآن هست چنانچه صرفی از وجوه متصاریف و اشتقاق ها استنباط
مینماید و معانی بیان از نکات عربیه اش فایده مند میشوند و اصحاب طلسمات از
برکات آیات کریمه اش به تلاوت کردن و نوشتن نفع مییابند و ارباب
مطالب دنیوی و اخروی با آیات و سورش پناه میبرند و مطالب خود را مییابند
و بکراه اعجاز قرآن تأثیرات عربیه آیات و سورش است و ارباب تکسیر و اصحاب
عدد و غیر ایشان همه بقرآن پناه میبرند و از رموز معانی عربیه اش جمیع صاحبان
علوم مختلفه منتفع میشوند از متکلم و حکیم و فقیه و اصحاب ریاضی و صاحبان
علوم اخلاق و طبیبان و اصحاب اکسیر و منجمان و شعرا و ادبا و غیر ایشان
از جماعتی که از قرآن بهره مند اند و از هر بطنی از بطون قرآن جمعی که قابل آن

نور اول

هستند از اصحاب عرفان و ارباب ایقان فواید و حکم معانی نامتناهی
میابند پس حامل کامل قرآن مجید جمعی اند که جمیع بهره‌ها قرآن را
بر وجه کمال داشته باشند و ایشان حضرت رسول و اهل بیت کرام او صلوات
الله علیهم اجمعین اند زیرا که معلوم است باحادیث متواتره که لفظ
قرآن مخصوص ایشان است و قرآن تمام کامل نزد ایشان است و علوم قرآنی
که در معانی است هم باتفاق بحضرت امیرالمؤمنین منسوب است و ایضا
احادیث متواتره وارد است که معنی قرآن را کسی بغیر ایشان نمیداند و علم
ما کان و ما یکون تا روز قیامت و جمیع شرایع و احکام در قرآن هست
و علمش نزد ایشان مخزون است و قرآن هفت بطن است و علم جمیع آن
بطون نزد ایشان است و همچنین عمل نمودن بجمیع احکام و شرایع قرآن مخصوص
ایشان است چون از جمیع خطاها معصوم‌اند و بجمیع کمالات بشری
متصف‌اند و ایضا اکثر قرآن در مدح ایشان و مذمت مخالفان ایشان است
چنانچه وارد شده است که ثلث قرآن در شان ماست و ثلث دیگر فرایض
و احکام است و این معنی نیز ظاهر است که مدح هر کمالی که در قرآن واقع است
بمدح صاحبان آن صفت بر میگردد و صاحبان آن صفت بر وجه کمال ایشانند
و مذمت هر صفت نقصی که وارد شده است بمذمت صاحبان آن صفات بر میگردد
که دشمنان ایشانند و چون قرآن سخنی نیست قائم بذات بلکه عرضی
است که در مجالی مختلف ظهورات مختلف میدارد چنانچه مستور در علم
واجب الوجود بوده و از آنجا در لوح ظاهر گردیده و از آنجا بروح حضرت
جبرئیل منتقل گردیده و از جانب خدا بلا واسطه و یا بواسطه جبرئیل

کوکب دوم

در نفس مقدس نبوی ظاهر گردیده و از آنجا بقلوب اوصیا و مؤمنان
در آمده و در صورت کتابی ظهور نموده پس اصل قرآن را حرمتی است و بسبب آن
در هر جا که ظهور کرده آن محل را حرمتی بخشیده و در هر جا که ظهورش
زیاده است موجب حرمت آنچیز بیشتر گردیده پس هرگاه آن نقشهای
مرکب و لوح و کاغذی که بر آن نقش بسته و جلدی که مجاور آنها گردیده
با اینکه پست‌ترین ظهورات او است اینقدر حرمت بآنها بخشیده که اگر
کسی خلاف ادبی نسبت بآنها بعمل آورد کافر میشود پس قلب مؤمنی
که حامل قرآن گردیده حرمتش زیاد از نقش کاغذ قرآن خواهد بود چنانچه
وارد شده است که مؤمن حرمتش از قرآن بیشتر است و از مضامین و اخلاق
حسنه قرآن هر چند در مؤمن بیشتر ظهور کرده موجب احترام او زیاده شده
و هر چند خلاف آن اوصاف و از نقایص صفات و اخلاق ذمیمه ظهور
کرده موجب نقصان ظهور قرآن و نقص حرمت گردیده پس این مراتب
ظهورات قرآن و اوصاف آن زیاده میگردد تا چون بمرتبه جناب رفعت
نبوی و اهلبیت کرام او میرسد مرتبه ظهورش بنهایت میرسد چنانچه در وصف
حضرت رسول وارد شده است که کان خلقه القرآن یعنی خلق آن
حضرت قرآن بود بلکه اگر بحقیقت نظر کنی قرآن حقیقی ایشانند که محل
لفظ قرآن و معنی قرآن و اخلاق قرآن‌اند چنانچه دانستی که قرآن چیزی را
میگویند که نقش قرآن در آن باشد و نقش کامل قرآن بحسب معنی و لفظ
در قلوب مطهره ایشان حاصل است چنانچه حضرت امیرالمؤمنین بسیار
فرمودند که منم کلام الله ناطق و اینست معنی آنحدیث که حضرت صادق فرمود

نور اول

در حدیث طولانی که قرآن به صورت نیکوئی بصحرای محشر خواهد آمد و شفاعت
حاملان خود خواهد کرد راوی پرسید که آیا قرآن سخن میتواند گفت
حضرت تبسم فرمود و فرمود که خدا رحم کند ضعیفان شیعیان ما را که آنچه از ما
میشنوند تسلیم میکنند و اذعان مینمایند بعد از آن فرمود که نماز
سخنیست او صورتی دارد و خلقی دارد و امر و نهی میکند راوی میگوید که
صورت من متغیر شد و گفتم این سخن را در میان مردم نقل نمیتوانم کرد حضرت
فرمود که هر که ما را بنماز نشناسد حق ما را نشناخته و انکار حق ما کرده
بعد از آن فرمود که میخواهی سخن قرآن را بشنوانم گفت بلی فرمود که در قرآنست
که نماز نهی میکند از فحشا و منکر و ذکر خدا بزرگتر است حضرت فرمود که چون
نماز نهی میکند پس سخن میگوید و فحشا و منکر مردی چندند و ما ایم ذکر خدا
و ما بزرگتریم چون این مطلب در محل اخبار اهلبیت علیهم السلم بسیار داخل
است اگر زیاده از این توضیح نمائیم اصوبست بدانکه هر چیزی را صورتی
و معنی و جسدی و روحی هست خواه اطلاق قرآن و خواه عبادات و خواه
غیر آنها و جمعی که حشوی اند بظاهرها دست زده اند و پا از آن بدر نمی
گذارند و خود را از بسیاری از حقایق محروم کرده اند و جمعی بواطن و
معانی چسبیده اند و از ظواهر دست برداشته اند و بسبب این ملحد
شده اند و صاحبان الست که هر دو را بسمع یقین بشنوند و هر دو را
اذعان نمایند مثلا آنکه بهشت را صورتی است که عبارت از در و دیوار
و درختها و انهار و حور و قصور است و معنی بهشت کمالات و معارف
و قرب و لذات معنویست که در بهشت صوری میباشد حشوی

میگویند

کوکب دوم

میگویند که در بهشت بغیر از لذت خوردن و آشامیدن و جماع کردن معنی
ندارد و ملحد میگوید که بهشت در و دیوار و درختی نمیدارد همان لذتهای
معنویرا باین عبارات تعبیر کرده اند و باین سبب منکر ضروری دین گردیده و
کافر شده است اما صاحبان یقین میدانند که هر دو هست و در ضمن آن
لذتهای صوری لذتهای معنوی حاصل میشود چنانچه در اول کتاب اشاره
باین معنی کردیم و همچنین در باب صراط واقع شده است که صراط دین
حقست و واقع شده است که اهلبیت صراط مستقیمند و وارد
است که محبت علی بن ابیطالب است و واقع شده است که صراط جسری
است بر روی جهنم همه حقست زیرا که صراط آخرت نمونه صراط دنیاست
و در دنیا فرموده اند که بر صراط دین حق و ولایت اهلبیت مستقیم
میباید بود و از چپ و راست شعبه های بسیار از مذاهب مختلفه و گناهان
کبیره هست که هر که متوجه آنها میشوند از این صراط بجهنم میروند و این صراط
راه هست در نهایت باریکی و دقت و نازکی و کمینگاهها دارد که شیاطین
برای رخنه ها در کمین نشسته اند و عقبه ها از عبادات شاقه و ترک معاصی
دارد که بسیار کسی از آن عقبه ها راه را گم کرده اند و نمونه این صراط بعینه
آخرتست که در نهایت باریکی و دقت و دشوار است و بر روی جهنم می
گذارند پس کسی که پوشیده در دین صراط مستقیم بوده بدان صراط
راست به بهشت میرود و هر که بسبب عقاید فاسد یا کبیره هلاک
کننده از این صراط بدر رفته همان عقبه و کمینگاه میرسند پایشان از
صراط میلغزد و بجهنم میافتند و همچنین مارها و عقربهای دوزخ

صورت

نور اول

صورت اخلاق ذمیمه است و در خبرها و حدیث و قصص صورت و ثمره افعال حسنه است و همچنین نماز در دنیا بدنی و روحی هست بدن نماز ان افعال مخصوص است و روح نماز ولایت علی ابن ابیطالب و اولاد او است و در کار روح است که جسد ناپاک میدارد و منشاء حرکات و اثار بدن میگردد و نماز بی روح باعث قرب نمیشود و از عذاب نجات نمی بخشد مانند بدن مرده است پس ولایت روح است و چون نماز کامل از ایشان صادر میشود و اگر از دیگری صادر شود برکت ایشان میشود پس بهمان نماز با ایشان باین سبب خود روح نمازند و چون وصف نماز بر ایشان کامل گردیده و خلق ایشان شده گویا با نماز متحد اند پس هم چنانکه لفظ انسان را بر بدن ادمی و بر نفس و بروح با بدن هر سه اطلاق مینمایند همچنین نماز را بر این افعال و بر ان ذوات مقدسه و بر ان ذوات با اتصاف ایشان بصفت اطلاق مینمایند پس نماز که در قران واقع میشود ظاهرش که این افعال است مراد است و باطنش که ولایت است مراد است و منافات با یکدیگر ندارد و جمعی از ملاحده اسماعیلیه بسبب انکه این اخبار را نفهمیده اند میگویند نماز کنایه از شخصی است و روزه کنایه از شخصی اخر و این اعمال در کار نیست و جمعی از حشویه بجانب تفریط افتاده انکار این احادیث کرده اند و رد کرده اند و همچنین ایمان چون بحضرت امیر المؤمنین کامل گردیده و انحضرت بروجه کمال بان متصف است و بقای ایمان برکت انحضرت و ولایتش رکن اعظم ایمان است و ایمان در جمیع اعضا و جوارح اش سرایت کرده و پیوسته از اثار و افعالش انوار ایمان مشاهده

میشود

کوکب دوم

میشود اگر ایمان بر انحضرت اطلاق کنند در بطن قران بعید نیست و همچنین مخالفان ایشان بدن با کفر و معاصی چنین اند پس روح و معنی و محل حقیقی صلوة و ایمان و زکوة و غیر اینها از عبادات علی بن ابیطالب و فرزندان اویند و روح و معنی و محل حقیقی فحشاء و منکر و کفر و فسوق و عصیان اولی و دومی و سیمی و سایر دشمنان ایشانند که بسبب ایشان کفر و معاصی باقی مانده و در ایشان کامل بوده و همچنین کعبه را حرمت داده اند برای اینکه محل فیوض الهی و معبد دوستان خدا است و دلهای ائمه معصومین و دوستان ایشان که محل معرفت و محبت و یاد خدا است از کعبه اشرف است و کعبه حقیقی ایشانند اما نباید که کسی اینها را انکار این کعبه ظاهر کند یا انکار حج کند تا کافر شود بلکه میباید که اول بکعبه ظاهر رود و بعد از ان بکعبه باطن رود و از انوار هر دو بهره مند شود چنانچه باسانید معتبره از حضرت امام جعفر صادق و امام محمد باقر ع منقول است که فرمودند که این سنگها را برای این بنا کرده اند که مردم بیایند بطواف و بوسیله این طواف بخدمت ما برسند و معالم دین خود را از ما یاد گیرند و ولایت خود را بر ما عرض نمایند زیاده از این معنی را در اینجا ببسط نمیتوان داد اما اگر ادراک این معنی نموده باشی از مشکلات اخبار بر تو ظاهر میگردد و معنی طی کردن نماز را میفهمی که هم نماز خود شد در کسی کامل شد موجب قرب میشود و از معاصی و متابعت ارباب معاصی میفرماید و منع میکند و هم ائمه معصومین

که روح

نور اول

که روح نماز ندهی میکنند بلکه همان معنی نماز است که ترک ایشان کامل
کرده‌اند و موجب علای مراتب قرب ایشان گردیده و بزبان ایشان متکلم شده
و ترا منع مینماید زیاده از این سخن در این مقام تا نازک گفتن موهم معانی
که مراد نیست نشود رجوع میکنیم بنقل اخباری که در وصف حاملان قرآن وارد
شده است بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که قاریان
قرآن بر سه قسمند یکی شخصی است که قرآن خوانده است و آنرا سرمایهٔ دنیای خود کرده
است و وسیلهٔ جلب فوائد و اموال از پادشاهان گردانیده است و بقرآن
بر مردم استطاله و زیادتی و فخر میکند و شخص دیگر آنست که قرآن خوانده است
و حروف آنرا حفظ و ضبط نموده و حدود و احکام آنرا ضایع ساخته است و همه‌اش
در درست کردن لفظش سعی مینماید و شخص دیگر آنست که قرآن خوانده و
دوای قرآن را بر دردهای دل خود گذاشته و شبها بقرآن بیدار داشته
و بسبب قرآن روزها تشنه مانده بروزه داشتن و بقرآن برپا ایستاده
است در مساجد و جاهای نماز و در شبها پهلو از رخت خواب تهی کرده است
بسبب قرآن پس برکت اینجماعت خداوند عزیز جبار دفع مینماید بلاها را
و باینجماعت غلبه میدهد مسلمانان را بر دشمنان و باینجماعت حقتعالی
باران از آسمان میفرستد والله که اینجماعت در میان قاریان قرآن کمترند
از گوگرد احمر و بسند معتبر از حضرت رسول منقولست که سزاوارترین
مردم بتخشع و تضرع در آشکار و پنهان حامل قرآنست و سزاوارترین
مردم در پنهان و آشکار بنماز و روزه حامل قرآنست تواضع و فروتنی کن

[illegible]

کوکب سیم

که تا خدا ترا بلند مرتبه گرداند و بقرآن طلب عزت از مردم مکن که خدا
ترا ذلیل میگرداند و متزین شو بقرآن از برای خدا تا خدا ترا زینت
بخشد و آنرا از برای مردم زینت خود مکن که خدا ترا معیوب و بدنما گرداند بسبب
که هر که قرآن را ختم نماید چنانست که پیغمبری را در میان دو پهلوی او جا
داده اند بدون آنکه وحی باو بیاید و کسی که تمام قرآن را خوانده باشد
سزاوار از برای او آنست که با جاهلان جهالت نکند و در میان جمعی که
غضب مینمایند او غضب ننماید و زود از جا بدر نرود بلکه باید که عفو کند
و بپوشاند و درگذرد و حلم کند از برای تعظیم قرآن و کسی را که قرآن باو
عطا کرده باشند و گمان کند که خدا بکسی از خلق چیزی بهتر از آنچه باو
کرامت فرموده است از اموال و اسباب دنیا پس بتحقیق که عظیم شمرده است
چیزهائیرا که خدا حقیر شمرده است و حقیر دانسته است چیزیرا که خدا
عظیم گردانیده است و از حضرت رسول منقولست که هر که قرآنرا بخواند
و یا خوانندهٔ قرآن خواهد بیاشامد تا محبت دنیا و زینتهای آنرا بر قرآن
اختیار کند مستوجب غضب الهی میگردد مگر آنکه توبه کند و اگر بی
توبه بمیرد در قیامت قرآن با او محاجه خود را تمام کند و او را عذاب نماید
کوکب سیم در بیان آداب خواندن قرآنست و آن مشتمل است بچند
حقتعالی میفرماید وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ترتیل کن در قرائت قرآن و
چون بآیهٔ عذابی برسد استعاذه نماید چنانچه باسانید بسیار از حضرت
امیرالمؤمنین و سایر ائمه منقولست که چیزی نیست در قرآن که در آن

نور اول

تدبر نباشد و از حضرت صادق منقولست که قرآن بحزن نازل شده است
پس آنرا بحزن بخوانید و از حفص منقولست از حضرت امام موسی که از شخصی شنیدند
که بقای در دنیا را میخواهی گفت بلی فرمودند چرا گفت از برای خواندن قل
هو الله احد پس حضرت بعد از زمانی فرمودند که ای حفص هر که از دوستان
و شیعیان ما بمیرد و قرآن نداند در قبر او حقتعالی تعلیم قرآن میفرماید
تا درجات او را بلند گرداند زیرا که درجات بهشت بقدر آیات قرآنست به
قاری میگویند که بخوان و بالا رو پس هر آیه که میخواند یک درجه بالا میرود
حفص گفت که کسی را ندیدم که خوفش زیاده از آنحضرت باشد و چون قرآن
میخواندند بحزن و اندوه میخواندند و بنحوی میخواندند که گویا بمشافهه
با کسی خطاب میکنند و از جابر بن ضحاک منقولست که حضرت امام رضا
در راه خراسان چون بسیار در رختخواب میرفتند تلاوت بسیار میفرمودند و
چون بآیه میرسیدند که در آن ذکر بهشت یا دوزخ بود میگریستند و از خدا
سؤال بهشت و استعاذه از جهنم مینمودند و چون در نماز سوره قل
هو الله احد میخواندند بعد از احد آهسته میگفتند الله احد
و چون سوره را تمام میکردند سه مرتبه میگفتند کذلك الله ربنا و چون
سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد از لفظ کافرون آهسته
میگفتند یا ایها الکافرون و چون از سوره فارغ میشدند سه مرتبه
میفرمودند ربی الله و دینی الاسلام و چون از سوره والتین والزیتون
فارغ میشدند میخواندند بلی و انا علی ذلك من الشاهدین و چون

کوکب سیم

سوره لا اقسم بیوم القیمة میخواندند بعد از فارغ شدن میفرمودند
سبحانك اللهم بلی و چون از سوره فاتحه فارغ میشدند میفرمودند الحمد
لله رب العالمین و سبح اسم ربك الاعلی میخواندند و بعد از اعلی
میفرمودند آهسته که سبحان ربی الاعلی و در هر جای قرآن که یا ایها
الذین آمنوا میخواندند آهسته میفرمودند که لبیك اللهم لبیك و
بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر کدام یکی از مسبحات
را خوانید بگوئید سبحان الله الاعلی و مسبحات سوره چندند که در
اول آنها یسبح یا سبح یا سبح اسم است و چون بخوانید که ان الله و ملائکته
یصلون علی النبی الخ صلوات بفرستید خواه در نماز باشید و
خواه در غیر نماز و چون سوره والتین بخوانید در آخرش بگوئید
و نحن علی ذلك من الشاهدین و چون قالوا آمنا بخوانید بگوئید
آمنا بالله و تتمه را بگوئید تا مسلمین و بسند معتبر دیگر منقولست
که حضرت امام رضا در هر سه روز یکختم قرآن میفرمودند و میگفتند که
اگر خواهم در کمتر از سه روز ختم میتوانم کرد و لیکن بهیچ آیه نمیگذرم
هرگز مگر آنکه در معنی آن آیه تفکر مینمایم و در سبب نزولش تأمل
میکنم و بیاد میآورم که در چه وقت نازل گردیده لهذا در هر سه روز یك
ختم میکنم و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که چون سوره قل
یا ایها الکافرون میخواندند بعد از لا اعبد ما تعبدون میگفتند
اعبد ربی و بعد از تمام سوره میفرمودند که دینی الاسلام علیه

احیاء و علیه اموت ان شاء الله   و در حدیث موثق از حضرت صادق
منقولست که سزاوار است کسی را که قرآن میخواند که بایستد نزد آیه که در
آن محل سؤالی کرده یا بیمی بوده باشد اینکه سؤال کند از خدا بهترین آنچه
امید دارد و سؤال نماید عافیت از آتش جهنم و عذاب او و در موثق دیگر
از آنحضرت منقولست که چون کسی سوره والشمس خواند چون تمام
کند بگوید صدق الله و صدق رسوله و چون بخواند آلله خیر
اما یشرکون بگوید الله خیر الله خیر الله اکبر و چون بخواند ثم
الذین کفروا بربهم یعدلون بگوید کذب العادلون بالله و چون
بخواند الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له ولی من الذل و
کبره تکبیرا بگوید سه مرتبه الله اکبر راوی سؤال کرد که اگر چیزی از اینها
را نگوید چونست فرمود که بر او چیزی نیست و از حضرت علی بن الحسین
منقولست که آیات قرآن خزینه های حکمت است پس در هر خزانه
را که میگشائی باید که در آن نظر نمائی و تفکر در جواهر معانی و حکمتها
را بیرون آوری   و در روایت دیگر از آنحضرت منقولست که فرمود که اگر
هر که در ما بین مشرق و مغرب است بمیرند بعد از آنکه قرآن با من باشد
وحشت بهم نرسانم و چون آنحضرت مالک یوم الدین را میخواندند تکرار
میفرمودند بحدی که نزدیک بود هلاک شوند والحق چگونه وحشت
بهم رساند کسی که انیس او خداوند عالمیان باشد و چون خواهد سخن
بگوید با خداوند خود سخن بگوید و مناجات کند و راز بگوید اگر

و چون خواهد سخن بگوید با خداوند خود سخن بگوید و مناجات
کند و راز بگوید و اگر خواهد کسی با او سخن بگوید قرآن بخواند که گاهی خدا
با او خطاب فرماید و خود را مخاطب بآن خطابها دانسته لبیک در جواب
گوید و گاهی پیغمبران با او سخن گویند و خطابهای ایشان را چنان داند
که از ایشان میشنود بلکه ابلغ است که پیغمبران با ایشان سخن میگفته
اند کور و کر هر چند بوده اند و کسی که آگاه است مخاطب بخطاب ایشان
بیشتر است زیرا که خطابهای ایشان برای جمیع عالمیان عامست و گاهی
حق تعالی برای او قصه میخواند و احوال گذشتگان را برای او نقل
میکند و از شادی باین کرامت نزدیکست که قالب تهی کند و گاهی
خوان نعمتهای الوان بهشت برایش میکشد و آنکه عارف است چون
از نعمتهای بهشت برای این لذت میبرد که از دوست باو میرسد از وعده اش
نیز همان لذت میبرد بلکه بیشتر بحب ان شاء الله شراب طهور بهشت را در این
نشأه بیشتر میابند و گاهی اوصاف خود را برای او بیان میفرماید و
او را در گلستانهای صفات کمال خود سیر میدهد و گاهی در گلستان تجلیات
تکلیف سیر میکند که چه خوانهای مملو از الوان نعمت برای کافر و مسلمان
کشیده و چه نعمتهای خفی و جلی بر عاصیان و گناهکاران نازل دارد و گاهی
سیر گلستان رحیمیت پنهر بستند که چه لطفهای خاص و شفقتهای
بی اندازه نسبت بدوستان خود فرموده و گاهی بسیر بوستان از رقت
میبرد او را که هیچ برگ و گیاهی نیست که بهره خاصی از خوان رأفت

نور اول

او نه داشته باشد حتی ان برای صنعی مینه که در معنیها درخت است که
ان نور ان مقدار است که از ریشه کرده که در زیر زمین فرو رفته
و دهان گشاده از اب و خاک بدهان خود میکشد چه قدر بالا برود
و زیاده و کم برسد و گاهی بسبب گلستان قدرتها نامتناهی میبرد
و گاهی در گنجهای علوم و معارف نامتناهی را بروی ایشان میکشاید
و از انواع جواهر حقایق انچه دیده اش تاب او دارد بر او عرض می نماید
و هم چنین در جمیع صفات جلال و جمال و رفعت و کمال و گاهی احوال
دوستان خود و کمالات ایشان را برای وی نقل میکند و از بنده نوازیها
خود امیدوار میگرداند که دوستان چندین هزار سال گذشته را
احوال ایشان را با چه مهربانی نقل میفرماید و نعمتها که خود با ایشان
عطا فرموده و ایشان را با نها مبشر نماید و بیان شکیبائی ایشان در مشقتها
که در راه او کشیده اند میفرماید و بعد از ان بیان تدارک فرمودن
نماید و از بیان فرمودن وسعت حلم و مرتبه کرمهای خود نسبت بگذشتها
دستگاه امید را وسیع کرداند گاهی بر روی کار کریم که بالغایة لطف و
مدارا مانند پدر مشفق و ادیب مهربان برای تکمیل بندگان گاهی بوعد
و وعید و قصص و مطاعن و شرایع و مواعظ فرماید پس کسی که از روی تدبر و تنبیه و گاهی
و تفکر قران خواند و درهای گلستانهای فیض نامتناهی بروی
عقل مفتوح کرده باشد و دیده دلش را نور ادراک معلا قوت زیاده باشد
در هر صفحه از صفحات قران که نظر میفرماید گلستان از شقایق حقایق بر او

کوکب چهارم

مرتب ساخته اند و چراغان از الوان گلستان انوار و معارف و هدایت
برای ایشان مهیا کرده اند و محفلی مملو از دوستان و برگزیدگان خدا برای
انس و الفت و تشابه اند و انواع نعمتهای روحانی و اصناف لذتهای
عقلانی برای ایشان حاضر ساخته اند و قدحهای مرد از شراب طهور
لطف و محبت برای ایشان پر کرده اند میزبان خداوند مهربانست و مصاحبان
پیغمبران و اوصیا و صدیقان در چنین بزمها اگر کسی از شادی بمیرد و
حشر گردد **کوکب چهارم در بیان اداب و شرایط**
تلاوت و در او چند امر است امر اول با طهارت
بودنست در هنگام تلاوت چنانچه از محمد بن الفضیل منقولست
که بخدمت حضرت امام رضا عرض نمود که من قران میخوانم و مرا بول
میگیرد بر میخیزم و بول میکنم و بر میگردم و شروع بتلاوت میکنم حضرت
فرمود که ممکن تا وضو بگیری و این شرط بر سبیل استحباب است بلکه ظاهر
احادیث معتبره انست که جنب و حایض را نیز تلاوت غیر سورهای سجده
مستحبست و بعضی زیاده از هفت ایه مکروه دانسته اند و زیاده
از هفتاد ایه بعضی گفته کراهتش بیشتر است و لیکن احادیث صحیحه
دلالت دارد بر اینکه هرچه مقدار از قران که خواهند میتوانند خواند بغیر
از سورهای سجده واجب بر ایشان واجبست ترک تلاوت انها
امر دوم استعاذه است و خلافی نیست درین که در هر وقت
که شروع بقرائة کند استعاذه مستحبست و در کیفیت ان مبا

کوکب چهارم

نور اول

قرائة خلافی هست مشهور میان علمای شیعه یکی از دو صورت است
اول اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم و در بعضی
از روایات شیعه بعد از این و اعوذ بالله ان یحضرون وارد شده
و در بعضی از روایات استعیذ بالله من الشیطان الرجیم تنها
وارد شده و در بعضی ان الله هو السمیع العلیم وارد شده است و در
بعضی اعوذ بالله من الشیطان الرجیم هو الفتاح العلیم وارد شده
است و آن چه اول اشهر است امر سیم رو به قبله بودن است چنانچه
منقول است که بهترین مجالس آنست که آدمی رو به قبله باشد و بعضی از آداب
در کتب تفسیر و قرائت مذکور است و ذکر آنها در این مقام موجب تطویل
میگردد کوکب پنجم در کیفیت ختم قرآن است بسند معتبر منقول است
که شخصی بخدمت حضرت امام جعفر صادق عرض نمود که من در یک شب ختم
قرآن را میکنم حضرت فرمودند که مرا خوش نمی آید که در کمتر از یکماه ختم کنی و بسند
معتبر منقول است که ابو بصیر بخدمت حضرت صادق عرض نمود که من قرآن را در
یک شب ختم کنم فرمودند که نه گفت در دو شب فرمودند که نه تا بشش شب رسید حضرت
اشاره فرمودند که بلی بعد از آن فرمودند که جمعی که پیش از شما بودند قرآن را در
یکماه کمتر ختم نمیکردند بدرستی که قرآن را تند نباید خواند و چون به آیه
گذری که در آن یاد بهشت باشد توقف کن و از خدا بهشت را سؤال کن
و چون به آیه گذری که در آن ذکر آتش باشد توقف کن و استعاذه کن بخدا از آتش
جهنم از آن پس ابو بصیر پرسید که در ماه رمضان در یک شب ختم بکنم فرمودند که

کوکب پنجم

کوکب پنجم

نه پرسید که در دو شب ختم میکنم فرمودند که نه پرسید که در سه شب ختم بکنم
اشاره فرمودند که بلی ماه رمضان از حق و حرمتی دیگر هست که ماههای
دیگر با آن شباهت ندارد و در آن ماه نماز بسیار بکن و بسند معتبر دیگر
منقول است که از آنحضرت سؤال نمودند که در چند روز قرآن را ختم کنیم فرمودند
که پنج قسمت کنید یا هفت قسمت و نزد من قرآنی هست که دوازده
قسمت کرده اند و علی بن المغیره بخدمت حضرت صادق عرض نمود که پدرم
از جدت سؤال نموده بود از ختم کردن قرآن در هر شب حضرت فرمودند که بلی عرض کرد
در ماه رمضان چهل ختم میکنم و زیاده و گاهی کمتر بقدر آنچه فراغ و
مجال داشته باشم پس چون روز فطر میشود یکختم را از برای آنحضرت رسول
قرار میدهم و یکی را از برای حضرت امیرالمؤمنین و یکی از برای حضرت فاطمه
و دیگر از برای هر یک از ائمه یکی و یکی از برای اشماق تا حال پیوسته چنین کرده
ام چه ثواب از برای من خواهد بود بسبب این عمل فرمودند که خدا بسبب این عمل
چنین خواهد کرد که در قیامت تو با ایشان باشی راوی گفت الله اکبر چنین
ثوابی برای من خواهد بود حضرت سه مرتبه فرمودند بلی کوکب ششم در
ثواب تعلیم و تعلم حفظ قرآنست بسند معتبر از حضرت صادق منقول است
که هر که حافظه اش کم باشد و قرآن را بمشقت حفظ کند حق تعالی دو اجر
باو کرامت فرماید و در حدیث دیگر فرمودند که سزاوار نیست که مومن بمیرد
مگر آنکه قرآن را یاد گرفته باشد یا مشغول یاد گرفتن باشد و در حدیث
دیگر فرمودند که هر که یاد گرفتن قرآن براو دشوار باشد و بمشقت یاد

کوکب ششم در ثواب تعلیم و تعلم حفظ قرآن

نور اول

کرد او را دوا جواست و بسند معتبر از یعقوب احمر روایت کرده است
که بخدمت حضرت صادق عرض نمودم که مرا غمها روداده که آنچه در خاطر
داشتم فراموش کردم حتی بسیاری از قرآن را فراموش کردم آنچون نام قرآن را
بردم حضرت را فزعی وحزنی حاصل شد و فرمود که بدرستیکه شخصی که قرآن
کرده است سوره از قرآن را آن سوره در قیامت بصورتی بلندی از درجات
بهشت براو مشرف میشود و میگوید السلام علیک و او در جواب گوید که
وعلیک السلام تو کیستی گوید من فلان سوره ام که مرا ضایع کردی
و ترک نمودی و اگر بمن متمسک میشدی و مرا از دست نمیدادی ترا باین
درجه میرسانیدم بعد از آن گفت که بر شما باد بیاد گرفتن قرآن بدرستیکه
جمعی قرآن را یاد میگیرند که ایشان را قاری بگویند و جمعی قرآن را یاد می
گیرند که بآواز خوش بخوانند تا مردم بگویند که خوش آوازند و در اینها
طایفه خیری نیست و جمعی قرآن را یاد میگیرند که در شب و روز در نمازها
بخوانند و پروا ندارند که کسی دانند یا ندانند و احادیث بسیار موافق
اینحدیث در مذمت فراموش کردن قرآن واقع شده است و ظاهر بعضی
فراموش کردن لفظ است و ظاهر بعضی ترک عمل نمودن بمعانی آن مقام
و معنی دوم ظاهرتر است که بد است و اول اگر از روی بی اعتنائی باشد
بد است و اگر بیماری یا بسبب ضعف حافظه از خاطرش محو شود قصوری
ندارد و بر این معنی محمول است چنانچه از حضرت رسول منقولست که هر که
قرآن را یاد بگیرد و عمداً فراموش کند چون بمحشر در آید دستش در گردنش

بسته

کوکب هفتم

بسته باشد و خدا بعدد هر آیه ماری بر او مسلط کرداند که در آتش
جهنم قرین او باشد مگر آنکه خدا او را بیامرزد و فرمود که نیکان شما
کسانی اند که قرآن را یاد بگیرند و یاد دهند و از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که بدرستیکه خدا اراده هست که قصد میفرماید عذاب
کند اهل زمین را که یکی از ایشان استثنا نفرماید بسبب بسیاری
کوکب هفتم
گناهان ایشان پس چون نظر میفرماید به پیرانی که قدم بر مساجد بسوی
نمازها و اطفالی که قرآن یاد میگیرند با ایشان رحم میفرماید و عذاب
را از ایشان تأخیر میفرماید **کوکب هفتم در ثواب قرائت**
قرآنست بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که قرآن عهد
نامه الهی است بسوی بندگان پس سزاوار اینست که هر مسلمانی در فرمان
الهی نظر نماید و هر روز پنجاه آیه بخواند و از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که خانه که در آن قرآن خوانده میشود و یاد خدا در آن می
شود برکت در آنخانه بسیار میشود و ملائکه در آنخانه حاضر میشوند و شیاطین
از آنخانه دور میشوند و روشنی میدهد آنخانه اهل آسمان را چنانچه
کواکب روشنی میدهند اهل زمین را و خانه که در آن قرآن خوانده
نمیشود و یاد خدا نمیکنند در آنخانه برکت کم است و ملائکه از آنخانه
دوری میکنند و شیاطین در آنخانه حاضر میباشند و حضرت صادق فرمود
که خانه که در آن مسلمانی قرآن خواند اهل آسمان آنخانه را میبینند
نمایند چنانچه اهل دنیا ستاره های آسمان را میبینند

معتبر

کوکب هفتم

معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که قرآن را ایستاده در نماز بخواند حقتعالی بعدد هر حرفی پنجاه حسنه از برایش بنویسد و اگر در غیر نماز بخواند هر حرفی ده حسنه از برایش بنویسد و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که فرمود که چه چیز مانع میشود تاجران شما را که مشغول دنیا و بازار از اینکه چون بخانه برگردند نخوابند تا سوره از قرآن بخوانند تا حقتعالی بجای هر آیه ده حسنه برای ایشان بنویسد و ده گناه از ایشان محو نماید از بشیر بن غالب منقولست که حضرت امام حسن فرمود که هر که آیه از کتاب خدا ایستاده بخواند هر حرفی ده حسنه از برایش بنویسند و اگر بغیر نماز بخواند هر حرفی ده حسنه از برایش بنویسند و اگر در شب قرآن را ختم نماید ملائکه تا صبح بر او صلوات فرستند و اگر در روز ختم کند ملائکه کاتبان اعمال تا شام بر او صلوات فرستند والبته بعد از ختم قرآن یکدعا مستجاب از برای او هست و ختم قرآن از برای او بهتر است از ما بین آسمان و زمین که پر از ثواب باشد راوی عرض نمود که اگر قرآن نخوانده باشد چه کند فرمود که حقتعالی بخشنده و کریمست آنچه میداند بخواند خدا او را این ثواب میدهد و از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که در مکه ختم کند قرآن را از جمعه تا جمعه یا بیشتر یا کمتر و ختمش در روز جمعه باشد حقتعالی از اجر و ثواب از برای او بنویسد از اول جمعه که در دنیا بوده است تا آخر جمعه که خواهد بود و همچنین اگر در روزهای دیگر ختم نماید

وبسند

کوکب هشتم

وبسند معتبر از حضرت رسول منقولست که هر که در شبی ده آیه بخواند نام او را از غافلان ننویسند و اگر در شبی پنجاه آیه بخواند او را از ذاکران بنویسند و اگر صد آیه بخواند او را از قانتان بنویسند و اگر دویست آیه بخواند او را از خاشعان بنویسند و اگر پانصد آیه بخواند او را از جماعتی بنویسند که سعی بسیار در عبادت کرده باشند و اگر هزار آیه بخواند برای او از قنطار از نیکی بنویسند که هر قنطاری هزار مثقال باشد و هر مثقالی بیست و چهار قیراط باشد و قیراط کوچکش مثل کوه احد باشد و قیراط بزرگ مثل ما بین آسمان و زمین و از حضرت علی بن الحسین منقولست که هر که حرفی از قرآن کتاب خدا را گوش دهد بی آنکه بخواند حقتعالی برای او حسنه بنویسد و گناهی از او محو نماید و درجه برای او و حسنه بنویسد گناهی از او محو نماید و درجه برای او بلند کند و فرمود که نمیگویم که هر الم را این ثواب دهند بلکه هر حرفی مانند با و تا و هر حرفی از قرآن را نشسته در نماز بخواند خداوند عالمیان پنجاه حسنه برای او بنویسد و پنجاه گناه از او محو فرماید و پنجاه درجه از برای او بلند گرداند و هر که حرفی از آن ایستاده در نماز بخواند حقتعالی برای او صد حسنه بنویسد و صد سیئه از او محو نماید و کسی که قرآن را ختم نماید حقتعالی باو یکدعا مستجاب عطا فرماید از برای دنیا و آخرت و حضرت امام موسی کاظم فرمود که اگر کسی آیه از قرآن بنا بر دانش بشمارد و اگر

برای او بلند کند و هر کس نظر کند و بخواند بی آنکه صدا ظاهر شود خدا تعالی بهر حرفی

و هر کس از روی یاد کرد حرفی را مینویسد خدا تعالی برای او ده حسنه و محو میکند از او ده گناه و ده درجه برای او بلند میکند

از هشت

از شر آنها مفر دشمن و باشند از شر همه ایمن کردد و بسند معتبر از
حضرت صادق منقولست که شخصی بخدمت حضرت رسول شکایت
نمود درد سینه خود را حضرت فرمود که بخوان قرآن شفا کن زیرا که
حقتعالی میفرماید که قرآن شفای دردهائیست که در سینه هاست
و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر که صد
آیه بخواند از هر جای قرآن که باشد و بعد از آن هفت مرتبه یا
الله بگوید اگر بر سنگی دعا کند خدا او را بشکافد و بسند معتبر
از حضرت امام موسی منقولست که هر که از بلیه بترسد و صد آیه بخواند
از هر جای قرآن که خواهد بعد از آن بگوید اللهم اکشف عنی البلاء
سه مرتبه خدا آن بلا را دفع نماید و از حضرت امام محمد باقر منقولست
که هر چیزی را بهاری هست و بهار قرآن ماه مبارک رمضانست

کوکب هشتم در بیان فضیلت تلاوت از قرآن و نگاه داشتن قرآنست

از حضرت جعفر بن محمد منقولست
که هر که از مصحف تلاوت نماید از چشمش بهره دار باشد و عذاب
پدر و مادرش تخفیف دهند هر چند کافر باشند و بیک روایت دیگر
فرمود که دوست میدارم که در خانه که مصحف باشد که ببرکت آن مصحف
شیاطین را از آنخانه دفع نماید و در حدیث دیگر فرمود که سه چیز است
که بخدا شکایت خواهد کرد مسجد خرابی که اهلش در آن نماز
نکنند و عالمی که میان جهال باشد و مصحفی که آنرا نگاه ندارند

کراو مجنه

کراو مجنه باشد و غبار بر آن نشسته باشد و از آن تلاوت ننمایند
و از اسحق منقولست که با نحضرت عرض نمودند که من قرآن را در حفظ
دارم از خاطر بخوانم بهتر است یا نظر در مصحف کنم و بخوانم حضرت
فرمود از مصحف بخوان بهتر است مگر نمیدانی که در قرآن نظر
کردن عبادتست و در حدیث دیگر فرمود که شش خیر است که مؤمن
بآنها منتفع میشود بعد از مرگ فرزند صالحی که از برای او استغفار
نماید و مصحفی که از او بماند و تلاوت نمایند و چاهی که از برای خدا
بکند و درختی که از برای خدا بنشاند و صدقه آبی که جاری کرداند و
سنت نیکوئی که بگذارد که بعد از او مردم با آن سنت عمل نمایند و در
حدیث مناهی پیغمبر وارد است که نهی فرمود از اینکه قرآن را با آب دهن
محو نماید و با آب دهن بنویسید و از حضرت رسول فرمود از اینکه قرآن
را با آب دهن محو نماید و با آب دهن بنویسید و از حضرت رسول منقولست
که نظر بروی علی ابن ابیطالب کردن عبادتست و نظر بروی
پدر و مادر بمهربانی و شفقت کردن عبادتست و نظر به مصحف
کردن عبادتست

کوکب نهم در بیان فضایل و فواید بعضی از آیات قرآنیست

و سوره کریمه

و بسند معتبر
منقولست که حضرت امام رضا فرمود که بسم الله الرحمن الرحیم نزدیک
تر است باسم اعظم الهی از سیاهی چشم بسفیدی چشم و بسند معتبر
از حضرت صادق منقولست که هر که را علتی عارض شود در همان وقت

نور اول

هفت مرتبه سورهٔ حمد را بخواند اگر علتش برطرف شود اکتفا نماید
واگرنه هفتاد مرتبه بخواند و من ضامنم از برای او عافیت را و بسند
معتبر از حضرت رسول منقولست که هر که سورهٔ حمد را بخواند حق
تعالی بعدد هر آیه که از آسمان نازل شده است ثواب او کرامت فرماید
و از حضرت امام حسن عسکری منقولست که حضرت رسول فرمود
که خداوند عالمیان میفرماید که من قسمت کردم سورهٔ فاتحة الکتاب را
میان خود و بندهٔ خود پس چون بنده میگوید بسم الله الرحمن الرحیم
حقتعالی میفرماید که ابتدا کرد بندهٔ من بنام من و بر منست که
کارهای او را باتمام رسانم و در جمیع احوال برکت فرستم پس
چون بگوید الحمد لله رب العالمین حقتعالی فرماید که بندهٔ من حمد
کرد و دانست که نعمتهائی که نزد او است همه از جانب منست و بلاها
که از او دور شده است همه بتطول و احسان منست ای ملائکه شما را
گواه میگیرم که از برای او اضافه کردم نعمتهای آخرت را و دفع کنم از او
بلاهای آخرت را چنانچه بلاهای دنیا را از او دفع کردم پس چون
الرحمن الرحیم میگوید حقتعالی میفرماید که بندهٔ من شهادت داد که
من رحمن و رحیم ای ملائکه شما را گواه میگیرم که بهرهٔ او را بسیار کنم
و نصیب او را عظیم گردانم و چون گوید مالک یوم الدین خداوند
عالم فرماید که ای ملائکه گواه میگیرم شما را چنانچه اعتراف کرد که من
مالک روز جزایم من روز حساب او را آسان کنم و از گناهانش در گذرم

کوکب نهم

و چون ایاک نعبد گوید حقتعالی فرماید که راست گفت بندهٔ من مرا
عبادت کرد پس گواه میگیرم شما را که او را بر عبادت ثوابی کرامت
فرمایم که جمیع مخالفان رشک بر منزلت او نمایند و چون ایاک نستعین
گوید حقتعالی فرماید که بندهٔ من بمن استعانت جست و التجا بمن
آورد گواه میگیرم شما را که در جمیع امور او را اعانت نمایم و در جمیع
شدائد بفریاد او رسم و در بلاها و محنتها دستش بگیرم و چون
اهدنا الصراط المستقیم میگوید تا آخر سوره حقتعالی فرماید
که آنچه از من طلبید باو کرامت نمودم و آنچه ازو کرد با و عطا کردم
و آنچه از آن ترسید او را ایمن گردانیدم و بسند دیگر منقولست که
سورهٔ حمد را بر دردی هفتاد مرتبه بخوانند مگر آنکه آن درد ساکن شود
و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که اگر سورهٔ حمد را هفتاد
مرتبه بر مرده بخوانند و روح برگردد عجب مخواهید بود و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که را سورهٔ حمد عافیت ندهد
هیچ چیز او را عافیت نمیدهد و ایضا منقولست که حضرت صادق
بعضی از اصحاب خود که شکایت از تب کرد فرمود که پیراهنت را بکشا
و سر در گریبانت کن و اذان و اقامه بگو و هفت مرتبه سورهٔ حمد را
بخوان شخصی چنان کرد به زودی شفا یافت و بسند دیگر منقولست
که شخصی از صداع با آنحضرت شکایت کرد حضرت فرمود که دست خود را
بگذار بر آن موضع که درد میکند و سورهٔ حمد و آیة الکرسی بخوان

برای حفظ

بجهت دفع

بخواند و بگوید الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر اجل و اکبر مما
اخاف واحذر اعوذ بالله من عرق نفاری واعوذ بالله من حر النار و بسند معتبر
از حضرت امام جعفر صادق منقولست که هر که سورهٔ بقره و آل عمران را
بخواند این دو سوره در روز قیامت بر سر او سایه افکنند مانند دو ابر
یا دو عبا و بسند معتبر از علی بن الحسین منقولست که حضرت رسول
فرمود که هر که چهار آیه از اول سورهٔ بقره را بخواند و آیة الکرسی تا علی العظیم
با دو آیه بعد از آن و سه آیه از آخر سورهٔ بقره را بخواند بدی در خود و مال خود نبیند
و شیطان نزدیک او نیاید و قرآن را فراموش نکند و از حضرت امام رضا منقولست
که هر که آیة الکرسی را در وقت خواب بخواند از فالج ایمن گردد و هر که بعد از
هر نماز بخواند هیچ صاحب نیشی از نیش او را نتواند رسانید و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر منقولست که هر که یک مرتبه آیة الکرسی بخواند حق تعالی از
او برطرف گرداند هزار بلا از بلاهای دنیا و هزار بلا از بلاهای آخرت را که سهل
ترین بلاهای دنیا فقر و احتیاج باشد و کمترین بلاهای آخرت عذاب قبر باشد
و منقولست که ابوذر از حضرت رسول سؤال نمود که کدام آیه عظیم ترین آیاتی
است که بر تو نازل گردیده فرمود که آیة الکرسی و بسند معتبر منقولست که
شخصی بحضرت صادق از نیش شکایت کرد حضرت فرمود که آیة الکرسی را در
ظرفی بنویس و بآب حل کن و بخور و از حضرت امام موسی کاظم منقولست که
یکی از پدرانم شنید که کسی سورهٔ فاتحه میخواند و فرمود که شکر خدا کرد و مزد
یافت بعد از آن شنید که قل هو الله احد میخواند فرمود که ایمان آورد و ایمن شد

بعد از آن

کوکب نهم

بعد از آن شنید که سورهٔ انا انزلناه میخواند فرمود که تصدیق پیغمبر کرد
و امرزیده شد بعد از آن شنید که آیة الکرسی میخواند فرمود که بر او نازل
شد برات بیزاری از آتش جهنم و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که کسی که چشمش آزاری داشته باشد آیة الکرسی بخواند و در
خاطرش قرار دهد که برطرف میشود بتوفیق الهی عافیت یابد انشاء
الله تعالی و هر که پیش از طلوع آفتاب یازده مرتبه سورهٔ انا انزلنا و یازده
مرتبه آیة الکرسی بخواند خدا مالش را از تلف حفظ نماید و هر کسی که خواهد
که از خانه بیرون رود بخواند چند آیه از آل عمران را یعنی ان فی خلق السموات والارض
تا آخر سوره با آیة الکرسی و سورهٔ انا انزلنا و سورهٔ حمد بخواند که موجب قضای
حاجتهای دنیا و آخرت میگردد و فرمود که هر که قل هو الله احد و انا انزلنا
و آیة الکرسی بخواند مالش محفوظ ماند و بسند معتبر از حضرت امام
جعفر صادق منقولست که هر که سقف خانه‌اش زیاده از هشت ذرع باشد
بر بالای هشت ذرع آیة الکرسی بر دور خانه بنویسد از شر جنیان ایمن
گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که شیاطین در میان
شتران و چهارپایان بر نمی‌آیند که ایشان را آزار دهند پس آیة الکرسی بخوان
برای دفع ایشان و در حدیث معتبر از حضرت جعفر صادق منقولست که تصدق
بکن و آیة الکرسی بخوان و در هر روز که خواهی سفر بکن و در حدیث دیگر
فرمود که هر گاه بجائی روی که خوف داشته باشی این آیه را بخوان رب ادخلنی
مدخل صدق و اخرجنی مخرج صدق واجعل لی من لدنک سلطانا نصیرا

پس

پس چون بر بینی آنچه را از آن میترسی آیة الکرسی بخوان و در حدیث دیگر از
حضرت منقولست که بسیار بگوشید ربنا لا تزغ قلوبنا تا ایمن باشید از میل
باطل و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که حضرت رسول فرمود که
هر که صد مرتبه آیة الکرسی بخواند چنان باشد که تمام حیات خود عبادت کرده
باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که حقتعالی فرمود که بتو
و امت تو گنجی از گنجهای عرش خود را کرامت کرده ام فاتحة الکتاب و خاتمه
سوره بقره یعنی آیه آمن الرسول تا آخر سوره کلینی روایت نموده که هر که دو رکعت
نماز بگذارد بعد از نماز خفتن و در رکعت اول یکمرتبه سوره حمد و ده آیه از اول
سوره بقره و آیه سخره و آیه والهکم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم ان فی
خلق السموات و الارض لآیات لقوم یعقلون و پانزده مرتبه سوره قل هو الله
احد بخواند و در رکعت دویم سوره حمد و آیة الکرسی و آخر سوره بقره لله ما
فی السموات و ما فی الارض تا آخر سوره و پانزده مرتبه قل هو الله احد بخواند
و بعد از آن حاجت خود را طلبد هر که بر این نماز مداومت نماید بهر نمازی
حقتعالی ثواب شش هزار حج باو کرامت فرماید و از حضرت رسول منقولست
که هر خانه که آیه آمن الرسول تا آخر سوره در آن خوانده شود شیطان داخل آن
خانه نشود و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که فرمود که گمان ندارم که کسی را
در اسلام عقلش کامل شده باشد شب بخوابد و خواندن آیة الکرسی بسر او در
بعد از آن فرمود که اگر بدانید که چه فضیلت دارد در هیچ حالی ترک نمی نمائید
بدرستی که حضرت رسول مرا خبر داده که آیة الکرسی را از گنج زیر عرش بمن

کرامت کرده اند و به پیغمبری پیش از من چنین کرامتی نداده بودند بعد از آنحضرت
رسول فرمودند که از آن روزی که این را از حضرت شنیده ام تا حال یک شب ترک
خواندن آن نکرده ام و سه مرتبه میخوانم در هر شبی یکمرتبه بعد از نماز خفتن
پیش از نافله و بسند معتبر از حضرت رسول منقولست که هر که بعد از نماز واجب
آیة الکرسی بخواند تا وقت نماز دیگر در امان خدا باشد و در حدیث دیگر آنحضرت
منقولست که فرمود یا علی بر تو باد بتلاوت آیة الکرسی بعد از نماز بدرستی
که محافظت نمی نماید بر خواندن آن مگر پیغمبری یا صدیقی یا
شهیدی و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقولست که چون
حقتعالی امر فرمود که سوره فاتحه و آیة الکرسی و آیه قل اللهم مالک الملک
بزمین آورند آنها بعرش الهی در آویختند و گفتند پروردگارا
ما را بکجا میفرستی بنزد اهل خطاها و گناهان میفرستی حقتعالی وحی
فرمود بآنها که بعزت و جلال خود سوگند میخورم که هر که از آل
محمد و شیعیان ایشان شما را تلاوت نماید بعد از نماز واجب البته بسوی
او نظر نمایم بنظر مخفی خود یعنی الطاف خاصه خود را شامل حال او کنم
هر روز هفتاد نظر و در هر نظری هفتاد حاجت او را بر آورم و او را
قبول کنم هر چند معصیت بسیار کرده باشد و در فلاح الائمه از حضرت امام
محمد باقر منقولست که مردی بحضرت امیر المؤمنین شکایت نمود از درد پشت
و گفت که شبها از این درد خواب نمیبرد فرمود که دست بر موضع درد بگذار و
تو این آیه را بخوان که و ما کان لنفس ان تموت الا باذن الله کتابا مؤجلا

نور اوّل

وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ پس هفت مرتبه انا انزلناه بخواند انشاء الله تعالی
عافیت یابد و بسند معتبر از حضرت امام علی نقی منقولست که اسمعیل سلمی
بحضرت صادق عرض نمود که من بسیار سفر میکنم در بیابانها خوف میشوم
میخواهم چیزی تعلیم من نمائی که موجب ایمنی من گردد حضرت فرمود که هرگاه
خوف بر تو غالب گردد دست راست خود را بر بالای سر خود بگذار و باواز
بلند این آیه را بخوان اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ تَبْغُونَ وَلَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ اسمعیل گفت که چون بسفر رفتم
بوادی رسیدم که میگفتند جن در اینجا بسیار است ناگاه شنیدم که شخصی
میگوید که بگیرید بگیرید من این آیه را خواندم دیگری گفت چگونه بگیریمش و حال آنکه
پناه برده باین آیه طیبه و در روایت دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
منقولست که هر که آیه شهد الله بخواند و بعد از آن بگوید وَاَنَا اَشْهَدُ
بِمَا شَهِدَ اللّٰهُ بِهِ وَاَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ هٰذِهِ الشَّهَادَةَ وَهِيَ لِي عِنْدَ اللّٰهِ وَدِيعَةٌ
چون روز قیامت شود حقتعالی گوید که صاحب این آیه را نزد من عهدی است
او را داخل بهشت کنید از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر که سوره نساء را
در هر جمعه بخواند از ضغطه قبر ایمن گردد و در روایت دیگر منقولست که حضرت
امیر المؤمنین انگشتری داشتند و بر آن نقش کرده بودند العزة
لله جمیعا و در روایت معتبره وارد است که نقش نگین انگشتر امام حسن علیه السلام
العزة لله بود و بسند معتبر از امام محمد باقر منقولست که هر که سوره مائده را در

کوکب نهم

در هر روز پنجشنبه بخواند ایمانش بظلم و گناه آلوده نشود و هرگز بخدا
مشرک نشود و از حضرت رسول منقولست که سوره مائده بر حضرت رسول نازل شد
قبل از وفات آنحضرت بدو ماه یا سه ماه و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که آخر
سوره که بر حضرت رسول نازل شد سوره مائده بود و احکام بعضی از سورهای
دیگر را نسخ کرد و هیچ چیز احکام آنرا نسخ نکرد و وقتی نازل شد که آنحضرت
بر استر شهبا سوار بود و بسبب سنگینی وحی چنان سنگین شد که نزدیک شد که ناف استر
بر زمین برسد و اغمای آنحضرت را رو داد پس چون آن حال زایل شد سوره
بر ما خواند و بآن عمل کرد و ما عمل کردیم از حضرت صادق منقولست که سوره انعام
یکجا نازل شد تمام و هفتاد هزار ملائکه نازل شدند و در حدیث دیگر فرمود که
هر که سوره مائده را بنویسد و در میان متاع یا صندوق بگذارد قماش و
متاع او ایمن گردد از دزد اگرچه در میان آن اندازد از عافیت صاحب
ارندرها والمهالک نجات یابد و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که بخدمت
حضرت رسول رفتم آنحضرت سوره مائده میخواند فرمود که بنویس من نوشتم
تا به آیه اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ رسید بخواب رفت و باز صدای آنحضرت میآمد که
مینوشتم تا سوره تمام شد و چون بیدار شد از آنجا که بخواب رفته شروع کرد
بخواندن گفتم شما خواندید تا آخر من نوشتم فرمود الله اکبر آن جبرئیل بود که با
تو گفت با تو خواند پس حضرت امیر المؤمنین فرمود که هفتاد آیه را از املای پیغمبر
نوشتم و شصت و چهار آیه را از املای جبرئیل و بسند معتبر از حضرت صادق
منقولست که سوره انعام یکدفعه نازل شد و هفتاد هزار ملائکه آن را

نور اول

مشایعت کردند تا نزد حضرت رسول آوردند پس این سوره را تعلیم نمائید
و بزرگ دانید که اسم اعظم الهی در هفت موضع این سوره هست و اگر
مردم بدانند که در قرائتش چه فضیلت و ثوابی هست هرگز ترک ننمایند
قرائتش را و از عبدالله بن عباس منقولست که کسی که سوره انعام را هر شب
بخواند در روز قیامت از جمله جماعتی باشد که بدیده خود هرگز جهنم را
نبینند و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که سوره انعام را یکدفعه
نازل ساختند و هفتاد هزار ملک مشایعت آن کردند و آواز بلند
کردند به تسبیح و تکبیر و تهلیل تا نزد حضرت رسول آوردند پس هر که این سوره
را بخواند آن هفتاد هزار ملک تسبیح بگویند از برای او تا روز قیامت
و از حضرت امام محمد باقر منقولست که اگر علتی داشته باشی سوره انعام
را بخوان که مکروهی بتو نمیرسد از آن علت و از حضرت صادق منقولست که
هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سوره
انعام بخواند و از خدا سؤال نماید که کفایت شر دشمنان از او بکند حق تعالی
دور گرداند از او شر آنچه از آن ترسد و او را نگاه دارد از هر بیم و دردی
و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که را بخدا حاجتی باشد خواهد
برآورده شود چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام
بخواند و بعد از سوره این دعا بخواند یا کریم یا کریم یا عظیم یا عظیم من
کل عظیم یا سمیع الدعاء یا من لا تغیره اللیالی و الایام صل علی محمد
و آل محمد و ارحم ضعفی و فقری و فاقتی و مسکنتی فانک اعلم بها منی

و اعلم

کوکب نهم

و اعلم بحاجتی یا من رحم الشیخ یعقوب حین رد علیه یوسف قرة عینه یا من رحم ایوب
بعد طول بلائه یا من رحم محمداً صلی الله علیه و آله من الیتم آواه و نصره علی جبابرة قریش
و طواغیتها و امکنه منهم یا مغیث یا مغیث یا مغیث مکرر بگوید بحق آن خداوندی که جانم بدست
قدرت او است که اگر این نماز بکنی و این دعا بخوانی و جمیع حاجتهای خود را بطلبی البته روا کند
و در طب الائمه از حضرت صادق برای دفع خوره و اینکه سوره انعام را با عسل بنویسند و بشویند
و بخورند شفا یابد و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که سوره اعراف را در هر ماه بخواند
در روز قیامت از جمله جماعتی باشد از دوستان خدا که حق تعالی در شان ایشان فرموده است
که خوفی بر ایشان نیست و اندوهناک نمیشوند و اگر در هر جمعه بخواند در روز قیامت حسابش
نکنند در بسی که آیات محکمات در این سوره است پس قرائت این سوره را ترک ننمائید که گواهی
میدهد برای آنکسی که آن را خوانده باشد و بسند معتبر از اصبغ بن نباته منقولست که روزی حضرت
امیرالمؤمنین فرمود که بحق آن خداوندی که محمد را براستی فرستاده است و اهل بیتش را گرامی
داشته است که آنچه مر طلب نمایید از احراز از سوختن یا غرق شدن یا دزدی یا گریختن چهارپا
یا کنیز و غلام البته در قرآن هست پس هر که خواهد از من سؤال نماید پس برخاست شخصی و گفت یا
امیرالمؤمنین خبر ده از قرآن بمن تعلیم نما که مرا ایمن گرداند از سوختن و غرق شدن فرمود که
دو آیه را بخوان ان ولیی الله الذی نزل الکتاب و هو یتولی الصالحین و ما قدروا الله حق قدره
و الارض جمیعا قبضته یوم القیمة و السموات مطویات بیمینه سبحانه و تعالی عما یشرکون
هر که این دو آیه را بخواند از سوختن و غرق شدن ایمن شود پس شخصی خواند و آتش در خانهای همسایگان
افتاد و او سالم ماند و بخانه او آتش نیفتاد پس شخصی دیگر برخاست و گفت یا امیرالمؤمنین چهارپایی دارم
چموشی میکند مرا از آن میترسم حضرت فرمود که در گوش راستش این آیه را بخوان و له اسلم من فی السموات
درد شکم من بسیار است آیا آیه هست که شفا کرد آنحضرت فرمود که بهتر از آنچه در دست داری بر شکم خود آیه الکرسی بنویس و بشوی

و ابرا

نور اول

و این انجو که ابید خیره باشد در شکم تو و باعث شفا میگردد به قدرت
الهی شخصی دیگر برخواست و گفت یا امیر المؤمنین برای گم شده چه چیز
بفرما حضرت گفت دو رکعت نماز بگذار و در هر رکعت سوره یس بخوان و
بعد از آن بگو یا هادی الضال رد علی ضالتی امر چنین کرد حق تعالی
گم شده اش به او برگردانید پس شخصی دیگر برخواست و گفت یا امیر المؤمنین
بنده از من گریخته است فرمود که این آیه را بخوان او کظلمات فی بحر لجی
یغشاه موج من فوقه سحاب ظلمات بعضها فوق بعض اذا اخرج یده
لم یکد یراه ومن لم یجعل الله له نورا فما له من نور چون این آیه را
خواند غلامش برگشت پس شخصی دیگر برخواست و گفت یا امیر المؤمنین
حرزی برای دزد بفرما که دزدها مال ما و اسباب ما میبرند در شب حضرت فرمود که چون بمیان
رختخواب روی این دو آیه را بخوان که قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن
تا آخر سوره بنی اسرائیل بعد از آن حضرت فرمود که کسی که شب در بیابانی تنها
باشد و این آیه سخره ان ربکم الله الذی خلق السموات والارض فی ستة ایام
ثم استوی علی العرش یغشی اللیل النهار یطلبه حثیثا والشمس والقمر
والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارک الله رب العالمین
بخواند ملائکه او را محافظت و حراست نمایند و شیاطین از او دور شوند
و شخصی این را شنید و شبی به خرابه رسید و شب در آنجا خوابید و شیطان
آمد نزدیک دهانش را گرفت رفیقش به او گفت که دست از او بردار و او را
مهلت ده چون دست برداشت آن مرد بیدار شد و آیه سخره خواند الشیطان گر

دهانش

کوکب نهم

گرد دهانش گرفته بود به یکبار گفت که من دست برداشتم آیه را خواند خدا بینیت
را بر خاک بمالد الحال حراست و نگهبانیش بکن تا صبح چون صبح شد بخدمت حضرت
رسول آمد و گفت که در سخن شما شفا و راستی دیدم و حال شب خود را نقل
کرد و بعد از طلوع آفتاب به آن محلی که خوابیده بود برگشت اثر موی شیطان
بر زمین ظاهر بود که موی خود را بر خاک کشیده و رفته بود از حضرت صادق
منقولست که هر که سوره انفال را و سوره برائت را بخواند هرگز نفاق برو
راه نیابد و از شیعه حضرت امیر المؤمنین باشد و از حضرت صادق منقولست
که هر که سوره یونس را در هر دو ماه یا سه ماه یکبار بخواند بیم آن نیست که از
جمله جاهلان گردد و در قیامت از جمله مقربان باشد از حضرت امام محمد باقر
منقولست که هر که سوره هود را در هر جمعه بخواند حق تعالی او را در قیامت
از زمره پیغمبران مبعوث گرداند و در زمانت گناهی از او ظاهر نشود و بسند
معتبر از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر که از غرق برسد این آیات را بخواند
بسم الله مجریها و مرسیها ان ربی لغفور رحیم بسم الله الملک الحق المبین
وما قدروا الله حق قدره والله حق قدره والارض جمیعا قبضته یوم
القیمة والسموات مطویات بیمینه سبحانه و تعالی عما یشرکون از
حضرت صادق منقولست که هر که سوره یوسف را در هر روز یا در هر شب بخواند
چون در قیامت مبعوث شود و جمال او مانند جمال حضرت یوسف باشد و در آن
روز به او فزع و خوفی نرسد و از نیکان بندگان صالح خدا باشد از حضرت
صادق منقولست که هر که بسیار سوره رعد را بخواند هرگز صاعقه به او نرسد و اگر

تاجیم

نور اول

تا صبح باشد و اگر مؤمن باشد خدا او را داخل بهشت گرداند بی حساب
و شفاعت او را قبول فرماید در اهل بیت و برادران مؤمنش از حضرت صادق
منقولست که هر که سوره ابراهیم و سوره حجر را در دو رکعت نماز در هر جمعه
بخواند هرگز با فقر و دیوانگی و بلیه عظیمی مبتلا نمیرسد از حضرت صادق
منقولست که هر که سوره نحل را در هر ماه بخواند در دنیا بقرض مبتلا نشود و بلا از او
دور گرداند که سهلترین آنها خوره و پیسی باشد و مسکن او در جنت عدن باشد
که در میان بهشت واقعست از حضرت صادق منقولست که هر که سوره بنی
اسرائیل در هر شب جمعه بخواند نمیرد تا قائم آل محمد را دریابد و از اصحاب
او باشد منقولست که عمر بن حنظله بحضرت صادق شکایت کرد از درد ضلع
حضرت فرمود که دست بر بالای سر بگذار و این آیه را بخوان قل لو کان معه الهة
کما یقولون اذا لابتغوا الی ذی العرش سبیلا و اذا قیل لهم تعالوا
الی ما انزل الله و الی الرسول رایت المنافقین یصدون عنک
صدودا از حضرت صادق منقولست که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه
بخواند نمیرد مگر شهید و خدا او را در زمره شهدا محشور گرداند و در
قیامت با شهیدان باشد و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که
سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند کفاره گناهانی باشد که از جمعه
تا جمعه دیگر کرده باشد و در روایت دیگر وارد شده است که کسی که در روز
جمعه بعد از نماز ظهر و عصر بخواند همین ثواب داشته باشد و از حضرت
رسول منقولست که هر که آیه قل انما انا بشر مثلکم را تا آخر سوره بخواند در وقت

خوابد

کوکب نهم

خواب از خوابگاه او تا کعبه نوری ساطع گردد که میان او پر باشد از ملائکه
و استغفار از برای او کنند تا صبح و در حدیث دیگر از حضرت منقولست
که هر که این آیه را در وقت خواب بخواند هر وقت که خواهد بیدار شود از
حضرت صادق منقولست که هر که مداومت نماید در سوره مریم نمیرد
تا آنچه خواهد در خود و مال و فرزند ببیند و در آخرت باو بدهند
ملکی که سلیمان علیه السلام در دنیا داشته از حضرت صادق منقولست
که ترک مکنید طه را که خدا این سوره را دوست میدارد و هر که این سوره را بخواند
دوست میدارد و هر که بر قرائتش مداومت نماید حقتعالی در قیامت نامه اش
بدست راستش دهد و او را بر گناهانی که در اسلام کرده حساب نکند و در
آخرت آنقدر مزد باو عطا فرماید که او راضی شود از حضرت صادق منقولست
که هر که سوره انبیا را بخواند از روی محبت و خواهش در باغستانهای بهشت
با پیغمبران رفاقت کند و در دنیا در نظر مردم با هیبت باشد و از حضرت
صادق مرویست که هر که سوره حج را در هر روز یکمرتبه بخواند در آن سال
توفیق حج بیابد و اگر در آن سفر بمیرد داخل بهشت میشود راوی پرسید
که اگر سنی باشد چونست فرمود که عذابش تخفیف مییابد و از حضرت صادق
منقولست که هر که در هر جمعه سوره مؤمنین را میخواند حقتعالی خاتمه
او را بخیر گرداند و در فردوس اعلا منزلش با منزل پیغمبران باشد از حضرت
صادق منقولست که فرمود که حفظ نمائید اموال خود را و فروج از حرام
بتلاوت کردن سوره نور و باز دارید زنان خود را نیز از حرام حفظ نمائید بسبب

که هر که

نور اول

از شما بخواند در آن روز از بلاها محفوظ باشد و خدا او را روزی فراوان
عطا فرماید و کسی که در شب پیش از خواب بخواند حق تعالی هزار ملک
باو موکل گرداند که او را از شر هر شیطانی و هر آفتی حفظ نمایند و اگر
در روز بمیرد حق تعالی او را داخل بهشت گرداند و در غسل او سی هزار
ملک حاضر شوند که استغفار کنند از برای او و مشایعت او نمایند تا
قبر با استغفار و چون در لحد گذارند اعمال آنکه در میان قبرش ساکن
کردند و عبادت الهی کنند و ثواب عبادت ایشان از او باشد و قبرش را فراخ
کنند تا چشم کار کند و او را ایمن گردانند از فشار قبر و پیوسته از قبر
او نوری ساطع گردد در اطراف آسمان تا وقتی که از قبر بیرون آید پس چون
حق تعالی او را از قبر بیرون آورد آن سی هزار ملک با او باشند و مشایعت
او نمایند و با او سخن کنند و بروی او خنده کنند و بهر چیزی او را بشارت
دهند تا او را از صراط و میزان بگذرانند و او را در مقام قرب بدارند
که هیچ خلقی در قرب از او بیشتر نباشد مگر ملک مقرب و پیغمبران مرسل
و او با پیغمبران باشد نزد حق تعالی و در هنگامی که مردم اندوهناک
باشند او اندوه نداشته باشد و در حالتی که مردم جزع نمایند او جزع
نکند پس پروردگار عالم باو خطاب فرماید که ای بنده من هر که را خواهی
شفاعت کن که شفاعت ترا قبول نمایم و هر سوالی که خواهی از من بکن
که سوالت را رد نمیکنم پس او شفاعت کند و حق تعالی قبول نماید و او
سوال کند و خدا عطا فرماید و دیگر از احسان کنند و او را حساب نکنند

و با دیگران

کوکب نهم

و با دیگران در مقام حساب باز ندارند و مذلت و خواری دو انفجار
باو نرسد و هیچ گناهی از گناهان او را نگیرند پس نامه خود را بگیرد
و بجانب بهشت روان شود پس مردم تعجب کنند که سبحان الله این
بنده را گناهی نبوده و از رفیقان پیغمبر آخر الزمان باشد و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که در عمر خود یکمرتبه سوره یس
بخواند حق تعالی بعدد هر خلقی که در دنیا است و هر خلقی که در آخرت
و هر خلقی که در آسمانست بعدد هر یک از ایشان دو هزار حسنه
از برای او بنویسد و دو هزار هزار گناه از او محو فرماید و بفقر
و قرض و خانه بر سرش فرود آمدن و تعب و مشقت و دیوانگی و خوره
و پیسی و وسواس و دردهای ضرر رساننده مبتلا نشود و حق تعالی سکرات
و احوال مرگ را از او تخفیف دهد و خود قبض روح او نماید و ضامن
شود از برای او فراخی روزی را و در قیامت او را شاکر گرداند و چندان
ثواب باو کرامت فرماید که او راضی شود و حق تعالی خطاب فرماید بملائکه
آسمانها و زمین که من از فلان بنده راضی شدم از برای او استغفار نمائید
و بسند دیگر منقولست که شخصی بخدمت حضرت امام رضا شکایت کرد
از نواسیر حضرت فرمود که سوره یس را با عسل بنویس و حل کن و بخور و در
حدیث دیگر از حضرت صادق منقولست که تعلیم نمائید بفرزندان خود سوره
یس که آن گلدسته قرآنست و از حضرت امیر المومنین منقولست که هر
حیوانی یا مالی از او گم شود دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از

حمد

نور اول

از حور العین و هزار کنیز و هزار غلام از پیران گوشواره در گوش
با سوپینه در حسن پاسیده باو عطا کرد از حضرت امام محمد باقر منقولست
که هر که مداومت نماید بر قرائت سوره حم زخرف را خدا او را در قبر از جانوران
زمین و از فشار قبر ایمن گرداند چون او را بمقام حساب باز دارند ان
سوره با این باشد و او را داخل بهشت کند از حضرت امام محمد باقر
منقولست که هر که سوره دخان را در نمازهای واجب و سنت بخواند حق
تعالی او را در زمره ایمنان مبعوث گرداند و او را در سایه عرش خود جای
دهد و حساب او را آسان کند و نامه او را بدست راست او دهد و به سند
معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت امام محمد باقر عرض نمود
که چگونه شب قدر را بشناسیم فرمود که چون ماه رمضان بیاید هر شب
صد مرتبه سوره دخان را بخوان چون شب بیست و سیم شود تصدیق خواهی
نمود بانچه سوال نمودی و از حضرت صادق منقولست که هر که سوره جاثیه را
بخواند ثوابش انست که جهنم را هرگز نبیند و او از خروش آن نشنود و با
رسول خدا بوده باشد و از حضرت صادق منقولست که هر که در هر شب
جمعه بخواند سوره احقاف را در دنیا خوفی باو نرسد و از فزع روز
قیامت ایمن گردد و از حضرت صادق منقولست که سورهای حامیم ریاحین
بهشت است پس چون توفیق خواندن انها را یابید خدا را حمد و شکر
بسیار بکنید که توفیق خواندن انها را بشما کرامت فرموده است بدرستی
که بنده که از خواب برخیزد و در نماز حامیم بخواند از دهانش نسیمی خوشبو

کوکب نهم

تر از مشک و خوشبوتر از عنبر بیرون اید و بدرستیکه حقتعالی رحم
کند بر همسایگان و آشنایان و مصاحبان و خویشان او و او را در روز قیامت
عرش و کرسی و ملائکه از برای او استغفار می‌نمایند و از حضرت صادق
منقولست که هر که سوره الذین کفروا را بخواند هرگز گناه نکند و در دین خود
هرگز شک بهم نرساند و بفقر مبتلا نشود و هرگز از پادشاه خوفی باو نرسد
و همیشه از کفر و شرک محفوظ باشد تا بمیرد و چون بمیرد حقتعالی هزار ملک بقبر
او فرستد که نماز کنند و ثواب نماز ایشان از او باشد و چون از قبر برون
اید آن هزار ملک او را مشایعت نمایند تا او را بمحل ایمنان از خوفهای قیامت
بدارند و در امان خدا و رسول باشد از حضرت صادق منقولست که حفظ
نمائید اموال و زنان و فرزندان خود را بخواندن سوره انا فتحنا بدرستیکه
کسی که بر خواندن این سوره مداومت نماید در قیامت منادی از جانب
رب العزت او را ندا کند که همه خلایق بشنوند که تو از بندگان مائی
و ملائکه او را ملحق گردانید به بندگان شایسته من و او را داخل بهشت
جاوید کنید و از شراب بهشت که با کافور ممزوج است باو بخورانند
و در بعضی روایات وارد شده است که هر که در شب ماه مبارک رمضان
سوره انا فتحنا بخواند در نماز سنت در ان سال از بلاها محفوظ باشد
و در حدیث دیگر منقولست که هر که در روز اول ماه مبارک رمضان دو رکعت
نماز بگذارد و در رکعت اول الحمد و انا فتحنا و در رکعت دویم الحمد
و هر سوره که خواهد بخواند حقتعالی از او دور گرداند هر بلا را در ان سال

و بپوشند

نور اول

و پوشیده در حفظ و حمایت الهی باشد تا سال آینده از حضرت صادق منقول است که هر که سوره حجرات را بخواند در هر شبی و در هر روزی در بهشت از جماعتی باشد که بزیارت حضرت رسول مشرف میشوند از حضرت امام محمد باقر منقول است که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره ق در نماز واجب و سنت خدا روزی او را فراخ کرداند و نامه اش را بدست راستش دهد و او را حساب آسان بکند و از حضرت صادق منقول است که هر که سوره ذاریات را در روز و در شب بخواند خدا او را امر معیشت او را اصلاح او دو وسعت دهد روزی او او را و شو کرداند قبر او را بچراغی که نور بخشد تا روز قیامت و از امام محمد باقر و امام جعفر صادق منقول است که هر که سوره طور را بخواند حقتعالی خیر دنیا و آخرت را برای او جمع نماید از حضرت صادق منقول است که هر که سوره نجم را در هر شب و در هر روز بخواند در میان مردم بخیر و نیکی نام او مشهور نماید و گناهانش آمرزیده شود و محبوب دلهای مردم گردد از حضرت صادق منقول است که هر که سوره رحمن را ترک مکنید قرائت و خواندن آنرا در نماز بدرستی که این سوره در دل منافقان جا نمیگیرد و حقتعالی این سوره را در قیامت بصورت آدمی در نهایت خوشبوئی بصحرای محشر حاضر میکرداند و میاید در محلی که قرب و کرامت میایستد حقتعالی باو خطاب فرماید که کی بودند که در دنیا ترا در نماز میخواندند و مداومت مینمودند بر خواندن تو میگوید خداوندا فلان و فلان پس حقتعالی روهای ایشان را سفید میکرداند و میفرماید که هر کرا میخواهید شفاعت نمائید پس ایشان انقدر که میخواهند خواندند ترا

کوکب نهم

شفاعت مینمایند پس ایشان میگویند که داخل بهشت شوید و در هر جا که خواهید ساکن شوید و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه سوره الرحمن را بخواند و در هر مرتبه که بگوید فَبِاَیِّ آلاءِ رَبِّکُما تُکَذِّبانِ بگوید که لا بِشَیءٍ مِنْ آلائِکَ رَبِّ اُکَذِّبُ و در حدیث دیگر که هر که سوره الرحمن را بخواند و در هر مرتبه بگوید فبای آلاء ربکما تکذبان بگوید لا بشیء من آلائک رب اکذب و اگر در شب بخواند و در آن شب بمیرد شهید مرده باشد از حضرت صادق منقولست که هر که در شب جمعه سوره واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد و مردم را دوست او کرداند و در دنیا بدحالی و فقر و احتیاج نه بیند و بهیچ آفتی و بلائی مبتلا نشود و از رفقای حضرت امیرالمؤمنین باشد و این سوره مخصوص آنحضرت است و بسند دیگر از آنحضرت منقولست که هر که مشتاق بهشت و وصف آن باشد سوره اذا وقعت الواقعه را بخواند و هر که وصف جهنم را ملاحظه نماید سوره الم سجده را بخواند و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر روایت کرده است که هر که سوره واقعه را در شب پیش از آنکه بخوابد بخواند در قیامت روی او مانند ماه شب چهارده نورانی باشد و بسند معتبر از اسماعیل بن عبد الخالق منقولست که حضرت صادق فرمود که پدرم بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز نشسته میکردند و در آن دو رکعت صد آیه میخواندند و میفرمودند که هر که این دو رکعت نماز بکند و صد آیه در این دو رکعت بخواند او را در آن شب از غافلان ننویسند و اسماعیل گفت که حضرت امام محمد باقر در این دو رکعت

نور اول

وتر سوره اذا وقعه را و قل هو الله احد را میخوانند و از حضرت رسول
منقولست که هر که در هر شب این سوره را بخواند هرگز فقر و پریشانی
نشود از حضرت صادق منقولست که هر که سوره حدید و مجادله را در نمازهای
فریضه بخواند و مداومت نماید خدا او را عذاب نکند و در خود و
اهلش بدحالی و احتیاج نه بیند از حضرت رسول منقولست که هر که
سوره حشر را بخواند جمیع خلق خدا از بهشت و دوزخ و عرش و کرسی
و حجب و آسمانهای هفت گانه و زمینهای هفت گانه و هوا و باد و
مرغان و درختان و کوهها و آفتاب و ماه و ملائکه همه بر او صلوات فرستند
و از برای او استغفار کنند و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد با شهادت
مرده باشد از حضرت علی بن الحسین منقولست که هر که سوره ممتحنه را در
نمازهای واجب و سنت بخواند خدا دل او را با ایمان امتحان نماید و دیده
اش را نور دهد و خود و فرزندانش بدیوانگی و فقر مبتلا نشوند از حضرت
امام محمد باقر منقولست که هر که مداومت نماید بر خواندن سوره صف
در نمازهای واجب و سنت او را در صف ملائکه و انبیا جا دهند از حضرت
صادق منقولست که واجب و لازمست که هر که از شیعه باشد که در نماز شام
و خفتن شب جمعه سوره جمعه و سبح اسم ربک الاعلی بخواند و در نماز
ظهر روز جمعه سوره جمعه و منافقین بخواند چون چنین کند چنان باشد
که بعمل حضرت رسول عمل نموده باشد و ثواب او نزد خدا بهشت باشد از حضرت
صادق منقولست که هر که سوره تغابن را در نماز واجب بخواند آن سوره

در روز

کوکب نهم

در روز قیامت شفیع او باشد و گواه عادلی باشد که گواهی دهد
برای او نزد کسی که شهادت او را قبول فرماید و از او جدا نشود تا او را داخل
بهشت گرداند و از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که سورهای
مسبحات را همه شب پیش از خواب بخواند نمیرد تا حضرت قائم آل محمد را
ادراک نماید و اگر بمیرد او را در جوار حضرت رسول جا دهند از حضرت
صادق منقولست که هر که سوره طلاق و سوره تحریم را بخواند در نمازهای
واجب خدا او را در قیامت پناه دهد از خوف و اندوه و از آتش جهنم
عافیت یابد و او را داخل بهشت گرداند بسبب تلاوت کردن و محافظت
نمودن این دو سوره زیرا که این دو سوره از حضرت رسول است که هر که سوره
تبارک الذی بیده الملک را بخواند در شب در نماز واجب پیش از خواب
پیوسته در امان الهی باشد تا صبح شود و در روز قیامت در امان الهی
باشد تا داخل بهشت شود و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست
که سوره الملک مانعست که از عذاب قبر منع میکند و نامش در تورات سوره
الملک است و هر که در شب بخواند بسیار عبادت و تلاوت کرده و نیکو کرده است
و در آن شب او را از غافلان ننویسند و بدرستی که من در نماز وتر
بعد از نماز خفتن نشسته میخوانم و پدرم در شب و روز هر دو میخواند هر که این
سوره را بخواند چون نکیر و منکر بقبر او در آیند چون از جانب پایهای او
بیایند پاهایش بایشان گویند که شما را از جانب ما راهی نیست زیرا که
بنده هر شب و روز بر پا می ایستاد و سوره الملک را میخواند و چون از جانب

و از حضرت صادق منقولست

شکمش

نور اول

شکمش بیایند با ایشان خطاب نمایند که شما را از جانب من راهی نیست
بدرستی که این بنده در من جا داده بود سوره الملک را و چون از جانب سر نیز
بیایند با ایشان گوید که شما را از جانب من راهی نیست زیرا که این بنده هر
روز سوره الملک را تلاوت مینمود و بر من جاری میساخت از حضرت
صادق منقولست که هر که سوره ن والقلم را در فریضه یا نافله بخواند
خدا او را ایمن گرداند از اینکه هرگز بفقر مبتلا نشود و چون بمیرد او را
از فشار قبر نجات دهد از حضرت صادق منقولست که بسیار بخوانید
سوره الحاقه را بدرستی که خواندن آن در فرایض و نوافل از ایمان
بخدا و رسولست زیرا که در واقعه حضرت امیرالمؤمنین و معاویه نازل شده
است و هر که اینسوره را بخواند ایمان از او برطرف نشود تا هنگام مردن
از حضرت صادق منقولست که هر که بسیار بخواند سوره سأل سائل را حقتعالی
در قیامت از هیچ گناه او سؤال ننماید و او را در بهشت با رسول خدا ساکن
گرداند از حضرت صادق منقولست که هر که ایمان بخدا و خواندن قرآن
دارد باید که سوره نوح را ترک ننماید بدرستی که هر بنده که اینسوره را از برای
خدا در نماز واجب یا سنت بخواند خدا او را در مساکن نیکوکاران ساکن
کند و بهشت او را کرامت فرماید و دویست حور و چهار هزار زن باو
تزویج نماید از حضرت صادق منقولست که هر که سوره جن را بسیار بخواند
در دنیا از چشم جنیان و دمیدنها و سحر کنندها و مکرهای ایشان محفوظ
باشد و در بهشت از رفقای رسول خدا باشد از حضرت صادق منقولست

کهرکه

کوکب نهم

که هر که سوره مزمل را در نماز خفتن یا در نماز شب بخواند شب و روز آن
سوره هر سه شاهد و گواه او باشند در قیامت خدا او را با زندگانی
نیکو زنده دارد و بمرگ نیکو بمیراند از حضرت امام محمد باقر منقولست که
هر که در نماز واجب سوره مدثر را بخواند بر خدا لازم است که او را در جوار
حضرت رسول جا دهد و در زندگانی دنیا هرگز شقاوت او را در نیابد از
حضرت صادق منقولست که هر که مداومت نماید بر سوره لا اقسم و بآن عمل
نماید خدا او را با حضرت رسول محشور گرداند در بهترین صورتها و از صراط او را
بگذراند از حضرت محمد باقر منقولست که هر که سوره هل اتی علی الانسان را
در هر صبح پنجشنبه بخواند خدا او را هشت صد دختر و چهار هزار زن حور العین
کرامت فرماید و با حضرت رسول باشد و بسند معتبر از علی بن عمر منقولست
که بخدمت حضرت امام علی النقی رفتم در روز سه شنبه حضرت فرمود که دیروز
ترا ندیدم گفتم نخواستم که در روز دوشنبه حرکت کنم حضرت فرمود که هر که خواهد
خدا او را از شر روز دوشنبه نگاه دارد باید که در رکعت اول نماز صبح آن روز
سوره هل اتی علی الانسان را بخواند چنانچه حقتعالی در آن سوره میفرماید که
پس خدا ایشان را نگاه داشت از شر آن روز و باستقبال ایشان فرستاد
نضرت و خوشحالی و سرور و شادی را و در حدیث از ضحاک وارد شده است که حضرت
امام رضا در صبح روز دوشنبه و پنجشنبه در رکعت اول سوره هل اتی علی الانسان
را میخواندند و در رکعت دویم سوره هل اتیک حدیث الغاشیه را از حضرت
صادق منقولست که هر که سوره والمرسلات را بخواند خدا میان او و حقتعالی

بشارت فرمایند و ببرید در بهشت خدا از حضرت الطوسیان

میان

نور اوّل

میان او و حضرت رسول آشنائی پیدا شود و هر که هر روز سوره عم یتسائلون
را بخواند از دنیا نرود تا توفیق زیارت کعبه بیابد و هر که سوره والنازعات
را بخواند نمیرد مگر سیراب و مبعوث نشود مگر سیراب و داخل بهشت نشود مگر
سیراب از حضرت صادق منقولست که هر که سوره عبس را و سوره اذا الشمس
کورت را بخواند در حفظ الهی باشد از خیانت و در سایه کرامت و رحمت
الهی باشد تا زنده باشد از حضرت صادق منقولست که هر که اذا السماء انفطرت را
و سوره اذا السماء انشقت را در فریضه و نافله شب بخواند خدا هیچ حاجت
او را رد ننماید و او را هیچ مانعی از خدا دور نگرداند در آخرت پیوسته
او نظر به کرامتهای الهی نماید و خدا نظر رحمت باو بیندازد تا از حساب خلایق
فارغ شود و بسند دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در نماز واجب سوره
ویل للمطففین بخواند حق تعالی در قیامت برات ایمنی باو کرامت فرماید
و او را بجسر بهشت برد از حضرت صادق منقولست که هر که سوره والسماء
ذات البروج را در فرایض بخواند چون سوره پیغمبرانست حق تعالی او را
در قیامت با پیغمبران و مرسلان و صالحان محشور گرداند و با ایشان او را
بازدارد از حضرت صادق منقولست که هر که سوره والسماء والطارق را بخواند
او را در قیامت نزد خدا قدر و منزلت عظیم بوده باشد و از رفقای پیغمبران
باشد در بهشت از حضرت صادق منقولست که هر که سوره سبح اسم ربک الاعلی
را بخواند در فریضه یا در نافله روز قیامت باو گویند که از هر در از درهای
بهشت که خواهی داخل شو از حضرت صادق منقولست که مداومت نمایند

بخوانند

کوکب نهم

بخوانند سوره هل اتیک حدیث الغاشیه در نماز واجب یا سنت هر که
بخواند خدا او را فرو گیرد برحمت خود در دنیا و آخرت و در روز قیامت
برات ایمنی از عذاب جهنم باو کرامت فرماید از حضرت صادق منقولست که
هر که بخواند سوره فجر را در نمازهای فریضه و نافله که آن سوره حضرت
امام حسین است و هر که این سوره را بخواند در بهشت در جوار آنحضرت باشد
از حضرت صادق منقولست که هر که سوره لا اقسم را در نماز واجب بخواند در دنیا بهذا البلد
از جمله صالحان معروف شود و در آخرت معروف گردد و او را منزلت عظیم
نزد حق تعالی هست و در قیامت از رفقای پیغمبران و شهیدان و صالحان
باشد از حضرت صادق منقولست که هر که بسیار بخواند در روز یا در شب ۸۵
سوره والشمس و ضحیها و سوره واللیل اذا یغشی و الضحی و الم نشرح را
هر چیز که نزد او حاضر باشد در قیامت برای او شهادت بدهد حتی موی و
پوست و گوشت و خون و عروق و عصبها و استخوانها و جمیع اعضای
او و حق تعالی بفرماید که من شهادت شما را قبول کردم از برای بنده خود
امیدانکه ببرید او را در بهشت و هر جا را که او اختیار نماید باو عطا کنید
گوارا باد فضل و رحمت من از برای بنده من از حضرت صادق منقولست
که هر که سوره والتین را در فرایض و نوافل خود بخواند عطا فرماید از بهشت
باو هر جا که خواهد از حضرت صادق منقولست که هر که در روز یا در شب
سوره اقرأ باسم ربک الاعلی را بخواند و در آن روز یا در آن شب بمیرد چنان
باشد که شهید مرده باشد و خدا او را با شهیدان محشور گرداند و چنان باشد

که در راه

نور اول

در راه خدا و در میان لشکر حضرت رسول جهاد کرده باشد و بسند معتبر
از حضرت صادق منقولست که هر که سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را بلند
بخواند چنان باشد که شمشیر کشیده باشد در راه خدا جهاد کرده باشد
و اگر آهسته بخواند چنان باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در
خون خود دست و پا زند و هر که ده بار بخواند خدا هزار گناه از گناهان او
محو نماید و به روایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که سوره انا انزلناه را در
نماز فریضه بخواند منادی از جانب حق تعالی او را ندا فرماید که خدا گناهان
گذشته ترا آمرزید عمل را از سر گیر و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که هر که پیش از طلوع صبح قل هو الله احد و انا انزلناه را بخواند
و در آن روز بگناهی مبتلا نشود هر چند سعی نماید شیطان و بسند معتبر
از حضرت امام موسی کاظم منقولست که به درستی حق تعالی در روز جمعه هزار
نفحه و نسیم از رحمت خود هست هر بنده را از آنچه خواهد از آن عطا فرماید
پس هر که سوره انا انزلناه را بخواند بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه
حق تعالی آن هزار نفحه رحمت را و مثل آن را باو عطا فرماید و از حضرت صادق
منقولست که چون ماه مبارک رمضان رسد در هر شب جمعه هزار مرتبه
سوره انا انزلناه را بخوان و چون شب بیست و سیم شود دل خود را محکم بدار و گو
شهای خود را بگشا از برای شنیدن عجایب از آنچه خواهی دید و بسندهای معتبر
از آنحضرت منقولست که اگر کسی در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان سوره انا انزلناه
فی لیلة القدر را بخواند هزار مرتبه چون صبح شود یقین او شدید و محکم شده با

کوکب نهم

باعتراف نمودن بچیزی چند که مخصوص ما است از غرایب و فضایل ما و
این مکر نمیسبب چیزی که در خواب مشاهده نماید و بسند معتبر از حضرت
صادق منقولست که هر که جامه نوی ببرد سوره انا انزلناه را سی و شش
مرتبه بخواند و در هر مرتبه چون برسد به تنزل الملائکة اندکی آب بردارد و بر
جامه بپاشد پاشیدن سهلی پس دو رکعت نماز کند و بعد از آن جامه بپوشد
الحمد لله الذی رزقنی ما اتجمل به و اواری به عورتی فی الناس و فیه لربی حمد
الهی بکند و بپوشد در فراخی نعمت باشد تا آن جامه کهنه شود و بسند معتبر
از حضرت امام رضا منقولست که جامه نوی می پوشیدند قدحی از آب می
طلبیدند و ده مرتبه سوره انا انزلناه فی لیلة القدر و ده مرتبه قل هو الله احد
و ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بر آن ظرف میخواندند و بعد از آن ابرا
بر جامه میپاشیدند و میفرمودند که هر که پیش از پوشیدن جامه چنین کند
پیوسته در فراخی باشد مادام که تاری از آن جامه بر او باشد و بسند معتبر از
حضرت امیر المؤمنین منقولست که چون حق تعالی جامه نوی به کسی عطا فرماید باید
که وضو بسازد و دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت سوره حمد و آیة الکرسی
و قل هو الله احد و انا انزلناه فی لیلة القدر بخواند بعد از آن حمد کند خدا
را که عورت او را بجامه پوشید و او را در میان مردم زینت بخشیده و کلمه لا حول
و لا قوة الا بالله العلی العظیم بخواند بسیار و کسی که چنین کند در آن جامه
معصیت خدا نکند و از برای او استغفار نماید و بر او ترحم و دعا کنند و در

و بعدد هر تاری که در آن جامه باشد ملکی را موکل گردانند که تقدیس خدا کنند

دیگر وارد شده است که هر که قدحی بر گیرد و آبی در آن قدح بریزد و سی و پنج
مرتبه سورهٔ انا انزلناه را بر آن قدح بخواند و آب بر آن جامه بپاشد و بپوشد همیشه
در وسعت باشد تا آن جامه کهنه شود و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که از برای
عوذه از بلاها سبوی تازه میگیری و از آب پر میکنی و سی مرتبه سورهٔ انا انزلناه
را بر آن سبو میخوانی پس آن سبو را میآویزی و از آن آب میخوری و وضو میسازی و
پیش از آنکه آب تمام شود دیگر آب بر روی آن میریزی و از حضرت امام محمد باقر
منقول است که هر که شب یا روز هفتاد و شش مرتبه سورهٔ انا انزلناه را بخواند
حقتعالی هزار ملک خلق فرماید که در سی و شش هزار سال ثواب او را بنویسند
و حقتعالی ثواب او را دو هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند یا اینکه بعد از نماز
صبح پیش از طلوع آفتاب هفت مرتبه بخواند و بعد از نماز صبح ده مرتبه
و در اول زوال پیش از نافله دو مرتبه و بعد از نافله بیست و یک مرتبه و بعد از
نماز عصر ده مرتبه و بعد از نماز خفتن هفت مرتبه و چون بر رخت خواب برود
یازده مرتبه چون چنین کند حقتعالی هفت چیز با و کرامت فرماید اول آنکه
ملائکه شش روز بر او صلوات فرستند دوم آنکه در امان خدا باشد از بلاها
تا شام سیم آنکه نظر رحمت بر او افکند و درهای آسمان از برای او میگشاید چهارم
آنکه حقتعالی برای او خانه خلق فرماید که هر بابی از طول و عرض هشتاد
ذراع باشد و بلندیش شصت ذراع باشد و آن خانه را پر کند از ملائکه
که برای او طلب آمرزش کنند تا روز قیامت و حقتعالی مضاعف گرداند ثواب
او را دو هزار سال هر روز هزار مرتبه پنجم آنکه ثواب اعمال جمیع خلایق را

در یک روز با و عطا نماید ششم آنکه در امان خدا باشد تا صبح هفتم آنکه
حقتعالی ملکی خلق نماید که کف دستاوی بزرگتر از هفت زمین و هفت آسمان
باشد و در موضع هر ذره در بدن او موئی باشد و هر موئی بقوت جن و انس
استغفار کنند برای صاحب این عمل تا روز قیامت و از حضرت صادق منقول است
که نوری که در قیامت با مؤمنان میباشد نور سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر
است و فرمود که هر که این سوره را در نماز بخواند نماز او در علیین بالا رود
و مقبول شود و ثواب بیش مضاعف شود و هر که این سوره را بخواند و دعا کند دعایش
بلوح محفوظ بالا رود و مستجاب گردد و هر که این سوره را بخواند محبت او در
دلهای مردم بهم رسد و هر که حاجتی از کسی خواهد چون نزد او رود و این سوره
را بخواند تا حاجتش برآورده شود و هر که از پادشاهی یا ظالمی بترسد در وقتی
که نظرش بر او میافتد این سوره را بخواند از شر او ایمن گردد و کسیکه با
شخصی منازعه و دعوائی داشته باشد و این سوره را بخواند بر خصم غالب آید
خواننده این سوره هنوز فارغ نمیشود از خواندن برات بیزاری او از آتش جهنم
نوشته میشود و از حضرت امام محمد باقر منقول است که هر که در شبی صد نوبت
این سوره را بخواند پیش از صبح بهشت را ببیند و بسند معتبر منقول است
که شخصی بخدمت حضرت صادق عرض نمود که هشت دختر بهم رسیده و روی
پسر را ندیده ام دعا فرما که خدا مرا پسری کرامت فرماید حضرت فرمود که چون
میخواهی که مشغول جماع شوی دست راست خود را بر طرف راست ناف زن بگذار
و هفت مرتبه انا انزلناه را بخوان و بعد از آن مشغول شو چون حمل ظاهر شود

هر وقت که از پهلو بپهلو گردی باز دست بر جانب راست تا فرش بگذار و
هفت مرتبه این سوره را بخوان آن شخص گفت که چنین کردم هفت پسر
از برای یک یکی هر خدا مرا روزی کرد بسند معتبر منقولست از ابی عمر که گفت
بسبب اختلال امر بی‌پا شد از فقر و احتیاج بخدمت حضرت امام محمد تقی
نوشتم حال خود را حضرت فرمود که مداومت کن بر قرائت انا ارسلنا نوحا
الی قومه من یکسال خواندم و اثری ندیدم بار دیگر بخدمت حضرت نوشتم
حال خود را و عرض کردم که از خواندن این سوره نفعی بمن نرسید حضرت
بمن نوشتند که از یکسال خواندن کافیست الحال سوره انا انزلناه را
بخوان من چنین کردم بعد از اندک وقتی ابن ابی داود قرض مرا ادا نمود و خلیفه
برای من و عیال من مقرر کرد که مرا وکیل کرد و به بصره فرستاد و پانصد درهم
برای من مقرری قرار داد و من از بصره نامه نوشتم و بخدمت حضرت امام علی
النقی و بعلی بن مهزیار دادم و فرستادم و در آن نامه نوشتم که ببینید حال
خود را عرض نمودم بمن چنین نوشتند عمل کردم حالم خوب شده است و فهمیدم
بفرمائید که آیا اکتفا کنیم در خواندن سوره انا انزلناه بخوانند در نماز
ها واجب و سنت یا در غیر نماز هم میباید خواند و اندازه آن را بفرمائید که چه مقدار
میباید خواند حضرت نوشتند که هیچ سوره از قرآن را ترک مکن نه کوچک و نه
بزرگ و اما خواندن انا انزلناه را در شبانه روزی صد مرتبه کافی است و بسند
معتبر از حضرت امام موسی کاظم منقولست که هر که بعد از نماز عصر ده مرتبه سوره انا
انزلناه را بخواند مثل اعمال جمیع خلایق از ثواب با وکرامت فرماید و بسند معتبر

منقولست

منقولست که حضرت امام محمد تقی چون در ماه تازه داخل میشدند در روز اول
ماه دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله
احد و در رکعت دویم بعد از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه فی لیلة القدر
میخواندند و بعد از نماز با نچه میسر بود تصدق مینمودند و سلامتی تمام
را با آن عمل میخریدند و از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که سوره انا انزلناه
را بعد از صبح ده مرتبه و نزدیک زوال شمس ده مرتبه و بعد از عصر ده مرتبه بخواند
هزار ملک در سی سال ثواب او را بنویسند و فرمود که هر که هفت مرتبه
بعد از طلوع صبح بخواند هفتاد صف از ملائکه هفتاد رحمت بر او فرستند
و در حدیث دیگر فرمود که هر که سوره انا انزلناه را هزار مرتبه در روز دوشنبه
و هزار مرتبه در روز پنجشنبه بخواند حقتعالی از آن ملکی خلق نماید که کف
دست او از هفت آسمان و هفت زمین بزرگتر باشد و در بدن او هزار هزار
مو خلق کند و در هر موئی هزار هزار زبان بیافریند که هر زبانی بقوت جن
و انس است استغفار نمایند برای خواننده این سوره و حقتعالی ثواب استغفار
ایشان را دو هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند و بسند معتبر منقولست که
که علی بن راشد بخدمت حضرت علی النقی عرض نمود که شما بمحمد بن الفرج نوشته
بودید که بهترین سورها که در نماز واجب خوانند انا انزلناه و قل هو الله احد
است که این دو سوره را در نماز صبح بخوانم حضرت فرمود که بر تو گران نباشد
که والله که فضیلت در این دو سوره است و بسند صحیح منقولست که حمیری بخدمت
حضرت صاحب الامر نوشت که از آبای شما بما رسیده است که عجب دارند

که

نور اول

از کسی که انا انزلناه را در نمازش نمی خواند چگونه نمازش قبول میشود
روایت بکر و سید است که هر که در نمازهای واجبش سورهٔ همزه را بخواند
خیر دنیا باو میدهد پس آیا جایز است که همزه را بخواند و این دو سوره را
ترک نماید حضرت در جوابش نوشتند که ثواب این سوره ها را که بشمار رسیده
است هست و اگر سوره را که ثوابی در آن سوره بشمار رسیده باشد ترک
کند قل هو الله و انا انزلناه را بخواند از برای فضیلت این دو سوره و
ثواب این دو سوره را میبابد با ثواب آن سوره که ترک کرده است و اگر
غیر این دو سوره را بخواند هم جایز است و نمازش تمام و کامل است ولیکن
اگر اینها را بخواند هم جایز است افضل کرده خواهد بود از حضرت امام محمد
باقر منقولست که هر که سورهٔ لم یکن را بخواند از شرک بیزار گردد و در دین
پیغمبر برای او کامل شود و در روز قیامت داخل مومنان کامل مبعوث
شود و خدا او را حساب نماید حساب آسان بسند معتبر از حضرت صادق
منقولست که ملال بهم مرسانید از خواندن سورهٔ اذا زلزلت الارض
زلزالها به درستی که هر که در نمازهای نافله این سوره را بسیار بخواند خدا
او را هرگز به زلزله و بصاعقه و آفتهای عظیم دنیا مبتلا نگرداند و او را
با این آفتها نمیرانند و در وقت مردن ملک بزرگواری از جانب پروردگارش
نزد او بیاید و بر بالای سرش بنشیند و ملک الموت از جانب حقتعالی بگوید
که برفق و مدارا سر کن با دوست خدا که خدا را بخواندن سوره اذا زلزلت بسیار
یاد میکرد و آن سوره نیز سفارش بملک الموت کند پس ملک موت گوید که

کوکب بهم

که حقتعالی مرا چنین فرموده است که سخن او را بشنوم و اطاعت او بکنم و تا
مرا امر نکند قبض روحش ننمایم پس ملک موت نزد او باشد تا پرده از پیش
چشم آن مومن بر گیرند و جای خود را در بهشت ببیند و بعد از دیدن او
امر نماید که قبض روحم بکن پس ملک موت در نهایت ملایمت و آسانی قبض
روح او بکند و هفتاد هزار ملک روح او را مشایعت کنند و بزودی
بهشت رسانند و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که حضرت
رسول فرمود که هر که چهار مرتبه سورهٔ اذا زلزلت الارض را بخواند چنانست که
تمام قرآن را خوانده است از حضرت صادق منقولست که هر که مداومت نماید
بر خواندن سورهٔ والعادیات با حضرت امیر المومنین محشور شود و در بهشت
از رفقای آنحضرت باشد و از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که سورهٔ
القارعه را بسیار بخواند خدا او را از فتنهٔ دجال در دنیا و از حرارت
جهنم در آخرت امان بخشد از حضرت صادق منقولست که هر که سورهٔ
الهیکم التکاثر را در نماز واجب بخواند حقتعالی ثواب صد شهید
برای او بنویسد و هر که در نافله بخواند خدا ثواب پنجاه شهید برای او بنویسد
و در نماز واجبش چهل صف ملائکه با او نماز کنند و بسند معتبر از آن
حضرت منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که سورهٔ الهیکم التکاثر را در
وقت خواب بخواند خدا او را از عذاب قبر نگاه دارد از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله منقولست که هر که سورهٔ والعصر را در نمازهای نافله بخواند
خدا او را در روز قیامت با رنگ نورانی و دهان خندان و چشم روشن

نور اول

طلب خواندن قل هو الله احد را ترک ننماید به درستی که بعد از فریضه
قل هو الله احد را ترک ننماید بخواند خدا او را خیر دنیا و آخرت را کرامت
فرماید و گناه او و پدر او و مادر او را بیامرزد و بسند صحیح از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که هر که سوره قل هو الله احد را بعد از نماز یازده مرتبه
بخواند در آن روز گناهی بر او لازم نشود هر چند بینی شیطان بر خاک
مالیده شود و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که کسی که بر خت
خواب رود یازده مرتبه قل هو الله احد بخواند خدا خانه او را و خانه
همسایگانش را حفظ نماید و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین منقولست
که هر که در وقت خواب قل هو الله احد را بخواند حق تعالی پنجاه هزار
ملک موکل گرداند که او را حراست نمایند در آن شب و از حضرت امیر
المؤمنین منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که در وقت خواب سوره
قل هو الله احد را بخواند گناه پنجاه ساله او را آمرزیده شود و بسند معتبر
از حضرت صادق منقولست که هر که یک مرتبه قل هو الله احد را بخواند چنان
باشد که ثلث قرآن و ثلث تورات و ثلث انجیل و ثلث زبور را
خوانده باشد و از حضرت صادق منقولست که حق تعالی بعوض فدک بحضرت
فاطمه از اطاعت او کرامت فرمود که تسبیح آنحضرت باشد پس هر که
حضرت فاطمه و فرزندان او را دوست دارد و تسبیح بهم رساند و هزار مرتبه
سوره قل هو الله احد را بخواند و بحق فاطمه سؤال نماید البته
با مطلب نایل میگردد و از حضرت امام رضا منقولست که حضرت رسول

علاج

کوکب نهم

علاج رفع صداع

فرمود که هر که صداعی یا غیر آن عارض شود دستهای خود را بگشاید
و سوره قل هو الله احد و سوره فاتحه و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ
برب الفلق را بخواند و دست بر روی خود بکشد از او برطرف شود
و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که سبب نزول معوذتین آن
بود که حضرت رسول تب بهم رسانید جبرئیل آمد و سوره ها آورد
و تعویذ آنحضرت کرد و بسند معتبر از جابر منقولست که حضرت
صادق امامت ما کرد نماز شام معوذتین خواند و بعد از فارغ
شدن فرمود که این دو سوره از قرآنست و از حضرت امام رضا
منقولست که هر که در حد صبی و طفولیت تعهد نماید در هر شب
خواندن قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق هر یک را سه مرتبه
و قل هو الله احد را صد مرتبه و اگر نتواند پنجاه مرتبه حق تعالی از او دور
گرداند دیوانگی و مرضهائی که عارض اطفال میشود و استسقا و فساد
معده و غلبه خون را تا سن پیری مادام که تعهد و مداومت بر این نماید
و از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که در سه رکعت شفع و وتر
معوذتین و قل هو الله احد را بخواند با و خطاب کنند که ای بنده
خدا بشارت باد ترا که خدا وتر ترا قبول کرد و بسند صحیح از حضرت صادق
منقولست که هر که بعد از نماز جمعه سوره حمد را هفت مرتبه و آیة
الکرسی و آیه سخره و آخر سوره برائة لَقَدْ جَآءَکُمْ مِنْ اَنْفُسِکُمْ عَزِیزٌ
عَلَیْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِیصٌ عَلَیْکُمْ بِالْمُؤْمِنِینَ رَؤُفٌ رَحِیمٌ فَاِنْ تَوَلَّوْا

فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش
العظیم هر بامداد یکمرتبه بخواند کفاره گناهان او باشد از جمعه تا
جمعهٔ دیگر و از معمر بن خلاد منقولست که در خدمت امام رضا
بودم در راه خراسان و کیا خرج انحضرت بودم مرا امر فرمود که غالیه
راست کن چون راست کردم و در شیشه کردم حضرت را بسیار خوش امد
پس فرمود ای معمر چشم حقست از برای تاثیر چشم در کاغذی سوره حمد
و قل هو الله احد و معوذتین را بنویس و در غلاف شیشهٔ غالیه
بگذار و از حضرت صادق منقولست که فرمود تاثیر چشم زدن حقست
و ایمن نیستی که چشم تو در خودت یا در دیگری تاثیر کند پس اگر از تاثیر
چشم ترسی سه مرتبه بگو ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم و اگر یکی از شما نیتی کند که خوشش اید باشد چون از منزل
خود بیرون رود قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند
کار چشم باو ضرر نرساند و از حضرت امام محمد باقر منقولست که
کسی که در خواب بترسد بوقت خواب معوذتین و ایة الکرسی
بخواند نور دوم در بیان فضل دعا و شرایط
و اداب انست و این مشتملست بر چند نجم نجم اول در
بیان فضیلت دعا و فواید انست افضل عبادات و نزدیکترین راه
ها قرب بنده بجناب قاضی الحاجات طریقهٔ دعا و تضرع و مناجات
است و بکثرت دعا و مناجات یقین بذات و صفات کمالیهٔ الهی زیاد

چشم زخم

نور دوم

میگردد و توکل و تفویض بجناب مقدس او بیشتر میشود و موجب
قطع طمع ها و علایق از خلق میشود و همین طریقه از ائمه ما
صلوات الله علیهم اجمعین منقولست که بعد از ادای فرایض و سنن
پیوسته مشغول تضرع و مناجات بوده اند خصوصا حضرت
سید الساجدین چنانچه حقتعالی میفرماید که و قال ربکم
ادعونی استجب لکم ان الذین یستکبرون عن عبادتی سید
خلون جهنم داخرین یعنی گفت پروردگار شما که بخوانید
مرا در جمیع مطالب تا دعای شما را مستجاب کنم بدرستیکه انجماعه
که تکبر می نمایند و سرکشی میکنند از عبادت من زود باشد که داخل
جهنم شوند با مذلت و خواری و در احادیث بسیار از ائمه اطهار
منقولست که مراد از عبادت در این ایه دعا است پس حقتعالی اول
امر بدعا فرمود و بعد وعدهٔ استجابت نمود و بعد از ان دعا را
عبادت شمرده و ترک دعا را تکبر خوانده و بر ترکش وعدهٔ جهنم فرمود
و در موضع دیگر میفرماید که و اذا سالك عبادی عنی فانی
قریب اجیب دعوة الداع اذا دعان فلیستجیبوا لی و لیؤمنوا
بی لعلهم یرشدون که ترجمه اش اینست که چون سؤال نمایند
از تو بندگان من از صفت من یا نزدیکی و دوری من یا از کیفیت دعا
کردن من که اهسته دعا کنند یا بلند پس بگو با ایشان که بدرستی من
نزدیکم بعلم و احاطه و لطف و رحمت و مستجاب میگردانم دعا کننده را در

در هنگامی که مرا خوانند پس باید که بندگان اجابت کنند مرا در دعا
کردن که از ایشان طلبیده ام یا آنکه چون اجابت میکنم در دعا باید که ایشان
اجابت کنند در جمیع تکالیف من و باید که ایمان آورند بوعده من
در اجابت دعا من یا در ایمان خود ثابت باشند شاید که راه راست یابند
و برشد و صلاح خود پی برند و بسند معتبر منقولست که از حضرت
امام محمد باقر پرسیدند که کدام عبادت بهتر و افضلست حضرت فرمود
که هیچ عبادتی بهتر نیست نزد حق تعالی از آنکه سؤال نمایند و از رحمتهای
غیر متناهی که نزد او است طلب نمایند و هیچ کس نزد خدا دشمن تر و بدتر
از کسی نیست که تکبر کند از عبادت الهی که دعا است و از عطاها و
رحمتهای الهی سؤال ننماید و از میسر بن عبدالعزیز منقولست که حضرت
صادق فرمود که ای میسر دعا کن و مگو آنچه مقدر شده است خواهد شد
بدرستی که نزد خدا منزلتی هست که با آن نمیتوان رسید مگر بدعا
و مسئلت و اگر کسی دهان خود را ببندد و دعا نکند و سؤال ننماید
از خدا چیزی باو نمیدهند پس بطلب تا عطا کند ای میسر هر که دری را بسیار
بکوبد بروی او میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که هر که از فضل خدا
سؤال ننماید فقیر میشود و فرمود شما باد بدعا بدرستی که شما را قرب حاصل
نمیشود بعبادتی مثل دعا و ترک مکنید طلب کردن حاجت کوچکی را از برای
خوردی آن حاجت بدرستی که حاجت کوچک و بزرگ همه بدست خدا است
و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیرالمؤمنین میفرمود که محبوبترین اعمالها

نزد حق تعالی در زمین دعا است و فرمود که حضرت امیرالمؤمنین
دعا بسیار میکردند و بسند معتبر از حضرت رسول منقولست که دعا حربه
مؤمنست برای دفع دشمنان و عمود دینست که بان دین مؤمن برپا است
و نور آسمان و زمین است و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که بصحابه
فرمودند که میخواهید دلالت کنم شما را بر حربه و سلاحی که شما را نجات دهد
از شر دشمنان شما و روزی شما را زیاده کند گفتند بلی فرمود که دعا کنید
و بخوانید پروردگار خود را در شب و روز بدرستی که حربه مؤمن دعا
است و حضرت امام رضا فرمود که بر شما باد بحربه پیغمبران که آن دعا است
و حضرت صادق فرمود که دعا از نیزه تیز کارگرتر است و فرمود که دعا رد می کند
قضا را هر چند که از آسمان نازل شده باشد و محکم گردیده باشد و فرمود
که بسیار دعا کنید که دعا کلید جمیع رحمتها است و موجب روائی همه حاجتها
است و بکرامتهای الهی نمیتوان رسید مگر بدعا و هر دری را اگر بسیار میکوبند
البته بر روی او میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که بر تو باد بدعا که شفای
جمیع دردها است و از حضرت امام موسی کاظم منقولست که هر بلائی که
بر بنده نازل گردد و خدا او را دعا الهام نماید البته آن بلا زود زایل می
شود و هر بلائی که بر مؤمن نازل شود و توفیق دعا نیابد و ترک کند البته
آن بلا بطول میانجامد پس بر شما باد بدعا و تضرع بسوی خداوند عالمیان
و حضرت رسول فرمود که دوا کنید بیماران خود را بتصدق و دفع کنید انواع
بلاها را بدعا و حفظ کنید مالهای خود را بدادن زکوة بدرستی که هیچ مرغی

باشد که باو پناه برد و هم چنین باید که در درگاه خالق منان در حالت
نعمت فراوان تضرع کند و خدا را بسبب آن نعمت فراموش نکند تا در
حالت شدتها و سختیها که پناه باو برند حاجت بزودی براورده شود با آنکه
هیچ آنی نیست که بنده از صد هزار گونه احتیاج در امور دنیا و آخرت بجناب
ایزدی نباشد چنانچه بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق منقولست
که کسی پیش از نزول بلا پیش دستی دعا کند چون بلا نازل شود دعایش مستجاب
و ملائکه میگویند که این صدای آشناییست و دعای او از آسمان منع نمی
کنند و کسی که پیش از نزول بلا دعا نکند بعد از بلا دعایش مستجاب نمیشود
و ملائکه میگویند که ما این صدا را نمیشناسیم و در حدیث دیگر فرمود که کسی
که خواهد دعای او در شدتها مستجاب شود باید که در هنگام رخا و نعمت
دعا بسیار بکند و بر این مضمون احادیث بسیار است سیم آنکه کسی که به
مخلوق حاجت دارد خدمات شایسته برای او میکند که مرضی طبع او باشد
و از چیزهایی که او کراهت دارد اجتناب مینماید تا چون حاجت از او خواهند
بر آورده شود و هم چنین در درگاه خدا هر که عبادت و بندگی و اطاعت
الهی بیشتر کرده است دعایش باجابت مقرونتست چنانچه جناب مقدس نبوی
در این حدیث فرموده اند که دعا و عمل صالح از بابت تیر انداختن از کمان بی
زه است و از حضرت امیر المؤمنین منقولست که بهترین دعاها آنست
که صادر شود از سینه پاکیزه از عیبها و صفات ذمیمه و دل پرهیزکار و در
مناجاتست سبب نجات و با اخلاص در اعمال خلاصی از عقاب حاصل شود

میشود پس هرگاه که فزع و خوف شما بسیار شود پناه بخداوند خود برید و بسند
معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت صادق عرض نمود که حقتعالی
میفرماید که دعا کنید تا دعای شما را مستجاب گردانم و ما دعا میکنیم
و مستجاب نمیشود حضرت فرمود دعای شما برای این مستجاب نمیشود که وفا
نمیکنید به پیمانها که حقتعالی از شما گرفته است در عمل نمودن باوامر و
ترک نمودن مناهی حقتعالی میفرماید که وفا کنید بعهد و پیمان من
تا وفا کنم بعهد و پیمان شما و الله که اگر وفا کنید از برای خدا خدا نیز وفا
کند از برای شما و از نوف بکالی منقولست که حضرت امیر المؤمنین فرمود
که حقتعالی وحی فرمود بحضرت عیسی که بگو بگروه بنی اسرائیل که داخل خانه
از خانه های من نشوند مگر با دلهای ظاهر و پاک و دیدهای خاشع و
دستهای پاکیزه از کثافت حرام و شبهه و بگو بایشان که بدانید که از هیچ
یک از شما دعایی مستجاب نمیکنم که هرگاه مظلمه کسی نزد او باشد و مال
کسی بظلم در ذمه او باشد و در ابواب سابقه گذشت حدیثی که هرگاه
خواهد دعایش مستجاب باشد باید که کسبش را حلال کند و این امر
بسی ظاهر است که هر چند آدمی قرب زیاده میشود دعایش بقبول
نزدیکتر است چنانچه نزد پادشاهان ظاهر هر که قربش بیشتر است
حاجتش رواتر است و ایضا چنانچه سابقا تحقیق کردیم هر چند مناسبت
میان فایض و قابل بیشتر میشود و قابلیت استفاده زیاد میشود و فیض
بیشتر فایض میگردد دیگر از شرایط استجابت دعا کمال معرفت است بخدا و

که از او حاجت بطلبند و سابقاً مجملاً اشاره کردیم که هر کس خدا را بقدری
از معرفت شناخته و در خور آن معرفت از او فیض میبرد و از خداوند
شناخته خود سؤال میکند پس هر قدر که در مراتب قدرت و رحمت و کرم
و عظمت و جلال و سایر صفات کمالیه تمامتر و کاملتر میشناسد تاثیر آن
صفات با و زیاده عاید گردد و باین معنی اشاره دارد آنچه بسند از بعضی
انبیا منقولست که من نزد گمان نیکوی بنده مؤمن خودم که بمن دارد و هر قدر
که گمان او بمن نزدیکتر است من با او نیکوتر معامله مینمایم و بسند معتبر
از حضرت امام موسی کاظم منقولست که جماعتی از حضرت امام جعفر صادق
سؤال نمودند که چه علت دارد که ما دعا میکنیم و دعای ما مستجاب نمیشود
حضرت فرمودند زیرا که شما کسی را دعا میکنید که او را نمیشناسید و از حضرت
صادق منقولست که چون دعا کنی گمان کن که حاجت تو در در خانه است
و در حدیث دیگر فرمودند که اگر کسی از شما خواهد که از خدا حاجتی سؤال
نماید یا و عطا کند باید که از همه مردم مأیوس و ناامید گردد و امید از
غیر خدا نداشته باشد پس چون خدا این حالت را از دل او یابد هر سؤال
که کند با و عطا میفرماید و باین معنی در باب سؤال از مخلوقین هم ظاهر است
که هر که عظمت پادشاهی را بیشتر میداند و وسعت ملک و خزانه و کرم او
بیشتر میداند بیشتر توقع عطا از او زیاده دارد و پادشاه نیز در خور توقع
او و شناسائی با و عطا میکند و در این باب بعضی از انبیا است و این رساله
گنجایش تفصیل آن ندارد و از شرایط استجابت مبالغه و الحاح نمودن در دعا است

و الحاح نزد مخلوقین ملعبت تنگی حوصله و قلت کرم ایشان بدست
اما حقتعالی دوست میدارد بسبب وسعت لطف و رحمت نامتناهی که
نزد او در سؤال مبالغه و الحاح نمایند چنانچه از حضرت امام محمد باقر
منقولست که والله الحاح نمینماید بنده مؤمنی بر خدا در حاجت خود مگر
اینکه حقتعالی حاجت او را بر میآورد و از حضرت صادق فرمودند که حقتعالی
مکروه دشمن میدارد الحاح کردن مردم را بر یکدیگر در سؤال اما از برای خود
این را پسندیده و دوست میدارد که از او سؤال نمایند و از آنچه نزد او است
طلب نمایند و حضرت رسول فرمودند که حقتعالی رحم میکند بنده را که طلب
نماید از حقتعالی حاجتی را پس الحاح نماید در دعا خواه مستجاب شود
دعای او و خواه نشود و حضرت جعفر بن محمد الصادق فرمودند که بنده چون
دعا میکند حقتعالی پیوسته در مقام برآوردن حاجت او است مادام
که استعجال نکند در حدیث دیگر فرمودند که حقتعالی مراد بندگان خود را
میداند در هنگامی که او را دعا میکنند و لیکن دوست میدارد که
حاجتهای خود را بیان کنند و ذکر کنند نزد او و دیگر از آداب دعا است
مخفی کردن و پنهان دعا است زیرا که حقتعالی مخفی حاجت طلبیدن را دوست
میدارد و دعای پنهان با خلاص نزدیکتر و از ریا دورتر است چنانچه از
حضرت علی بن موسی الرضا منقولست که یک دعای مخفی بجا آوردن بهتر است
از هفتاد دعا که اظهار نمایی و علانیه بجا آوری و اگر حاجت عظیم داشته
باشد و استغاثه بدعای مؤمنان بجوید و در مجامع ایشان دعا کند نیز خوب

خدا تا امید کرداند به درستی که حضرت امام محمد باقر فرمود که بدرستی
که مؤمن از حق تعالی حاجتی سؤال مینماید و خدا تأخیر مینماید استجابت اورا
برای اینکه دوست میدارد شنیدن آواز دعا و ناله و زاری او را پس حضرت
امام رضا فرمود که والله که آنچه خدا تأخیر کند از مؤمنان میطلبند
در دنیا و آخرت با ایشان میدهد به درستی که حضرت امام محمد باقر
فرماید که سزاوار است که دعای مؤمن در هنگام نعمت دنیا مثل دعای
او باشد در وقت شدت و بلا و چنین نباشد که همین که باو عطا
کنند سست شود و دعا را کم کند پس باید که مؤمن هرگز از دعا ملال
حاصل نشود به درستی که دعا از قرب و منزلت عظیم نزد حق تعالی هست
برتر باد بصبر کردن در بلاها و تنگیها و طلب حلال نمودن و صله
رحم کردن و زنهار که بپرهیز از عداوت نمودن و معاونت کردن با مردم
به درستی که ما اهلبیت صله میکنیم با کسی که با ما بدی میکند پس والله
که این امر عاقبت و نیکوی مشاهده مینمایم و بدانکه صاحب نعمت که در
دنیا اگر سؤال کند یا او عطا کند دیگر چیزی غیر از سؤال نخواهد کرد
و نعمت الهی در نظر او سهل خواهد شد چون نعمت الهی بر مسلمان
ثابت باشد او را خطر عظیم هست بجهت حقوقی که از خدا باو واجب میشود
شود و بیم آن باشد که ضایع شود و حقوق الهی را ادا نماید و موجب طغیان
او گردد دیگر بمن که اگر تو بگویم اعتماد خواهی کرد گفت فدای تو گردم
اگر بفرمائی تو اعتماد نکنم بگفته که اعتماد خواهم کرد و حال آنکه تو

حجت خدائی بر خلق فرمود که پس اعتماد بفرموده خدا بیشتر داشته باشی
به درستی که خدا بتو وعده کرده آیا خدا نفرموده است که چون بندگان
از تو سؤال کنند از حال من بگو که من با ایشان نزدیکم مستجاب میکنم دعای
دعا کننده که مرا بخواند و میفرماید که خدا وعده میکند شما را مغفرت
عظیم از جانب خود و فضل بسیار پس باید که اعتماد شما بر خدا زیاده
باشد از اعتماد بدیگران و در خاطر خود راه مدهید بغیر از گمان نیک
بخداوند خود تا گناه بر شما آمرزیده شود و از حضرت صادق منقولست
که بسیار است که حق تعالی دعای شخصی را مستجاب میفرماید و تأخیر
مینماید تا مدتی تا او زیاده دعا کند و در حدیث دیگر فرمود که گاه هست
که بنده دعا میکند پس حق تعالی میفرماید به دو ملک که موکلند
باو که من حاجت او را برآوردم و لیکن الحال باو مدهید تا او دعا
کند که من دوست میدارم که آواز او را بشنوم و گاه هست که بنده دعا
میکند پس حق تعالی میفرماید که زود حاجتش را بدهید که من صدای
او را دشمن میدارم و در حدیث دیگر فرمود که پیوسته مؤمن با خیر
و نیکو است و امیدوار رحمت حق تعالی است مادام که استعجال نکند
که نا امید شود و ترک دعا کند راوی گفت که چگونه استعجال کند فرمود
که استعجال آنست که بگوید که اینقدر مدت دعا کردم و اجابتی ندیدم
و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که روزی حضرت ابراهیم خلیل
الرحمن در کوه بیت المقدس میگشتند که چراگاهی برای گوسفندان

خود پیدا کند ناگاه صدای شخصی بگوشش رسید از پی صدا رفت
دید که شخصی مشغول نماز است و طولش دوازده شبر است چون فارغ شد
حضرت خلیل از او پرسید که ای بندهٔ خدا از برای که نماز میکنی گفت
از برای خدای آسمان حضرت ابرهیم پرسید که آیا بغیر از تو کسی از
قوم تو باقی مانده است گفت نه پرسید که خوراک تو از کجا بدست می
آید گفت در تابستان میوهٔ این درخت را جمع میکنم و در زمستان تناول
میکنم فرمود که آنحضرت منزلت در کجاست اشاره بکوهی کرد که در برابر
بود حضرت ابرهیم فرمود که مرا با خود ببر که امشب با تو بسر بریم گفت در
میان آب عظیمی هست که نمیتوان گذشت حضرت فرمود که تو چگونه
عبور مینمائی گفت بر روی آب راه میروم حضرت فرمود که مرا ببر شاید که خدا
بمن هم اینکرامت فرماید که بر روی آب راه روم چنانچه بتو کرامت فرموده
پس عابد دست حضرت ابرهیم را گرفت و با هم رفتند و چون بان آب رسیدند
هر دو بر روی آب روان شدند و گذشتند و چون بخانهٔ عابد رسیدند
حضرت فرمود که کدام روز عظیم تر است عابد گفت روز جزا که مظالم
بندگان را از یکدیگر میگیرند حضرت فرمود که بیا که دست برداریم و خدا
را بخوانیم که ما را از شر آن روز ایمن گرداند عابد گفت که دعای مرا
چه میکنی والله که سه سالست که برای مطلبی دعا میکنم هنوز مستجاب
نشده است حضرت ابرهیم فرمود که میخواهی ترا خبر دهم که برای چه دعای
ترا خبر دهم که برای چه دعای ترا حبس کردند گفت بلی فرمود که حقتعالی چون

بنده را دوست میدارد دعای او را حبس میکند و زود بر نمی‌آورد
تا او بسیار مناجات کند و از جناب مقدس او سؤال نماید و تضرع
کند و چون بنده را دشمن میدارد دعایش را زود مستجاب می
کند یا ناامید میکند دل او را مبتلا فکند تا دیگر دعا نکند بعد از آن
فرمود که حاجت تو چه چیز بود گفت روزی گله گوسفند بر من گذشت
و پسر نیکو روی با آن گله بود آن پسر گیسوی مشکبوئی داشت پرسیدم
که این گوسفندان از کیست گفت از ابرهیم خلیل الرحمن پس من
دعا کردم که خداوندا اگر ترا خلیلی و دوستی هست بمن بنما ابرهیم
فرمود که خدا دعای ترا مستجاب کرد اینک منم ابرهیم دوست خداوند رحمن
پس حضرت با او معانقه فرمودند و چون حضرت پیغمبر مبعوث شد مصافحه
مقرر شد وجه چهارم آنست که حقتعالی بعضی از بندگان
را که حاجتی میطلبند و صلاح ایشان در آن نباشد اضعاف مضاعف
آن حاجت را در دنیا و آخرت بایشان کرامت میفرماید پس دعای
ایشان را رد نفرموده و حاجت ایشان را بوجه اکمل روا کرده است
چنانچه اگر کسی از پادشاهی فلسی طلب نماید و آن پادشاه در عوض
جواهر باو کرامت عطا کند که صد هزار تومان قیمت آن باشد هیچ
عاقل نمیگوید که حاجت او را رد کرده است بلکه او را مدح میکند
که اضعاف آنچه سایل طلبیده باو عطا فرموده پس درگاه پادشاهان پادشا
این گدایان جاهل و سایلان نادان مطالب چند را منظور نظر

نور دویم

خود منکر ایشانند و از حقتعالی سؤال مینمایند و آن کریم علی
الاطلاق نعمتهای بی انتها و رحمتهای بیحد و احصا دوباره عطا
فرماید و قدر آنها را نمیدانند و از عدم حصول در بار انمطلب
حیث شکایت میکنند اما آنچه در آخرت با ایشان کرامت فرماید با
رفیعه و مراتب عالیه بهشت است که نازد محرومند ما حاجات دنیا
و ناکامان عرصه بلیت و فنا کرد اینه چنانچه بسند معتبر از حضرت
صادق منقولست که بدرستیکه گاه هست که بنده گان در حاجتی
خدا را میخوانند حقتعالی میفرماید که ای بندهٔ من مرا خواندی در
دنیا و اجابت ترا تاخیر کردم و فلان ثواب را بعوض از برای تو مقرر
ساختم و در فلان حاجت دیگر مرا خواندی و اجابت ترا تاخیر کردم و فلان
ثواب عظیم را بعوض بتو دادم پس از بسیاری عطاها و ثوابها که
مشاهده نمایند آرزو کنند که کاشکی هیچ دعای من در دنیا مستجاب
نمیشد اما آنچه در دنیا عطا میفرماید مراتب قرب و کمالات نا
متناهیست که لازم دعا است و بعزیز آنکه حقتعالی بنده گان
نادان را از روی غایت لطف و مهربانی با طبع جهول ایشان مدارا
مینماید و بدام و دانه خواهشهای طبع سرکش ایشان را از روی حکمت
ایشان را بسا کبریای خود میکشاند چنانچه بلا تشبیه باز بسیار باید
خواهد شکار کند اول به او گوید که بیا ترا بر سر دست خود میگیرم
و شهباز اوج عزت میکنم هیچ فایده ندارد تسخیر او نمیکند بلکه اول

نجم چهارم

او را طعمه و دانه آشنا دام خود میگردانند و چون قابل شد بر روی
دست خود جا میدهد و بهر جا پیش که میفرستند بزودی بر می
گردد و اگر پدر مهربان طفلی را خواهد که بکسب علم فرستد اگر
صد هزار دلیل و برهان برای او بگوید فایده نمیکند بلکه اول او را به
جوائز و وعده قبای رنگین و قبای زری در مکتب آشنا میگردانند و
چون لذت فهم حقایق و حکمتها را یافت بسیاری از نعمتهای عظیم او را از
شغل آن نمیتوان داشت و هم چنین اینجوانان که علیهم الشعور مفسد
طبعان مغرور چون فضیلتی و کمالی و لذتی و بهره بغیر از خوردن و پوشیدن
و جمع دینار و درهم و خیل و حشم و سایر لذات جسمانی نیافته اند
حکیم مطلق و کریم لایزال با نهایت مرتبه عظمت و استغنا و جلال
ایشانرا بدرگاه خود خوانده که هر چه خواهید از من بطلبید و
نمک شور از من بخواهید و سبزی طعام را از من بخواهید تا آنکه
از ابرام رو بدرگاه او آورند و از بسیاری دعا و توسل و حاجات با عرض
نهایت بیگانگی بمرتبه آشنائی و قرب فایض گردند و لذت مناجات
او را بیابند و از خلق رو برتافته در جمیع امور با او داشته باشند
و هیچ کرمی انتها که بدام و دانه نمک و سبزی بسیار قرب خود میرساند
و بوسیله خواهشهای نفسانی بتقرب حضرت ایزدی میگردانند و بخاطر اهل
نادان شبهه میکند یا دلگیر است که حاجتم بر آورده نشده است ان
الانسان لربه لکنود مگر نمیداند که اصل دعا کردن عبادتست

نور دوّم

و در ضمن بندهٔ خدا کرده و با ملک الملوک مناجات کرده و نوای بها
اخرة تحصیل نموده و پا بر بساط قرب خداوند جبار کذاشته و
خداوند عالم را ببین و هم از خود کور ابنده و به سمع یقین و ایمان
لبیکها از عرش رفعت شنیده اکر معنی مناجات و لذة آن را فهمی
و آن نغمهای را بر کوش دل بشنوی و دل از بهاء و بنده نواز بها
محبوب حقیقی را در هنکام تضرع و دعا و از راز نمایی حاجتها و
اینعمها خود را بلکه خود را کم خواهی کرد و اکر رخصت دخول
مجلس پادشاهان عاجز دنیا بیابی و کوشه چشم التفاتی از
ایشان به بینی تمام حاجتهای خود را فراموش میکنی هیهات هیهات
جسم خاکی را همین بس نیست که او را با جناب رب الارباب بمشافهه
رخصت مکالمه و عرض حاجت داده اند و کلیدهای خزاین رحمت
به بافش سپرده اند و متکفل امور و مصالح او کردیده اند و حضرت رب
العزة میفرماید که تو دعا بکن و خیر خود را بمن کذار و او را سرکشی
میکند و اراده و علم ناقص و جهل کامل خود را بر انجناب ترجیح میکند
و تحکم مینماید اکر غفلت عقلهای ایشان نکرده بود بایست که
کسی که این احادیث متواتره را بشنود که حضرت عزت میفرماید که حاجت
او را بر میاورم که من آواز او را دوست میدارم و مشتاق ناله اویم
در ناکامی حاجت بر نیامدن از شوق بکام دل همیشه دیکر دست حاجت
دامان خواهش دیکر چون سعی نیاز کشد و عبادت نارسا است مطلب

بحر چهارم

و سبعیت سخن را مختصر کردیم و ختم میکنیم این مبحث را بذکر جماعتی
که دعای ایشان مستجابست و جمعی که دعای ایشان مستجاب نیست
بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که سه کسند که دعای ایشان
مستجابست کسی که بحج بیت الله الحرام رود دعایش مستجابست پس
بیان باهل و مال باز ماندکان او برسید تا در حق شما دعا کنند و
کسی که بجهاد فی سبیل الله رود پس نیکو خلافت کنید در اهل بیتش
و کسی که بیمار باشد دعایش مستجابست پس او را بخشم میاورید
و دلتنک مکردانید و از حضرت امام محمد باقر منقولست که هیچ کس
است که از پروردکار محجوب نمیکردد دعای آنها امام عادل دعای
مظلوم که حقتعالی با او میفرماید که البته انتقام از برای تو میکشم اکر چه
بعد از مدتی باشد و دعای فرزند صالح از برای پدر و دعای پدر صالح
از برای فرزند و دعای مومن از برای برادر مومنش غایبانه حق تعالی
میفرماید که ترا دو برابر کرامت کردم و از حضرت رسول منقولست
که بپرهیزید از نفرین مظلوم که دعای او را از حجابها میکذراند تا
آنکه حقتعالی بسوی او نظر میفرماید و میکوید که بلند کنید دعای
او را که من مستجاب میکنم و بپرهیزید از نفرین مظلوم که از شمشیر تندتر است
و در حدیث دیکر فرمود که چهار کسند که دعای ایشان رد نمیشود
تا آنکه درهای آسمان برای او کشوده میشود و دعای ایشان بعرش میرسد
دعای پدر از برای فرزند و نفرین مظلوم بر ظالم و دعای کسی که بعمره

کسانی که دعای ایشان مستجاب است

دعا

رفته باشد تا بر کرد دو دعا روزه دار تا افطار نماید و از حضرت امام جعفر صادق
منقولست که حقتعالی محجوب نمیکرداند دعا پدر را برای فرزند اکر با و نیکی
کند و نفرین پدر فرزند را اکر عاق او کردد و نفرین مظلوم بر ظالم و دعای
مظلوم برای کسی که او را یاری کند و حق او را از ظالم بکیرد و دعای مؤمنی که در حق
برادر مؤمنی دعا کند که با و مواسات و احسان کرده باشد برای خوشنودی اهل
بیت رسول و نفرین که مؤمنی بر کسی کند که با و محتاج شده باشد و او مضطر
باشد او قدرت و مواسات و احسان با و داشته باشد و نکند بسند معتبر دیکر از آن
حضرت منقولست که پنج کسند که دعای ایشان مستجاب نیست مردی که حقتعالی طلاق
زنش را بدست او کذاشته و از زن او را آزار میکند و دار دمالی که هر او باشد
و او را هلاک کند دعا میکند و بر او نفرین میکند و شخصی که مالی بکسی قرض
دهد و دعا کند که مالش را با و برساند و شخصی که قدرت بر طلب روزی داشته باشد
و در خانه خود بنشیند و طلب نکند و کوید خدایا مرا روزی بده **نور بیستم**

در ذکر بعضی از اذکار و دعوات و تعقیبات

است و آن مشتمل است بر چند باب **باب اول** در فضیلت اذکار
است و آن مشتمل است بر چند فصل **فصل اول** در فضیلت تسبیحات اربعه است بسند معتبر از حضرت امام حسن منقولست که جمعی از یهود بخدمت حضرت
رسول الله آمدند و اعلم ایشان از مسئله چند سؤال نمودند چون جواب شنیدند مسلمان
شدند از جمله سؤالها این بود که پرسید یا محمد مرا خبر ده از کلماتی که حقتعالی
آنها را برای حضرت ابرهیم اختیار نمود در هنکامی که خانه کعبه را اختیار نمود حضرت فرمود

فضیلت تسبیحات اربعه

که بلی این کلمات بود سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و هودی
پرسید که چه ثواب دارد کسی که این کلمات را کوید حضرت فرمود که چون بنده سبحان الله
میکوید با او تسبیح میکویند آنچه در زیر عرشند پس بکوینده تسبیح ده برابر تسبیح
آنها را عطا میکنند و چون الحمد لله میکوید حقتعالی نعیم دنیا را با و کرامت میفرماید
و وصل میکند آنرا بنعیم آخرت و این کلمه ایست که چون اهل بهشت داخل بهشت
میشوند این کلمه را میکویند و سخنها که در دنیا میکفتند همه منقطع میشود بغیر
از این سخن و اما لا اله الا الله پس بهشت جزای انست چنانچه حقتعالی میفرماید که هل جزاء الاحسان الا الاحسان یعنی نیست جزای لا اله الا الله
مکر بهشت یهودی کفت راست میکوئی ای محمد و بسند معتبر دیکر فرموده از
حضرت رسول منقولست که هر که سبحان الله میکوید حقتعالی برای او میکارد
درختی و کسی که الحمد لله میکوید درختی برای او میکارد و کسی که لا اله الا الله
میکوید درختی برای او میکارد و کسی که الله اکبر میکوید درختی برای او
میکارد مردی از قریش بحضرت عرض کرد که پس ما در بهشت درخت
بسیار داریم حضرت فرمود که بلی و لیکن بپرهیزید از اینکه آتشی بفرستید که آنها
در ختان را بسوزاند زیرا که حقتعالی میفرماید که ای کروه مؤمنان اطاعت نمائید
خدا و رسول خدا را و باطل مکنید عملهای خود را و بسند معتبر از حضرت
امیرالمؤمنین منقولست که فقرا بخدمت حضرت رسول الله آمدند و کفتند یا رسول
الله اغنیا مالی هست که بآن بنده آزاد کنند و ما نداریم و ایشان را مالی هست
که با آن حج کنند و ما را نیست و ایشان مال دارند که آنرا تصدق کنند و ما نداریم و

وایشان مال دارند که از ان تصدق کنند و ما نداریم و ایشان مال دارند که بوسیله
ان در راه خدا جهاد کنند و ما نداریم حضرت فرمود که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید
بهتر است از صد بنده ازاد کردن و هر که صد مرتبه سبحان الله بگوید بهتر است
از صد بنده ازاد کردن و هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید بهتر است از صد شتر
بدنه که بکشند در راه خدا و هر که صد مرتبه الحمد لله بگوید بهتر است از صد
اسب با زین و لجام که مرد را سوار کنند و بجهاد فرستند و هر که صد مرتبه لا اله الا الله
بگوید کسی در ان روز عملش بهتر نباشد از او مگر کسی که زیاده از صد مرتبه بگوید
پس چون این خبر باغنیا رسید ایشان نیز اعمال را بجا اوردند فقرا بخدمت انحضرت امدند
و گفتند که اغنیا این کارها را نیز میکنند حضرت فرمود که این فضل خداست
هر که میخواهد عطا میفرماید و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست
که حقتعالی بر خود واجب گردانیده است که هر مومنی که صد مرتبه الله اکبر و صد
مرتبه الحمد لله و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید و صد مرتبه صلوات بر محمد و ال محمد
بفرستد پس بگوید اللهم زوجنی من الحور العین البته حقتعالی حوری در بهشت باو کرامت
کند و این پانصد کلمه مهر ان حوری باشد پس از اینجهة حقتعالی بحضرت رسول وحی فرمود
که مهر زنان مومنه را پانصد درهم سنت گردانید و بسند معتبر منقولست که
بسیار بگوئید لا اله الا الله والله اکبر که هیچ چیز نزد خدا محبوبتر از این دو کلمه
نیست و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین منقولست که سبحان الله نصف میزان
اعمالست و الحمد لله پر میکند میزان را و الله اکبر ما بین زمین و اسمانرا پر میکند
و بسند معتبر از حضرت رسول منقولست که بسیار بگوئید سبحان الله و الحمد لله

و لا اله الا الله و الله اکبر که هیچ چیز نزد خدا محبوبتر از این دو کلمه نیست و بسند
معتبر از حضرت امیر المومنین منقولست که این کلمات میاید در روز قیامت با
خیرات و ثوابهای عظیم که از پیش رو و عقب خود دارند و اینها یند باقیات
صالحات یعنی امور شایسته که از برای ادمی باقی میماند نفع انها و حقتعالی
فرموده است که باقیات صالحات بهتر و پاینده تر است از متاعهای زندگانی
و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که حضرت رسول روزی باصحاب خود
التفات نمودند و فرمودند که از برای خود سپرها اخذ کنند و مهیا سازند صحابه
گفتند مگر دشمنی رو بما اورده است که سپر از برای دفع ایشان مهیا
میباید کرد فرمود که نه و لیکن از برای دفع اتش جهنم از خود بگوئید سبحان
الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر منقولست که هر که بگوید سبحان الله نه از روی تعجب حقتعالی
از ان تسبیح مرغی خلق نماید که از مرغ زبانی بوده باشد در میان ملائکه و تسبیح
تسبیح الهی کند تا روز قیامت و همچنین است الحمد لله و لا اله الا الله
و الله اکبر **فصل دویم** در ثواب تهلیل است و ثواب انواع ان
از حضرت رسول منقولست که حقتعالی بحضرت موسی خطاب نمود که اگر اسمانها
و ساکنان انها و زمینهای هفتگانه در یک کفه ترازو باشد و لا اله
الا الله در کفه دیگر باشد ان کلمه بر انها زیادتی میکند و بسند معتبر از
حضرت امام محمد باقر منقولست که حضرت رسول فرمود که تلقین کنید مردهای
خود را در وقت جان کندن بلا اله الا الله که گناهان را خراب میکند و در هم میشکند

نور سیوم

صحابه گفتند یا رسول الله کسی که در صحبت بگوید چون است حضرت فرمود
که این بیشتر باعث در هم شکستن و برطرف کردن گناهان میشود بدرستیکه
که لا اله الا الله مونس مومن است در حال حیات و نزد مردن و در هنگام
مبعوث شدن و بدرستیکه جبرئیل بمن گفت که یا محمد در قیامت جمعی را خواهم
دید که از قبرها رو سفید مبعوث میشوند و باواز بلند میگویند لا اله الا
الله والله اکبر و جمعی رو سیاه مبعوث میشوند و فریاد میکنند یا واویلاه یا
ثبوراه و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که قیمت بهشت لا اله الا الله
است و بسند دیگر از آنحضرت منقولست که هر که لا اله الا الله بگوید برای
او درختی در بهشت بکارند از یاقوت سرخ که ریشه اش از مشک سفید باشد
و میوه اش از عسل شیرین تر و از برف سفیدتر و از مشک خوشبوتر
باشد و در آن درخت میوه ها باشد بشکل پستان دختران باکره که چون
شکافته شود هفتاد حله از میان آن بیرون آید و از حضرت امیر المومنین منقولست
که هر مسلمانی که لا اله الا الله بگوید آن کلمه البته بالا میرود و هر سقفی را
بشکافد و هر گناهی از گناهان او که برسد محو نماید تا آنکه چون بحسنات او برسد
قرار گیرد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هیچ عملی
ثوابش عظیم تر از شهادت لا اله الا الله نیست و بسند معتبر از حضرت
رسول منقولست که بهترین عبادتها گفتن لا اله الا الله است و
بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که فرمود هر عبادتی را اندازه هست
که بآن منتهی میشود مگر ذکر حقتعالی که از حد نیست که بآن منتهی شود

چنانچه

فصل دوم

چنانچه حقتعالی نمازهای پنجگانه را واجب گردانیده است کسی که آنها را
ادا نماید بحدش رسانیده است و همچنین کسی که روزه ماه رمضان را
بگیرد فرضش را ادا کرده است کسی که حج کند اندازه اش بعمل آمده است
بغیر ذکر و یاد خدا که حقتعالی از آن باندک راضی نشده است و اندازه و حدی
برای آن مقرر نساخته است بعد از آن این آیه را خواند یا ایها الذین امنوا اذکروا الله
ذکرا کثیرا و سبحوه بکرة و اصیلا که ترجمه ظاهر لفظش اینست که ای گروه
مومنان خدا را یاد کنید بسیار و تسبیح و تنزیه کنید او را در بامدادها و پسین
ها پس حدی برای آن مقرر نساخت بعد از آن فرمود که پدرم یاد خدا میکرد بسیار و گر راه
میرفتیم مشغول ذکر بود و چون با او طعام میخوردیم او را مشغول ذکر میدیدیم و چون
با مردم سخن میگفت سخن گفتن او را از یاد خدا باز نمیداشت و پیوسته میدیدیم
که زبانش بکام دهانش چسبیده بود و مشغول ذکر لا اله الا الله بود و در صبح
ما را جمع میکرد و امر میکرد که مشغول ذکر و یاد خدا باشیم تا طلوع آفتاب
و میفرمود که هر که قرآن میتواند خواند قرآن بخواند و هر که قرآن نمیتواند
خواند ذکر خدا را بکند و خانه که در آن قرآن میخوانند و یاد خدا میکنند
برکت آنخانه بسیار میشود و شیاطین از آنخانه دوری کنند و آنخانه روشنی
میدهد اهل آسمانرا چنانچه ستارها روشن اهل زمین را روشنی میدهد
و خانه که در آن قرآن خوانده نمیشود و یاد خدا نمیکنند برکت آنخانه کم است و
ملائکه از آنخانه دوری میکنند و شیاطین در آنخانه حاضر میباشند و حضرت
رسول فرمود که آیا شما را خبر دهم به بهترین اعمال شما که موجب رفع درجات شما

گردد

کرده و نزد خدا مقبول‌تر و بهتر باشد از برای شما از دینار و درهم و بهتر
باشد از برای شما از اینکه با دشمنان دین ملاقات کنید و بکشید و کشته شوید
گفتند بلی فرمود یاد خدا است پس فرمود که شخصی بخدمت حضرت
رسول الله آمد و پرسید که بهترین اهل مسجد کیست فرمود که هر که ذکر خدا
کند و فرمود که هر که را خدا زبان ذکر کننده عطا فرماید پس بدرستی که
خیر دنیا و آخرت باو کرامت فرموده است و بسند معتبر از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله منقول است که هر که خدا را بسیار یاد کند خدا او را دوست
دارد و هر که ذکر خدا بسیار کند حق تعالی دو برات از برای او بنویسد یکی برات
از آتش جهنم و یکی برات از نفاق و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است
که هر که لا اله الا الله از روی اخلاص بگوید داخل بهشت میشود و اخلاص
آنست که این کلمهٔ طیبه او را مانع شود از مرتکب شدن هر چیز که خدا حرام
کرده است و بسند معتبر از آنحضرت منقول است که هر که لا اله الا الله بگوید
بر غیر و تعجب خدا از آن کلمه مرغی خلق فرماید تا روز قیامت بر بالای
گوینده این کلمات نالد و ذکر خدا کند و ثواب آن از او باشد و بسند معتبر
از حضرت رسول منقول است که تلقین کنید مرده‌های خود را بلا اله الا الله
بدرستی که هر که آخر کلامش لا اله الا الله باشد داخل بهشت میشود
و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقول است که چون حضرت نوح داخل کشتی
شد حق تعالی باو وحی نمود که هر وقت که خوف غرق شدن داشته باشی هزار مرتبه
لا اله الا الله بگو و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقول است که جبرئیل

نزد حضرت رسول آمد و گفت یا محمد خوشا حال کسی از امت تو که بگوید لا اله الا
الله وحده وحده وحده و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقول است
که هر که صد مرتبه بگوید لا اله الا الله الحق المبین خداوند عزیز جبار او را
پناه دهد از فقر و وحشت قبر و او را بی نیاز گرداند و سبب توانگری او گردد
و چنان باشد که در بهشت را کوبیده و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که
هر که هر روز سی مرتبه این تهلیل را بخواند رو کند بتوانگری و پشت کند
بر درویشی و فقر و در بهشت را بکوبد و بسند معتبر از آنحضرت منقول است
که هر که پانزده مرتبه این تهلیل را بگوید که لا اله الا الله حقاً حقاً لا اله
الا الله ایماناً و تصدیقاً لا اله الا الله عبودیةً و رقاً حق تعالی روی
رحمت خود را بسوی او بدارد و از او روی لطف برنتابد تا او را داخل بهشت
گرداند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقول است که هر که بگوید اشهد
ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمداً عبده و رسوله
حق تعالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد و بروایت دیگر دو هزار هزار
حسنه برای او ثبت نماید و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقول است
که هر که هر روز ده مرتبه این دعا را بخواند اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شریک له الهاً واحداً احداً صمداً لم یتخذ صاحبةً و لا ولداً
بنویسد حق تعالی از برای او چهل و پنج هزار حسنه و محو کند از نامه گناهان
او چهل و پنج هزار گناه و بلند گرداند از برای او چهل و پنج هزار درجه و در روایت
دیگر وارد شده است که این دعا حرز باشد برای او در آن روز از شر شیاطین

و مرد صاحب سلطنت و در آن روز گناه کبیره از او فرا نگیرد و به ثبت دیگر روا
وارد شده است که هر که در روز کذا این دعا بخواند حق تعالی برای او چهل و پنجهزار
حسنه بنویسد و چهل و پنجهزار گناه محو فرماید و چهل و پنجهزار درجه بلند
کرداند و چنان باشد که در آن روز دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حق تعالی
در بهشت خانه برای او بنا کند. **فصل سیم در فضیلت تسبیح**
بسند معتبر از یونس بن یعقوب منقولست که از حضرت صادق سوال نمود
کسی که صد مرتبه سبحان الله بگوید از ذاکرین بسیار گردد و عمل بفرموده
خدا نموده در اینکه امر به ذکر کثیر کرده است فرمود بلی و بسند صحیح از آن
حضرت منقولست که هر که بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ
وَبِحَمْدِهِ حق تعالی سه هزار حسنه از برای او ثبت نماید و سه هزار گناه او را محو
نماید و سه هزار درجه از برای او مرتفع کند مرغی از برای او در بهشت خلق
نماید که تسبیح الهی کند و ثواب تسبیح از او باشد حضرت امیر المومنین فرمود
که چون کسی سُبْحَانَ اللهِ میگوید جمیع ملائکه بر او صلوات میفرستند و بسند
معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که سی مرتبه سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ
سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ بگوید رو کند بتوانگری و پشت کند از او فقر و بکوبد در
در بهشت را و از حضرت رسول منقولست که هر که بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ
ایزد تعالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد و هزار هزار گناه از او محو
نماید و هزار هزار درجه برای او بلند کند و هر که زیاده بگوید خدا ثوابش را
زیاده گرداند و هر که استغفار نماید خدا گناهانش را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت

فضیلت تسبیح

صادق منقولست که هر که در هر روز سی مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی
از او دفع نماید هفتاد نوع از بلا را که سهلتر آنها فقر باشد و بسند دیگر
همین مضمون از حضرت امیر المومنین منقولست که و بسند دیگر از آن
حضرت منقولست که حق تعالی چون نور مقدس نبی را خلق کرد او را در
حجاب القدرة دوازده هزار سال ساکن گردانید و در آنجا آنحضرت
این تسبیح را میگفتند سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى و در حجاب العظمة یازده
هزار سال ماندند و این تسبیح میگفتند سُبْحَانَ اللهِ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا
يَلْهُو و در حجاب الرحمة نه هزار سال ساکن بودند و این تسبیح میگفتند
سُبْحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى و در حجاب الکرامة (السعادة) هشت هزار سال بودند و این
تسبیح را میگفتند سُبْحَانَ رَفِيعِ الْأَعْلَى و در حجاب الکرامة هفت هزار
سال با این تسبیح مشغول بودند سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ و در حجاب
المنزلة شش هزار سال این تسبیح میگفتند سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْكَرِيمِ و در حجاب
الهدایة پنج هزار سال ماندند و این تسبیح میفرمودند سُبْحَانَ رَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ و در حجاب النبوة چهار هزار سال مسکن داشتند این ذکر سُبْحَانَ
رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ و در حجاب الرفعة سه هزار سال ماندند و این تسبیح
گفتند که سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ و در حجاب الهیبة دو هزار سال
بودند و مداوم این تسبیح مینمودند سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ و در حجاب الشفاعة
هزار سال با این تسبیح اشتغال داشتند **فصل چهارم در فضیلت
تحمید** و انواع محامد بسند معتبر از حضرت صادق پرسیدند که کدام عمل

فضیلت تحمید

نزد خدا بهترین اعمال است فرمود که حمد خدا کردن و از حضرت علی بن الحسین
منقولست که هر که بگوید الحمد لله شکر جمیع نعمتهای خدا را ادا کرده است
و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که را
خدا نعمتی کرامت فرماید حمد الهی بکند و هر که روزی بر او بسیار شود استغفار بکند
و هر کرا اندوهی رو دهد یا کار دشواری پیش آید بگوید لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که چون حضرت رسالت
پناه را امری رو میداد که موجب سرور بود میفرمود که الحمد لله الذی بنعمته تتم الصالحات
و چون امری رو میداد که موجب الم بود میفرمود که الحمد لله علی کل حال و بسند معتبر
از حضرت صادق منقولست که چون کسی را ببینی که به بلا مبتلا گردیده است سه مرتبه
این تحمید را آهسته بخوان که او نشنود الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک
به و لو شاء فعل بی بعد از آن فرمود که هر که در این حال این دعا را بخواند
هرگز بآن نوع از بلا مبتلا نشود و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست
که هر که بگوید الحمد لله کما هو اهله کاتبان اعمال از نوشتن باز مانند
و میگویند که خداوندا ما غیب را نمیدانیم یعنی حمدی را که تو سزاوار آنی ثواب
آن را نمیدانیم حق تعالی در جواب ایشان میفرماید که آنچه بنده من گفته است بنویسید
و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که هفت روز هفت مرتبه بگوید
الحمد لله الذی علی کل نعمة کانت او هی کائنة شکر نعمتهای گذشته
و آینده را ادا کرده است فصل پنجم در فضیلت استغفار
بسند معتبر از حضرت امیر المومنین منقولست که خود را خوشبو و معطر گردانید

فضیلت استغفار

باستغفار تا رسوا نکند شما را بوی بد گناهان و در حدیث دیگر فرمود که استغفار
روزی را زیاد میکند و بسند معتبر از حضرت رسول منقولست که بهترین دعاها استغفار است
و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که چون بنده استغفار بسیار بکند صحیفه
عملش چون بالا رود میدرخشد و نور میدهد و از حضرت علی بن الحسین منقولست
که هر که بگوید استغفر الله و اتوب الیه او متکبر و جبار نیست و بسند
معتبر از حضرت رسول منقولست که استغفار کردن و گفتن لا اله الا
الله بهترین عبادات است و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که حضرت
رسول در مجلسی که نشستند هر چند که اندک می نشستند برنمیخواستند
تا بیست و پنج مرتبه استغفار نمیکردند و بسند معتبر از آنحضرت منقولست
که حضرت رسول هفتاد مرتبه میفرمودند که اتوب الی الله و بسند معتبر از
آنحضرت منقولست که هر که گناهی میکند هفت ساعت او را مهلت میدهند
اگر این استغفار را سه مرتبه بخواند بر او نمینویسند استغفر الله الذی
لا اله الا هو الحی القیوم و اتوب الیه و بسند معتبر از آنحضرت منقولست
که هر که در روزی صد مرتبه بگوید استغفر الله حق تعالی هفتصد گناه او را
بیامرزد و خیری نیست در بنده که در روزی هفتصد گناه بکند و بسند صحیح
از حضرت امام جعفر صادق منقولست که هر مومنی که در شبانروزی چهل
گناه کبیره بکند و با ندامت و پشیمانی بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی
القیوم بدیع السموات و الارض ذو الجلال و الاکرام و اسئله ان یصلی
علی محمد و آل محمد ان یتوب علی البته حق تعالی گناهان او را بیامرزد و خیری نیست

در فضیلت ادعیه و اذکار متفرقه

در شبها که در شب روزی زیاده از چهل گناه کبیره میکند و بسند معتبر دیگر از ان
حضرت منقولست که حضرت رسول هر روز و شبی صد مرتبه توبه و استغفار
میکردند با انکه گناهی از انحضرت هرگز صادر نشده بود

فصل ششم

در فضیلت اذکار متفرقه است بسند صحیح از حضرت جعفر بن محمد الصادق
منقولست که فرمود که عجب دارم از کسی که او را خوفی از دشمنی یا غیر ان باشد
چرا پناه باین کلمه نمیبرد که حسبنا الله و نعم الوکیل زیرا که حقتعالی میفرماید بعد
از انجماعتی که اینکلمه را میگفتند برگشتند با نعمتی عظیم از جانب خدا
و فضل بسیار و بایشان نرسید بدی و عجب دارم از کسی که غمی او را عارض
شود چرا پناه نمیبرد باینکلمه که حضرت یونس در شکم ماهی گفت که لا اله الا
انت سبحانک انی کنت من الظالمین زیرا که حقتعالی بعد از این
میفرماید که پس ما دعای یونس را مستجاب کردیم و او را نجات دادیم از غم و همچنین
او را نجات دادیم همچنان نجات میدهیم مومنانرا و عجب دارم از کسی که
دشمنان در مقام مکر او باشند چرا پناه نمیبرد باین ایه که و افوض امری
الی الله ان الله بصیر بالعباد زیرا که حقتعالی میفرماید که چون مومن ال
فرعون اینکلمه را گفت خدا او را حفظ کرد و نگاه داشت از بدیها انچه مکر
نسبت باو کرده بودند و عجب دارم از کسی که اراده مال و متاع دنیا داشته باشد
چرا پناه نمیبرد باینکلمه که ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله که حقتعالی
میفرماید که برادر مومن برادر کافر گفت که چرا داخل باغ خود شدی این کلمه را
نگفتی اگر مرا کمتر می بینی که مال و فرزند از تو کمتر است پس شاید پروردگار

من

من بهتر از بهشت تو بمن عطا فرماید و شاید حقتعالی در مقام اجلال
میکند و بسندهای معتبر از انحضرت منقولست که شخصی بخدمت حضرت
رسول امد و شکایت نمود از وسوسه سینه و بسیاری قرض و احتیاج حضرت
فرمود که مکرر اینکلمات را بخوان توکلت علی الحی الذی لا یموت و
الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن
له ولی من الذل و کبره تکبیرا بعد از اندک وقتی امد بخدمت حضرت
امد و گفت ببرکت این دعا وسوسه سینه رفت و قرض مرا خدا ادا ساخت
و روزی مرا فراخ کرد و بسند صحیح از انحضرت منقولست که حضرت
رسول فرمود که حضرت ادم بحقتعالی شکایت کرد وسوسه خاطر و اندوه را
جبرئیل نازل شد و گفت یا ادم بگو لا حول و لا قوة الا بالله چون
حضرت ادم این کلمه را گفت وسوسه و اندوه از او برطرف شد و بسند معتبر
از حضرت رسول منقولست که هر که نعمتهای الهی بر او بسیار شود بگوید الحمد
لله رب العالمین و کسی که فقر و احتیاج بر او زیاده کند بسیار بگوید
لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم بدرستیکه اینکلمه گنجیست از
گنجهای بهشت و در ان شفا از هفتاد درد هست که کمتر انها هم و اندوه
است و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که در شب معراج حقتعالی
بحضرت رسول وحی نمود که بتو عطا میکنم دو کلمه از خزینههای عرش خود
لا حول و لا قوة الا بالله موجب شفا است از نود و نه درد که کمتر انها
غم و اندوه است و از حضرت صادق منقولست که هر کرا اندوهی عارض شود

بگوید

نوع سیم

بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و در حدیث دیگر منقولست که ابوذر
گفت که حضرت رسول مرا وصیت کرد که این کلمه را بسیار بخوانم و بسند صحیح
از حضرت صادق منقولست که هر که هر روز صد مرتبه لا حول و لا قوة
الا بالله بگوید حق تعالی از او هفتاد نوع بلا را دفع نماید که سهل
ترین آنها هم و اندوه باشد و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که دعا
کند و ختم کند دعای خود را بگفتن ما شاء الله لا حول و لا قوة الا
بالله البته دعای او مستجاب شود و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر
که هفتاد مرتبه بگوید ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله حق تعالی
بگرداند از او هفتاد نوع بلا را که کمترین آنها آن باشد که دیوانه شود
و بسبب دیوانگی هلاک شود و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که
خدا را ملکی هست موکل باسمان اول اسماعیل نام دارد و چون بنده هفت
نوبت میگوید یا ارحم الراحمین آن ملک میگوید که ارحم الراحمین صدای
ترا شنید هر حاجتی که داری بطلب تا عطا کند و بسند صحیح از آنحضرت
منقولست که هر که ده مرتبه بگوید یا الله حق تعالی باو خطاب فرماید که
لبیک چه حاجت داری و ایضا بسند معتبر از آنحضرت منقولست که
هر که بگوید یا رب الله آنقدر که یکنفس او وفا کند باو خطاب فرماید
حق تعالی که لبیک حاجت خود را بگو و در حدیث دیگر فرمود که بعضی از
فرزندان پدرم بیمار شد پدرم براو گذشت فرمود که ده مرتبه بگو یا الله که هیچ
یک از مؤمنان ده مرتبه این کلمه را نمیگوید مگر آنکه پروردگار عالم میفرماید

که لبیک

فصل ششم

که لبیک حاجت خود را سؤال کن و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست
که فرمود که پدرم را در خواب دیدم که فرمود که هر گاه بشدتی و سختی گرفتار
شوی بسیار بگو که یا رؤف یا رحیم و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست
که از اصحاب خود فرمود که میخواهی که بتو تعلیم کنم اسم اعظم را بخوان
سوره حمد و قل هو الله احد و آیة الکرسی و سوره انا انزلناه فی
لیلة القدر پس رو بقبله کن و هر حاجت که داری بطلب از خدا و بسند
معتبر از حضرت امام رضا منقولست که اسم اعظم اکبر خدا است یا حی
یا قیوم و بروایت دیگر از حضرت علی بن الحسین منقولست که این دعا
مشتملست بر اسم اعظم یا الله یا الله یا الله وحدک وحدک لا شریک
لک انت المنان بدیع السموات و الارض ذو الجلال و الاکرام
و ذو الاسماء العظام و ذو العز الذی لا یرام و الهکم اله واحد
لا اله الا هو الرحمن الرحیم و صلی الله علی محمد و آله اجمعین
بعد از خواندن این دعا هر حاجتی که داری بطلب و بسند معتبر از سکین
بن عمار که گفت شبی در مکه خوابیده بودم شخصی بخواب من آمد و گفت شخصی
خدا را در زیر میزاب باسم اعظم رب الارباب میخواند بیدار شدم و بخواب
رفتم پس بار دیگر مرا صدا زد و همان سخن را گفت بیدار شدم و باز بخواب
رفتم بار سیم مرا صدا زد که برخیز که موسی بن جعفر خدا را باسم اعظم
میخواند در تحت میزاب سکین گوید که برخاستم و غسل کردم و خود را
نزد حجر آمدم شخصی را دیدم که جامه خود را بر سر کشیده و در سجده است

سر را

آنحضرت نشستم این دعا را میخواند یا نور یا قدوس سه مرتبه یا حی یا قیوم
سه مرتبه یا حی لا یموت سه مرتبه یا حی حین لا حی سه مرتبه یا حی لا اله
الا انت سه مرتبه اسألک یا الله لا اله الا انت سه مرتبه اسألک
باسمک بسم الله الرحمن الرحیم العزیز المبین سه مرتبه سکین گفت
که آنحضرت مکرر این دعا را میخواند تا من حفظ کردم و بسند معتبر از
حضرت امام محمد باقر منقولست که هر مؤمن که این کلمات را بخواند من
ضامنم او را بدو نیکو آخرت پس در دنیا ملائکه او را بشارت دهند
در هنگام مردن و اما در آخرت پس حق تعالی بعدد هر کلمه خادم در بهشت باو
کرامت فرماید دعا اینست یا اسمع السامعین و یا ابصر الناظرین
و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین و یا احکم الحاکمین باب

دوم در بیان اذکاری که مخصوص بوقتی چند است

و این باب مشتملست بر چند فصل **فصل اول** در تعقیب نماز
صبح و نماز شام است و اذکاری که در صبح و شام باید خواند بسندهای
معتبر از حضرت امام موسی منقولست که چون از نماز شام فارغ شوی از جای
خود حرکت مکن تا صد مرتبه بگوئی بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة
الا بالله العلی العظیم و همچنین صد مرتبه بگو بعد از نماز صبح بسبب
که هر که این دو وقت این را بخواند حق تعالی از او دفع کند صد نوع
از انواع بلا را اگر کمتر آنها خوره و پیسی باشد و شر شیطان و شر پادشاهان
باشد و از حضرت امام حسن منقولست که هر که صد مرتبه این کلمات را بخواند بعد

تعقیب نماز صبح و شام

نماز صبح با اسم اعظم الهی ۲ در این کلمات داخلست و بچند سند معتبر
از حضرت صادق منقولست که هر که این کلمات را بعد از نماز صبح و شام
هفت مرتبه بخواند حق تعالی از او هفتاد نوع بلا را دفع کند که
کمتر آنها قولنج و پیسی و دیوانگی و خوره باشد و اگر نامش در نامه
اشقیا باشد محو کنند و در نامه سعدا ثبت نمایند و در روایت دیگر
سه مرتبه واقع شده با همین ثواب و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که
صد مرتبه بعد از نماز صبح بگوید ما شاء الله کان لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم در آن روز نبیند امری که مکروه او باشد و بسند معتبر از حضرت
امام جعفر صادق منقولست که هر که پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه این تهلیل را
بخواند لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و
یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر کفاره گناهان
او باشد در آن روز و بروایت دیگر خدا را ملاقات نکند کسی بهتر از عمل او
مگر کسی که مثل عمل او کرده باشد و در روایت دیگر وارد شده است که
سنت واجبست اگر این تهلیل را ده مرتبه بخواند ده مرتبه بگوید اعوذ بالله
السمیع العلیم من همزات الشیاطین و اعوذ بالله ان یحضرون ان
الله هو السمیع العلیم و فرمود که اگر این دو ذکر را در این وقت فراموش
کنی قضا کن حتی اینکه بعد از نماز عصر قضا میکنی و احادیث در فضیلت این دو ذکر
بسیار است و بسند معتبر دیگر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که بعد از
طلوع صبح ده مرتبه این تهلیل را بگوید که گذشت و ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد

۲ نزد بعضی از علما این سه اسم بیقین در بعضی که اسم اعظم

نوبت سیم

بفرستد و سی و پنج مرتبه سبحان الله و سی نوبت لا اله الا الله و سی و پنج
نوبت الحمد لله بگوید او را در صبح از غافلان ننویسند و اگر همین
اذکار را در شام بگوید او را در شب از غافلان ننویسند و بسند
معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که در وقت شام صد مرتبه الله اکبر
بگوید چنان باشد که صد بنده آزاد کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امام
رضا منقولست که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید پیش از بر آمدن آفتاب حق تعالی
ثواب صد بنده آزاد کردن در نامهٔ عملش بنویسند و بسند معتبر دیگر
از آنحضرت منقولست که حضرت رسول فرمود که در فرزند آدم سیصد و شصت
رگ هست که صد و هشتاد رگ از آنها متحرک و صد و هشتاد رگ دیگر
ساکن اگر یکی از رگها متحرک ساکن شود یا یکی از رگها ساکن متحرک گردد
او را خواب نبرد لهذا حضرت رسول در هر صبح و شام سیصد و شصت
مرتبه میگفت الحمد لله رب العالمین کثیرا علی کل حال و بسند معتبر دیگر
از آنحضرت منقولست که هر که در صبح چهار مرتبه بگوید الحمد لله رب العالمین
بتحقیق که شکر آن روز را ادا کرده است و همچنین اگر در شام چهار مرتبه بگوید
شکر آن شب را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که
حضرت رسول بر شخصی گذشتند که در باغچه خود درخت می کشت حضرت ایستادند و فرمودند
که میخواهی ترا دلالت کنم بر درختی و کشتی که اصلش ثابت و میوه اش زود رس
و نیکوتر و باقی تر باشد گفت بلی فرمود که در هر صبح و شام بگو سبحان الله و الحمد
لله و لا اله الا الله و الله اکبر تا آنکه حق تعالی بعدد هر تسبیحی ده درخت

بتو

باب دویم

بتو کرامت فرماید و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که در صبح ابتدا بخوان
اصبحت بالله مؤمنا علی دین محمد و سنته و دین الأوصیاء و سنتهم
آمنت بسرهم و علانیتهم و شاهدهم و غائبهم و أعوذ بالله مما
استعاذ منه رسول الله و علی و الأوصیاء صلوات الله علیهم
و أرغب الی الله فیما رغبوا الیه و لا حول و لا قوة الا بالله و بسند معتبر
از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر که در صبح و شام سه مرتبه بگوید رضیت
بالله ربا و بمحمد نبیا و بالقرآن بلاغا و بعلی اماما و بالأوصیاء من
ولده أئمة حق تعالی برا لازم است که در روز قیامت او را راضی گرداند و بسند
معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر بنده که قبل از طلوع آفتاب
ابتدا بخواند الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبیرا و سبحان الله بکرة
و اصیلا و الحمد لله رب العالمین کثیرا لا شریک له و صلی الله علی
محمد و آله ملکی مبادرت نماید و ابتدا از میان بال خود بگیرد و باسمان
برد اول ملائکه دنیا با او گویند که چه چیز با خود داری در جواب گوید که شخصی
از مؤمنان باین کلمات تکلم نمود و کلمات را برایشان بخواند ملائکه گویند که خدا
رحم کند آن کسی که این کلمات را خوانده باشد و گناهان او را بیامرزد پس بهر آسمانی
که گذرد ملائکه از او سؤال کنند و چون جواب گوید همین دعا کنند و همچنین
حمله عرش نیز برای او دعا کنند و چون جواب گوید همین دعا کنند و آن ملک
کلمات را برد در دیوان کنوز که اعمال خالص مؤمنان در آنجا است ثبت نماید
و بسند عالی از ابو حمزه ثمالی منقولست که از حضرت امام محمد باقر سؤال نمود در تفسیر

اینکه

نوع سیم

اینکه حقتعالی در ستایش حضرت ابرهیم فرموده که حقوق الهی و امر او را وفی بتمام ادا نمود حضرت فرموده که چون صبح میکرد سه مرتبه میگفت اصبحت وربي محمود اصبحت ولا اشرك بالله شيئا ولا ادعوا مع الله الها ولا اتخذ من دونه وليا و همچنین در شام سه مرتبه میفرمود و اگر در شام خواند بجای اصبحت در همه جا امسیت میباید گفت و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که حضرت نوح در هر صبح و شام ده مرتبه این دعا را میخواند اللهم اني اشهدك انه ما اصبح بي من نعمة او عافية في دين او دنيا فمنك وحدك لا شريك لك ولك الحمد ولك الشكر بها علي حتى ترضى وبعد الرضا و باین سبب حقتعالی او را عبدا شکورا فرمود یعنی بنده بسیار شکر کننده و اگر در شام بخواند چنین بگوید که انه ما امسى بي من نعمة و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که در صبح انگشتر عقیق در دست راست خود داشته باشد و پیش از آنکه احدی نظر کند نگین عقیق را بکف دست خود بگرداند و بان نگین نظر کند و سوره انا انزلناه في ليلة القدر بخواند پس این عبارت بخواند آمنت بالله وحده لا شريك له وكفرت بالجبت والطاغوت وآمنت بسر آل محمد وعلانيتهم وظاهرهم وباطنهم واولهم وآخرهم حقتعالی او را در آن روز از شر جمیع بلاها که از آسمان و زمین نازل میشود حفظ نماید و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که بعد از نماز صبح هفتاد مرتبه استغفار بگوید خدا او را بیامرزد اگر چه هفتاد هزار گناه کرده باشد و بسند معتبر از

حضرت

باب دوم

از حضرت امیر المؤمنین منقولست که هر که در وقت شام سه مرتبه بگوید سبحان الله فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد في السموات والارض وعشيا وحين تظهرون هیچ چیز بد از او فوت نشود و جمیع شرها و بلاهای آن شب از او دفع شود و همچنین اگر در صبح سه مرتبه بخواند هیچ چیز در آن روز از او فوت نشود و جمیع شرها از او دور شود و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که بعد از نماز شام سه مرتبه بگوید الحمد لله الذي يفعل ما يشاء ولا يفعل ما يشاء غيره حقتعالی باو خیر بسیار کرامت فرماید و بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که حضرت رسالت پناه فرمودند که چون بمعراج رفتم ملائکه مرا دعائی تعلیم نمودند که هر صبح و شام بخوانم اللهم ان ظلمي اصبح مستجيرا بمغفرتك وذنبي اصبح مستجيرا بعزتك وفقري اصبح مستجيرا بغناك ووجهي البالي اصبح مستجيرا بوجهك الباقي الذي لا يفنى و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که شیبه هذلی بخدمت حضرت رسول آمد و گفت یا رسول الله من پیر شده ام و قوتم ضعیف شده است از اعمالی که عادت کرده بودم بانها از نماز و روزه و حج و جهاد پس مرا کلامی تعلیم فرما که حقتعالی مرا از آن نفع دهد و سبک کن بر من یا رسول الله حضرت فرمود که اعاده کن این سخن را تا آنکه سه مرتبه این کلام را اعاده نمود پس حضرت فرمود که نبود در دور تو هیچ درختی و کلوخی مگر آنکه از برای ترحم بر تو گریستند چون نماز صبح کنی ده مرتبه بگو سبحان الله العظيم وبحمده

ولا

نور سیم

الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر بدرستی که اصل این کلمات
در بهشت و شاخهایش در آسمانست و دفع می‌کند سوختن و غرق شدن و خراب شدن و بچاه افتادن و مرگ بد را از خوانندهٔ خود و اینها است باقیات صالحات و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق منقولست که هر که چهل مرتبه این تسبیحات اربعه را بعد از هر نماز بخواند پیش از آنکه پا بگرداند از قبله هر حاجتی که از خدا سؤال کند باو عطا فرماید و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر مرویست که هر که بعد از هر نماز فریضه پیش از آنکه پاهای خود را از حالت تشهد تغییر دهد سه مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم ذو الجلال والاکرام واتوب الیه حقتعالی گناهان او را بیامرزد اگرچه مثل کف دریاها باشد و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر مرویست که فرمود که کمتر چیزی که مجزیست از دعاها بعد از فریضه اینست که بگوئی اللهم انی اسألک من کل خیر احاط به علمک واعوذ بک من خزی الدنیا وعذاب الآخرة و بسند معتبر منقولست که محمد بن ابراهیم بخدمت حضرت امام موسی نوشت که میخواهم دعائی تعلیم من فرمائی که بعد از هر نماز بخوانم و حقتعالی بسبب خواندن آن خیر دنیا و آخرت را برای من جمع نماید حضرت نوشت که بگو اعوذ بوجهک الکریم وعزتک التی لا ترام وقدرتک التی لا یمتنع منها شیء من شر الدنیا والآخرة ومن شر الاوجاع کلها و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که در عقب نماز واجب سی مرتبه سبحان الله بگوید بر بدنش گناهی نماند مگر آنکه بریزد و بسند معتبر از حضرت امیرالمؤمنین منقولست

باب دویم

که کسی که خواهد چون از دنیا بیرون رود از گناهان پاک باشد مانند طلای بیغش و مظلمهٔ احدی نزد او نباشد باید که بعد از نمازهای پنجگانه دوازده مرتبه قل هو الله احد بخواند پس دست خود را بجانب آسمان بگشاید و بگوید اللهم انی اسألک باسمک المکنون المخزون الطاهر المطهر المبارک واسألک باسمک العظیم وسلطانک القدیم یا واهب العطایا یا مطلق الاساری یا فکاک الرقاب من النار اسألک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تعتق رقبتی من النار وان تخرجنی من الدنیا آمنا وتدخلنی الجنة سالما وان تجعل دعائی اوله صلاحا واوسطه نجاحا وآخره صلاحا انک انت علام الغیوب بعد از آن فرمود که این دعا از مخفیات است که حضرت رسالت پناه تعلیم من کرد و امر فرمود که تعلیم امام حسن و امام حسین بنمایم و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که چون حضرت رسالت پناه فتح مکه نمود نماز ظهر نزد حجر الاسود با اصحاب خود ادا نمودند و چون سلام گفتند سه مرتبه دست برداشتند و سه مرتبه الله اکبر گفتند پس این دعا را خواندند که لا اله الا الله وحده وحده وحده انجز وعده ونصر عبده واعز جنده وغلب الاحزاب وحده فله الملک وله الحمد یحیی ویمیت وهو علی کل شیء قدیر پس رو باصحاب خود کردند و فرمودند که ترک مکنید این تکبیر را و این دعا را بعد از هر نماز واجب بدرستی که هر که بعد از سلام نماز این را بخواند بتحقیق که ادا کرده است آنچه بر او واجب است از شکر حقتعالی بر تقویت اسلام و اهل اسلام و بسند صحیح منقولست از حضرت

نوع سیوم

ابن ابی نصر بزنطی که بخدمت حضرت امام رضا عرض کردم که چگونه صلوات
و سلام بعد از نماز واجب بر حضرت رسول باید فرستاد حضرت فرمودکه بگو السلام
علیک یا رسول الله و رحمة الله و برکاته السلام علیک یا محمد بن
عبد الله السلام علیک یا خیرة الله السلام علیک یا حبیب الله
السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امین الله اشهد
انک رسول الله و اشهد انک محمد بن عبد الله و اشهد انک
قد نصحت لامتک و جاهدت فی سبیل ربک و عبدته مخلصا
حتی اتاک الیقین فجزاک الله یا رسول الله افضل ما صلیت علی
ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید و موافق احادیث معتبره باید
بعد از هر نماز بخواند اللهم صل علی محمد و آل محمد و اعذنا من النار
و ارزقنا الجنة و زوجنا من الحور العین و بسند معتبر منقولست
که حضرت امام جعفر صادق از جانماز خود بر نمیخواست تا چهارده معصوم
ملعون را لعنت نمیکردند پس باید بعد از هر نماز بگوید

و بعضی از تعقیبات

در باب فضایل سوره و آیات قرآنی گذشت و در صلوات نیز بعضی مذکور شد
بهمین اکتفا مینمائیم **فصل سیوم** در تعقیب مخصوص نماز ظهرست
بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین منقولست که حضرت رسول بعد از نماز
ظهر این دعا میخواندند لا اله الا الله العظیم الحلیم لا اله الا الله رب
العرش الکریم و الحمد لله رب العالمین اللهم انی اسئلک موجبات

باب دوم

رحمتک و عزائم مغفرتک و الغنیمة من کل خیر و السلامة من کل
اثم اللهم لا تدع لی ذنبا الا غفرته و لا هما الا فرجته و لا سقما
الا شفیته و لا عیبا الا سترته و لا رزقا الا بسطته و لا خوفا
الا امنته و لا سوءا الا صرفته و لا حاجة هی لک رضا و لی فیها
صلاح الا قضیتها یا ارحم الراحمین آمین یا رب العالمین **فصل چهارم**
در بیان تعقیب مخصوص نماز عصرست بسند معتبر
از حضرت امام جعفر صادق منقولست که هر که بعد از نماز عصر هفتاد
مرتبه استغفار بکند حقتعالی هفتصد گناه اگر داشته باشد بیامرزد
از گناه پدرش و مادرش و اگر نه از گناهان برادرش و اگر از گناهان خواهرش
و همچنین باقی خویشان هر که باو نزدیکتر باشد و در حدیث دیگر هفتاد
و هفت مرتبه استغفار وارد شده است و ثواب عظیم برای ده مرتبه سوره
انا انزلناه بعد از نماز عصر خواندن گذشت و بسند معتبر از حضرت رسول
منقولست که هر که بعد از نماز عصر یکمرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا
هو الحی القیوم الرحمن الرحیم ذو الجلال و الاکرام و اسئله ان یتوب
علی توبة عبد ذلیل خاضع فقیر بائس مسکین مستجیر لا یملک لنفسه
نفعا و لا ضرا و لا موتا و لا حیوة و لا نشورا حقتعالی امر فرماید که
صحیفه گناهان او را بدرند هر چند که گناه بسیار داشته باشد **باب ششم**
در بیان تعقیب نماز خفتن است بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی منقولست
که هر که بعد از نماز خفتن هفت نوبت سوره انا انزلناه بخواند در ضمان الهی باشد

تا صبح و شیخ طوسی رحمه الله نقل کرده است و مستحب است بعد از نماز خفتن
سوره محمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق هر یک
ده مرتبه بترتیب اربعه ده مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد ده مرتبه **باب سیم**
در بیان سجده شکر است بدانکه از جمله سنتهای موکد بعد از هر نماز سجده
شکر است و فضایل این سجده در احادیث بسیار است حتی آنکه بسند معتبر
از حضرت صادق منقولست که سجده شکر واجبست بر هر مسلمانی که نماز خود را
بآن تمام میکند و خداوند خود را خوشنود میکند و ملائکه را متعجب میسازد و
بدرستیکه بنده که نماز میکند و بعد از آن سجده شکر بجا میآورد حقتعالی
حجاب را از میان بنده و ملائکه برمیدارد و میفرماید که ای ملائکه نظر کنید
به بنده من که فرض مرا ادا کرد و عهد مرا تمام کرد و بعد از آن شکر نعمت
مرا بجا آورد ای ملائکه چه ثواب او را نزد من هست ملائکه گویند پروردگارا
رحمت خود را شامل حال او گردان باز میفرماید که دیگر چه چیز باو عطا
کنم میگویند پروردگارا بهشت خود را باو عطا کن باز میفرماید که دیگر چه چیز
باو عطا فرمایم میگویند که امور او را کفایت کن و همچنین حقتعالی سؤال
مینماید و ملائکه جواب میگویند تا آنکه هیچ چیز نمیماند که علم ملائکه باو احاطه
کند مگر آنکه ایشان میگویند که پروردگارا علم ما زیاده بر این احاطه نکرده
پس حقتعالی میفرماید که من شکر او میکنم چنانچه او شکر من کرد و روی فضل
احسان خود را بسوی او میدارم و او را در مراتب معرفت خود کامل میگردانم
و بسندهای معتبر از امام محمد باقر و امام جعفر صادق منقولست که حقتعالی

بحضرت موسی خطاب فرمود که ای موسی میدانی که ترا چرا از میان بندگان خود برگزیدم
و کلیم خود گردانیدم گفت نه ای پروردگار من خطاب رسید که من چون نظر
کردم بنفس ترا نزد بندهای خود از همه کس ذلیلتر یافتم هرگاه که از نماز فارغ
میشوی دو طرف روی خود را نزد من بر زمین میگذاری پس حضرت موسی
بسجده درآمد و پهلوهای روی خود را از روی تذلل بر خاک مالید حقتعالی
باو وحی فرمود که سر بردار ای موسی و دست خود را بر موضع سجده بمال و بر
روی و بدن خود بمال که باعث ایمنی تو میگردد از هر بلائی و دردی و اقوی
بدانکه اول سجده شکر آنست که سر بسجده گذارد و سه مرتبه بگوید شکراً
لله چنانچه از حضرت امام رضا منقول است و ایضاً از آنحضرت منقولست
که صد مرتبه عفواً بگوید یا صد مرتبه شکراً و اگر در سجده اول صد مرتبه
عفواً یا العفو العفو بگوید و بعد از آن جانب راست روی خود را بر
زمین گذارد و هر دعا و ذکر که داند بخواند مثل یا الله یا رباه یا سیداه
و همچنین پهلوی چپ رو را بر زمین گذارد و هر دعائی و ذکری بخواند
پس باز دیگر پیشانی را بر زمین گذارد و صد مرتبه شکراً شکراً بگوید خوب
است و در این سجده بر خلاف سجدههای نماز سنت است که دستها را
بر زمین بخواباند و سینه و شکم را بر زمین برساند و ایضاً مستحب است
که حاجات خود و برادران مؤمن خود را طلب نماید و در تضرع و زاری
و مناجات نماید و بسیار طول بدهد چنانچه در احادیث معتبره وارد
شده است که بنده در هیچ حالت قرب او بخدا زیاده نیست از حالتی که در

که در سجود گریان باشد و ائمه ما صلی الله علیه و آله سجده های بسیار طولانی
بجا میآوردند خصوصاً حضرت امام موسی کاظم که بعد از نماز صبح سجده
میرفتند و روز که بلند میشد سر از سجده بر میداشتند و اگر در
حالتی بوده اند که مشغول هدایت خلق نمیتوانستند شد اکثر احوال
در سجده مشغول مناجات بوده اند و هم چنین اصحاب کبار ایشان
این طریقه را داشته اند حتی آنکه نقل کرده اند که بعضی از ایشان آنقدر
طول میدادند سجده که مرغ در پشت ایشان در وقت سجده ایشان
می نشست دعاها سجده ها از اهل بیت بسیار منقولست و این
کتاب گنجایش ذکر آنها ندارد و بهترین آنها آنست که کلینی بسند حسن
روایت کرده است که عبد الله بن جندب از حضرت امام موسی کاظم سؤال
نمود از دعائی که در سجده شکر بخوانند حضرت فرمود که چون بسجده روی بگو
اَللّٰهُمَّ اِنِّی اُشْهِدُکَ وَ اُشْهِدُ مَلٰائِکَتَکَ وَ اَنْبِیٰائَکَ وَ رُسُلَکَ
وَ جَمِیعَ خَلْقِکَ اَنَّکَ اللّٰهُ رَبِّی وَ الْاِسْلٰامُ دِینِی وَ مُحَمَّدٌ نَبِیِّی وَ عَلِیًّا
وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَیْنَ وَ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ
وَ مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَ عَلِیَّ بْنَ مُوسَی وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنَ
بْنَ عَلِیٍّ وَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ اَئِمَّتِی بِهِمْ اَتَوَلّٰی وَ مِنْ اَعْدٰائِهِمْ اَتَبَرَّءُ پس
بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ دَمَ الْمَظْلُومِ سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْاَلُکَ بِاِیوٰائِکَ عَلٰی نَفْسِکَ لِاَعْدٰائِکَ لَتُهْلِکَنَّهُمْ بِاَیْدِینٰا
وَ اَیْدِی الْمُؤْمِنِینَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَنْشُدُکَ بِاِیوٰائِکَ عَلٰی نَفْسِکَ لِاَوْلِیٰائِکَ

لتظفرنهم

لَتَظْفَرَنَّهُمْ بِعَدُوِّکَ وَ عَدُوِّهِمْ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلَی الْمُسْتَحْفَظِینَ
مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْاَلُکَ الْیُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ
سه مرتبه بعد از آن پهلوی راست رو را بر زمین میگذارد و میگوید یا
کَهْفِی حِینَ تُعْیِینِی الْمَذٰاهِبُ وَ تَضِیقُ عَلَیَّ الْاَرْضُ بِمٰا رَحُبَتْ وَ یٰا
بٰارِئَ خَلْقِی رَحْمَةً لِی وَ کُنْتَ عَنْ خَلْقِی غَنِیًّا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ عَلَی الْمُسْتَحْفَظِینَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ سه مرتبه میگوید پس جانب چپ
رو بر زمین میگذارد و سه مرتبه میگوید یٰا مُذِلَّ کُلِّ جَبّٰارٍ وَ یٰا مُعِزَّ
کُلِّ ذَلِیلٍ قَدْ وَ عِزَّتِکَ بَلَغَ مَجْهُودِی بار دیگر سر را بسجده میگذارد
و صد مرتبه میگوید شُکْراً شُکْراً و در روایت دیگر وارد شده است
که حضرت امام موسی کاظم در سجده اول هزار مرتبه اَلْعَفْوَ الْعَفْوَ
میفرمودند و در حدیث دیگر وارد شده است که آنحضرت در سجود این دعا را
میخواندند اَعُوذُ بِکَ مِنْ نٰارٍ حَرُّهٰا لٰا یُطْفَی وَ اَعُوذُ بِکَ مِنْ نٰارٍ
عَطْشٰانُهٰا لٰا یُرْوَی وَ اَعُوذُ بِکَ مِنْ نٰارٍ مَسْلُوبُهٰا لٰا یُکْسَی و در
حدیث دیگر مرویست که حضرت امیر المؤمنین در سجده این دعا می
میخواندند اِرْحَمْ ذُلِّی بَیْنَ یَدَیْکَ وَ تَضَرُّعِی اِلَیْکَ وَ وَحْشَتِی مِنَ
النّٰاسِ وَ اُنْسِی بِکَ یٰا کَرِیمُ

باب چهارم در بیان اذکاریست

که در هنگام خواب باید خواند بدانکه مستحبست که در هنگام خواب
با وضو باشد و بجانب راست بخوابد رو به قبله و سورها و آیاتی
که در باب فضایل قرآن مذکور شد بخواند بهترین اذکار در این وقت

تسبیح

نور سیم

تسبیح حضرت فاطمه زهرا است چنانچه بسند معتبر از حضرت صادق منقولست
که چون بخوابی شب در جای خود میخوابد ملک بنزد او آید و شیطان مترددی
بسوی او میآید پس ملک باو میگوید روز خود را ختم کن بخیر
و شب خود را افتتاح نما بخیر و شیطان باو میگوید که روز خود را ختم
کن بگناه و شب خود را افتتاح کن بگناه پس اگر اطاعت ملک کرده
تسبیح حضرت فاطمه زهرا در وقت خواب بخواند ملک الشیطان را میراند
و از او دور کند و او را محافظت و نگهبانی میکند تا بیدار شود
پس باز شیطان میآید و او را امر میکند که ختم شب و افتتاح روز به
گناه بکند و ملک او را بخیر امر کند پس اگر اطاعت ملک کرده
تسبیح حضرت فاطمه را خواند ملک شیطان را از او دور کند و حقتعالی
عبادت تمام آن شب را در نامه عملش مینویسد و بسند معتبر از حضرت امام
علی نقی منقولست که فرمود که ما اهل بیت را در هنگام خواب ده خصلت
میباشد با طهارت میباشیم و بدست راست میخوابیم هر که چنین کند
بهره خود را از ثواب آن شب برده است و بسند معتبر از حضرت
صادق منقولست که هر که در وقت خواب یازده مرتبه سوره انا انزلناه را
بخواند حقتعالی یازده ملک باو موکل گرداند که او را حفظ نمایند تا
صبح از شیطان رجیم و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که
وقتی بر رختخواب میرود یازده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند گناهان
او آمرزیده شود و او را شفیع کنند در همسایگان خود و اگر صد مرتبه

بخواند

باب سیم

بخواند گناهان آینده تا پنجاه سال آمرزیده شود و در حدیث دیگر فرمود
که کسی که در خواب ترسد در وقت خواب سوره قل هو الله احد و قل
هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق و آیة الکرسی
بخواند و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که هر که در وقت خواب سه
مرتبه بگوید الحمد لله الذی علا فقهر و الحمد لله الذی بطن فخبر
و الحمد لله الذی ملک فقدر و الحمد لله الذی یحیی الموتی و یمیت
الاحیاء و هو علی کل شیء قدیر از گناهان بیرون آید مانند روزی که از
مادر متولد شده باشد و در حدیث دیگر فرمود که حضرت رسول در هنگام
خواب آیة الکرسی میخواندند و بعد از آن میفرمودند که بسم الله آمنت
بالله و کفرت بالطاغوت اللهم احفظنی فی منامی و فی یقظتی و بسند
معتبر از حضرت امام موسی کاظم منقولست که کسی که خواهد که در میان شب
بیدار شود در وقت خواب این دعا بخواند اللهم لا تنسنی ذکرک و لا
تؤمنی مکرک و لا تجعلنی من الغافلین و انبهنی لاحب الساعات
الیک ادعوک فیها فتستجیب لی و اسئلک فتعطینی و استغفرک
فتغفر لی انه لا یغفر الذنوب الا انت یا ارحم الراحمین فرمود
که چون این دعا را بخواند حقتعالی دو ملک بسوی او بفرستد که او را بیدار
کنند پس اگر بیدار شود فبها و اگر بیدار نشود حقتعالی امر فرماید ایشان را
که از برای او استغفار نمایند و اگر در آن شب بمیرد شهید مرده باشد
و بیدار شود و حاجتی که از حقتعالی طلبید باو عطا فرماید و از حضرت

امام

کتابخانه آستان قدس مشهد

بحمد الله و المنّة
کتاب مشکوة الانوار
باتمام رسید چون نسخه وی
کمیاب و عزیز الوجود بود و بغیر از
یک نسخه خطی در صفحهٔ تبریز پیدا نشد
بود و آنهم خالی از غلط نبود لهذا بقدر امکان
و اقتضای وقت در تصحیح وی بذل دقت و امعان نظر
بعمل آمد باز اگر چنانچه بغلطی سهواً یابند
بصدد اصلاح آیند فانّ الانسان مسبوق
للسهو و النسیان و مؤلف و بانی و ساعی و کاتب
و غیرهم را بدعای خیر یاد و شاد نمایند
یا من له الدنیا و الآخرة اغفر لمن
لیس له الدنیا و الآخرة حرّره
علی بن الحاج محمد حسن
التبریزی

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

٧٤٩